

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Репортер

Дивовижний Городецький

▶ СТОР. 12

Проблема

Волинь — велике животворне джерело

▶ СТОР. 15

Щоб придбати техніку, директор передав у заставу власний будинок

▶ СТОР. 20

№ 101 (5601) СУБОТА, 1 ЧЕРВНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Сьогодні — Міжнародний день захисту дітей

У подружжя Лебедєвих поповнення! Тепер вони «вісім Я»

Дорогі співвітчизники!

Щиро вітаю вас з Міжнародним днем захисту дітей!

Це особливе свято. Воно покликане нагадати дорослим людям про ту відповідальність, що лежить на нас за майбутнє кожної дитини.

Діти вступають у світ добрими, талановитими, щирими у думках і вчинках. І від того, якими вони виростуть, залежить наша спільна доля, майбутнє країни. Завтра діти стануть учнями, інженерами, спортсменами, лікарями, вчителями і, звичайно, батьками. Тому наш обов'язок — допомогти дітям гідно увійти в доросле життя, навчити їх вічним цінностям, передати накопичений досвід.

Усім нам у цей день також потрібно замислитися над тим, що будь-якій дитині, окрім знань та умінь, необхідні спілкування, розуміння і підтримка батьків — найближчих людей. Переконаний, усе, що ми вкладаємо в дітей сьогодні, сторицею повернеться нам завтра.

Щастя дітей у наших руках. Давайте даруватиим більше радості і любові!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

Молода родина киян Ольги та Леоніда Лебедєвих справляє новосілля. Тепер вони вже не просто сім'я, а «вісім Я» зі статусом дитячий будинок сімейного типу. Досі подружжя виховувало двох братів-близнят — Віталіка та Володимира («Голос України» писав про них у матеріалі за 30.09.2012 «Не бійтеся бути батьками!»). А нещодавно Лебедєвим ще четверо дітей сказали своє «да». Річ у тім, що з цього складу починаються всі їхні імена: Даяна (10 років), Дамір (6 років), Данат (5 років) і Дамініка (1,2 року). Вони всі виховувалися в одній сім'ї. Бабуся вважала, що коли назвати онуків на «да», то вони будуть щасливі. На жаль, цього виявилося мало. Діти росли в неблагополучній родині, не маючи навіть елементарних побутових умов... Маму позбавили батьківських прав, а братів і сестер узяли під свою опіку Лебедєви.

— Якби ми цього не зробили, їх би розділили й відправили до різних інтернатів, — пояснив тато-вихователь Леонід.

Напередодні Дня захисту дітей адміністрація Солом'янського району столиці надала новому осередку суспільства просторе дворівневе житло. Тут усім вистачить місця.

▶ СТОР. 6

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОФІЦІЙНО

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 23 квітня 2012 року № 76

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення виборів народних депутатів України

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною тринадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Вільнюс хоче, щоб угоду про асоціацію було підписано

Голова зовнішньополітичного відомства України Леонід Кожара в п'ятницю в Києві зустрівся зі своїм литовським колегою Лінасом Линкявічюсом. Вони символічно відкрили один з 14 візових центрів у столиці, який, за словами гостя, сприятиме і розвитку туризму, і інтенсифікації ділових зв'язків. Що стосується переговорів, найбільше сторони приділили увагу обговоренню зустрічі очільників країн—учасниць Східного партнерства, що наближається.

Київ прагне одержати підтримку Вільнюса у зв'язку з майбутнім у листопаді столиці Литви підписанням угоди про асоціацію з ЄС. Тому перспективи євроінтеграції стали головним предметом розмови міністрів.

▶ СТОР. 13

НБУ пропонує дозволити знімати з банкомату не більше 500 грн. на день *(РБК-Україна)*

Об'єднання країни починається на рівні місцевої влади

Суспільство живе очікуванням позитивних результатів президентських реформ, а отже, цілком підтримує цей стратегічний курс Президента України. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Рибак у п'ятницю під час зустрічі з представниками місцевих органів влади і органів місцевого самоврядування Чернігівської області.

«При цьому вперше за роки незалежності три гілки влади — Президент, Кабінет Міністрів та Верховна Рада — діють узгоджено та готові нести відповідальність перед суспільством за долю реформ, — заявив В. Рибак. — Отже, у країні склалася загальносуспільна синергія на підтримку та втілення в життя реформ».

За словами керівника парламенту, під час нинішньої робочої поїздки він побачив приклади реалізації економічних і соціальних реформ: і на автозаводі, і в реабілітаційному центрі вирішуються надзвичайно важливі питання повсякденного життя.

«Представницька влада має перша бачити проблеми, які заважають просуванню вперед, перша знайти разом із громадянами шляхи їх розв'язання і подолання», — сказав В. Рибак. Він підкреслив, що владі на місцях «треба побачити чітку та реальну картину економічного стану територій, їх інвестиційного потенціалу, проблем, потреб, стратегічних пріоритетів регіонального розвитку».

Голова Верховної Ради закликав представників органів місцевої влади, незалежно від партійності та політичних уподобань, зосередитись на конкретних справах, на реформах, ініційованих Президентом України. «Ми повинні здійснити 21 реформу у різних галузях та сферах життєдіяльності. І ці реформи мають працювати на людей і для людей. Це аксіома», — сказав він.

Водночас В. Рибак висловив думку, що в роботі парламенту вузькопартійні міркування починають поступатися перед справжньою парламентською роботою. За його словами, нині «намітилися нові настрої та тенденції в роботі парламенту», і «з кожним днем це усвідомлюють все більше наших колег-законодавців як з більшості, так і з опозиції». «Злагоджена робота Верховної Ради протягом останніх тижнів — багато в чому від'ємний результат півфічного досвіду протистояння, його очевидної безрезультатності та достатньо різкої реакції виборців на парламентський безлад», — зазначив В. Рибак.

Керівник парламенту повідомив, що з початку роботи другої сесії прийнято понад 200 законодавчих актів, знайдено порозуміння з таких непростих та нагальних питань, як боротьба з корупцією, євроінтеграція, соціальний захист громадян; проведено чотири парламентські слухання з гострих питань; з парламентської трибуни було озвучено понад 600 запитів народних депутатів до органів державної влади та посадових осіб.

В. Рибак нагадав, що постійно закликає колег-парламентаріїв до порозуміння, до вміння почути один одного. «Майбутнє країни вимагає від політиків піднятися над партійними й особистими інтересами і покласти в основу своєї діяльності забезпечення потреб українського народу», — заявив він, додавши, що вже сьогодні є ознаки того, що депутати Верховної Ради нинішнього скликання від усіх політичних сил починають усвідомлювати цю істину та діяти відповідно.

В. Рибак підкреслив, що нам сьогодні конче потрібен період стабільності, стабільності у розвитку. «Об'єднання країни навколо цієї мети починається на рівні місцевої влади і місцевого самоврядування. Діалог, а не конфлікти і сутички, забезпечує позитивний та стабільний розвиток. Отже, з вас починається стабільність у регіоні, з вас починається єдність країни», — зазначив він.

В. Рибак нагадав, що нині у країні відбувається широке громадське обговорення Концепції реформування місцевого самоврядування, яку ініціював Президент Віктор Янукович. «Президент України виступає за децентралізацію владних повноважень та ефективний розвиток територіальних громад у контексті виконання Української Європейської хартії місцевого самоврядування задля ефективної інтеграції нашої держави до Європейського співтовариства. Президентська концепція — одна з найважливіших ланок у ланцюзі європейської інтеграції та загальної стратегії розвитку держави на шляху до Європейського Союзу. Від успіху президентської реформи місцевого самоврядування залежатиме успіх модернізаційних змін та створення сучасної, конкурентоспроможної України», — наголосив керівник парламенту.

Водночас він зазначив, що для досягнення цієї мети необхідна злагоджена робота Президента, уряду, парламенту, місцевих органів влади, громадянського суспільства.

За словами В. Рибака, в Україні має відбутися ефективна децентралізація управління і фінансової системи, запроваджено бюджетний федералізм.

Голова Верховної Ради також повідомив, що в Національному плані дій на 2013 рік Президент визначив як пріоритетне завдання розробку та внесення на розгляд парламенту проектів законів про право територіальних громад на об'єднання та про співробітництво територіальних громад.

Важливим чинником успішного втілення започаткованих реформ В. Рибак назвав повернення довіри громадян до владних інститутів та питання кадрового забезпечення місцевої влади. «Надання послуг населенню, організаційні й виконавчі функції мають здійснювати посадовці, яким довіряють і які користуються авторитетом у людей, відповідальні менеджери, які вміють знаходити правильні рішення», — сказав він.

Звертаючись до представників місцевої влади, В. Рибак запропонував їм здійснити аналіз державних та місцевих цільових програм, визначитися з можливостями фінансування та акумулювати матеріально-фінансові ресурси на тих напрямах, які є найбільш актуальними для певної громади.

Валерій Купцов — голова правління корпорації «Еталон», Володимир Рибак — Голова Верховної Ради, Володимир Бутко — президент корпорації «Еталон», Валентин Зайчук — керівник апарату Верховної Ради, Володимир Хоменко — голова ОДА під час відвідання ПрАТ «Чернігівський автозавод».

ДОСЛІВНО

Володимир РИБАК:

«Я звернувся до керівництва уряду, щоб якомога швидше до Верховної Ради України було подано законопроект «Про об'єднання територіальних громад». Цей документ вкрай необхідний вам для вирішення територіальних питань».

* * *

Під час робочої поїздки на Чернігівщину Голова Верховної Ради В. Рибак ознайомився з роботою ПрАТ «Чернігівський автозавод» та поспілкувався з його працівниками і керівництвом. Це підприємство, що входить до корпорації «Еталон», нині виробляє міські та міжміські автобуси, а також освоїло виробництво тролейбусів.

Оглянувши зразки продукції чернігівських автозаводчан, глава парламенту дав їм високу оцінку та особливо відзначив машинобудівників за дедалі більший відсоток використання комплектуючих майже 200 вітчизняних виробників.

Під час спілкування заводчани піднімали питання й про гострі проблеми галузі. Як зазначив президент корпорації «Еталон» Володимир Бутко, нині в Україні експлуатується близько 25 тисяч застарілих автобусів та практично в усіх українських містах назріла необхідність заміни комунального транспорту, що вже виробив свій ресурс. Однак оновлюють його здебільшого дешевим уживаним електротранспортом закордонного виробництва, але така техніка за 3—4 роки вже потребує значного ремонту.

Отже, має реально запрацювати «Державна програма розвитку міського електротранспорту на 2007—2015 роки». «Нам треба закласти до бюджету 2014 року відповідні кошти, щоб ці красиві автобуси, тролейбуси перевозили школярів, міських та сільських жителів», — зазначив В. Рибак. — Самостійно органи місцевого самоврядування не потягнуть ці фінанси, тож хоч би як нам було важко, а на 2014 рік треба вирішити питання відповідних субвенцій, щоб допомогти їм із розв'язанням транспортної проблеми». Як наголосив Голова Верховної Ради під час брифінгу на Чернігівському автозаводі, держава потребує нових стандартів у створенні робочих місць, виплаті зарплат, соціальній підтримці населення. І в цьому зв'язку три гілки влади повинні енергійно працювати, щоб люди відчували щороку реальне поліпшення в їхньому житті.

Глава парламенту також відвідав Центр медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Відродження» та взяв участь у церемонії відкриття спального корпусу. Як повідомив керівник останнього, кандидат медичних наук, заслужений лікар України Василь Пасічник, тепер заклад матиме 60 ліжко-місць для істотного оздоровлення юних пацієнтів з органічними ураженнями центральної нервової системи та іншими захворюваннями, що призводить до соціальної дезадаптації. В. Рибак вручив дітям з обмеженими можливостями подарунки, а закладу — комп'ютер.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

* * *

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак констатував, що Конституційний Суд своїм рішенням щодо виборів у Києві не призначав їхню дату, а трактував законодавство. Зокрема, визначивши, що вибори у столиці повинні відбуватися в останню неділю жовтня 2015 року.

Про це В. Рибак сказав, відповідаючи на запитання журналістів. До того ж керівник парламенту зауважив, що призначення дати виборів — «це не місія Конституційного Суду».

За словами В. Рибака, щодо виборів, які відбулися у 2010 році в Києві і Тернополі, то наступні вибори в цих містах повинні відбутися у 2015 році. «Конституційний Суд лише розтлумачив ситуацію, а не призначав дату виборів», — зазначив В. Рибак.

На уточнююче запитання щодо проектів постанов про проведення у столиці позачергових виборів міської ради, керівник парламенту нагадав, що вже виносив такі пропозиції на розгляд, але вони не знаходили підтримки в сесійній залі.

Голова Верховної Ради не відкидає того, що поставить таку пропозицію на розгляд депутатів, але його власна думка залишиться незмінна.

Прес-служба Верховної Ради.

Очікуємо позитивного рішення на саміті «Східного партнерства»

Україна докладає максимум зусиль для виконання критеріїв, пов'язаних із підписанням Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з Європейським Союзом. На цьому наголосив Президент України Віктор Янукович на зустрічі з віце-президентом Європейського парламенту Яцеком Протасевичем.

Україна, заявив глава держави, надає особливого значення діалогу з Європейським Союзом та Європарламентом і виступає за активізацію цих стосунків. Віктор Янукович висловив переконання, що політичні сили і громадянське суспільство мають об'єднати свої зусилля задля досягнення успіху в питанні європейської інтеграції.

Президент, **як повідомляє його прес-служба**, підкреслив, що Україна очікує ухвалення позитивного рішення на саміті «Східного партнерства», який відбудеться у Вільнюсі в листопаді поточного року. У свою чергу віце-президент Європейського парламенту Яцек Протасевич передав главі держави вітання Президента Європарламенту Мартіна Шульца і подякував Віктору Януковичу за його особистий внесок у підготовку до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

ЦИТАТА

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ:

«Для кінцевого успіху вкрай необхідні активні, злагоджені дії не тільки всіх гілок влади, а й опозиції і, безумовно, громадянського суспільства. Дуже важливе відчуття спільної платформи європейського вибору України».

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Необхідне для ремонту морських суден устаткування звільнять від оподаткування

Комітет з питань промислової та інвестиційної політики підтримує проект закону про внесення зміни до Митного кодексу України у зв'язку з проведенням економічного експерименту щодо державної підтримки суднобудівної промисловості.

Законопроектом (реєстр. №2489) пропонується звільнити на період до 1 січня 2018 року від оподаткування ввізним митом окремі товари, зокрема матеріали, устаткування і комплектуюче обладнання, що ввозяться підприємствами суднобудівної промисловості для будівництва, ремонту, модернізації морських, річкових суден та інших плавучих засобів, якщо такі товари не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають сертифікаційним вимогам міжнародних класифікаційних товариств чи вимогам замовників суден та інших плавучих засобів. Одночасно встановлюється, що в разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний сплатити ввізне мито в установленому законодавством порядку.

Відповідно до чинних положень Митного кодексу тимчасове, до 1 січня 2016 року, звільнення від оподаткування ввізним митом при ввезенні на митну територію України та поміщенні в митний режим імпорту поширюється на устаткування, обладнання та комплектуючі, що не виробляються в Україні і ввозяться на митну територію України вітчизняними підприємствами суднобудівної промисловості для використання у господарській діяльності. До того ж перелік зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з УКТЗЕД встановлюється Кабінетом Міністрів.

На засіданні комітету зазначалося, що проект закону спрямований на забезпечення належної реалізації економічного експерименту щодо державної підтримки суднобудівної промисловості, створення сприятливих умов для поліпшення фінансового стану таких підприємств, запобігання їх банкрутству, втрати ними науково-технічного, інтелектуального, технологічного та виробничого потенціалу.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Глава парламента Володимир Рибак запропонував здійснити аналіз державних та місцевих цільових програм

Конституційний Суд України

у справі за конституційним поданням 48 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 136, частини третьої статті 141 Конституції України, абзацу першого частини другої статті 14 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів»

«**в и р і ш и в:**

1. В аспекті конституційного подання положення частини другої статті 136, частини третьої статті 141 Конституції України, абзацу першого частини другої статті 14 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» від 10 липня 2010 року № 2487-VI слід розуміти так, що наступні після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» від 1 лютого 2011 року № 2952-VI усі чергові вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільських, селищних, міських, районних, обласних рад та сільських, селищних, міських голів, обраних на чергових або позачергових виборах, відбуваються одночасно на всій території України в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень рад чи голів, обраних на чергових виборах 31 жовтня 2010 року».

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Сергій ГОРДІЄНКО (фракція КПУ):

— Я не бачив рішення Конституційного Суду. Але й без нього можу сказати: КС розтлумачив, що чергові вибори проводяться в останню неділю жовтня 2015 року. Але що заважає нині провести позачергові вибори в Києві? Нічого. Тож, напевно, можна було б ухвалити таке рішення.

Ви знаєте, що у 2010 році за рішенням КС ми повернулися до старої Конституції. Сьогодні до Комітету з питань місцевого самоврядування постійно надходять запити щодо терміну каденції нинішніх місцевих рад — чотири чи п'ять років. Крім того, у Конституційному Суді знаходиться подання щодо цього питання. Тож, на мою думку, необхідно було б провести позачергові вибори у Києві та до Тернопільської облради до того терміну, який визначить КС — до 2014 чи 2015 року. Але Київ є заручником політичної ситуації і боротьби, передусім, за столичні ресурси. Крім того, Київ — це плацдарм для завоювання іншої влади. На жаль, політичні рішення сьогодні превалюють над юридичними.

Інше питання, яке обговорюється, — нелегітимність київської влади після другого червня. На мою думку, це дискусійна тема. Справді, є підстави так говорити, але ж влада в Україні — категорія безперервна. Нинішні депутати складуть свої повноваження у день відкриття першого засідання нового скликання. На мою особисту думку, вихід із цієї ситуації простий — провести позачергові вибори на термін, який визначить КС (каденція місцевих рад триватиме чотири чи п'ять років), а потім установити в державі єдиний алгоритм проведення місцевих виборів.

Віталій ЖУРАВСЬКИЙ (фракція Партії регіонів):

— В Україні вибори в органи місцевого самоврядування востаннє відбулися в жовтні 2010 року. Згідно з чинною на той час редакцією Конституції наступні вибори мають відбутися в жовтні 2014 року. Але з 1 лютого 2011 року в нашій державі діє нова редакція Основного Закону, яка вказує на те, що вибори в органи місцевого самоврядування проходять останнього тижня жовтня п'ятого року повноважень. Отож постало запитання: коли проводити наступні вибори — у жовтні 2014 року чи у жовтні 2015 року. Представники парламентської фракції Партії регіонів звернулися до Конституційного Суду з проханням дати відповідне роз'яснення. І він таке роз'яснення дав: вибори до всіх органів місцевого самоврядування повинні відбутися в останньої неділі жовтня 2015 року.

Крім того, проекти постанов про вибори в Києві, внесені опозицією й розглянуті парламентом на поточній сесії, не набрали необхідної кількості голосів. Тому відповідно до чинного законодавства питання про призначення виборів у Києві не може бути розглянуте в режимі нинішньої сесії. Усі народні депутати у своїй діяльності зобов'язані керуватися винятково Законом «Про Регламент Верховної Ради України». У ст. 107 цього документа записано, що відхилений парламентом законопроект або законопроект, що повторює його по суті, не може бути внесений на поточній та наступній за нею позачерговій сесіях Верховної Ради відповідного скликання. Відхилений законопроект знімається з розгляду з відповідним зазначенням про це в базі даних електронної комп'ютерної мережі веб-сайту Верховної Ради.

Андрій ІЛЛЄНКО, ВО «Свобода»:

— Таке рішення було очікуваним, адже всім зрозуміло, кому нині підпорядковується Конституційний Суд. Воно є політично заангажованим, юридично абсурдним та продиктованим з адміністрації Президента. Зрозуміло, що влада, яка боїться киян і виборів у столиці, пішла на цей ганебний крок задля того, щоб уникнути приниження від стрімкого програшу на виборах її ставлеників. Але тепер своє слово має сказати київська громада. Бо тільки вона може захистити свої базові конституційні права та змусити владу змінити позицію. Саме тому ми закликаємо всіх небайдужих, усіх киян та усіх українців прийти 2 червня о 16.00 до Київської міської ради та показати владі позицію щодо проведення виборів у столиці. Тільки так ми доведемо, що справді є громадянами, а не бидлом, яке може терпіти зневажливе ставлення до себе. Кияни мають право обирати собі свою, народну, київську владу!

Андрій ПАРУБІЙ (фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»):

— Рішення Конституційного Суду політичне. Воно абсурдне та відверто замовне. Конституційний Суд підім'яв під себе функції законодавчої гілки влади і став по-своєму трактувати закон. У даному випадку рішення не має жодного стосунку до права і до правових відносин. Немає жодного сумніву, що це рішення було прийнято за вказівкою адміністрації Президента. «Батьківщина» вже оприлюднила заяву з цього приводу, в якій зокрема йдеться:

«Об'єднана опозиція вважає, що функції Конституційного Суду необхідно передати Верховному Суду України як найвищому органу конституційної юрисдикції. Необхідні законопроекти будуть негайно внесені на розгляд парламенту та після перемоги демократичних сил обов'язково будуть ухвалені.

Конституційний Суд своїми замовними рішеннями остаточно дискредитував себе як незалежний судовий орган, перевершивши сумнівні досягнення своїх «папєрєднікі», які визнали, що два строки президентських повноважень дорівнюють одному, та перетворився на «кишеньковий суд» Януковича та юридичний департамент Партії регіонів».

Ірина ГЕРАЩЕНКО (фракція Політичної партії «УДАР» Віталія Кличка):

— Конституційний Суд демонструє найбільшу неповагу до Конституції і є ретранслятором волі влади. Адже Основний Закон гарантує українським громадянам право обирати владу і право на самоврядування. Сьогодні, фактично, своїм рішенням КС знищує право киян самим визначати керівників міста. Все тому, що команда Януковича прекрасно усвідомлює, що в Києві, як і в Тернополі, в неї немає жодного шансу здобути перемогу. Чомусь в Алчевську і в містах, де у влади стійкіші позиції, — вибори призначаються. А в тих містах, де підтримка у влади слабка, мешканці не мають права сьогодні обирати міського голову і міськраду. Тому позиція «УДАРу» є чіткою: Київрада з 2 липня є нелегітимною, вона не може приймати жодного рішення. Будь-який підпис під будь-яким документом з боку нелегітимної Київради є кримінальним злочином. Рішення КС ми не сприймаємо, це не тлумачення Конституції, а виконання волі Банкової. Насправді, судді КС рано чи пізно відповідатимуть по закону України за всі неправомірні рішення, які вони ухвалювали.

ПРИВІТАННЯ

Учасникам 31-го чергового засідання Координаційної ради Міжурядового фельд'єгерського зв'язку країн СНД

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас з річницею створення Міжурядового фельд'єгерського зв'язку!

Завдяки вашій відповідальній щоденній роботі відбувається надійний обмін важливої інформації на державному та міжнародному рівнях, здійснюється пересилка кореспонденції на міжурядовому рівні. Ефективний і швидкий обмін інформацією є запорукою успішної та злагодженої роботи усіх гілок державної влади, державних механізмів і органів управління Співдружності Незалежних Держав.

Гідно виконуючи покладені на вас завдання, ви сприяєте розвиткові та укріпленню дипломатичних і дружніх відносин між країнами — членами СНД.

Бажаю вам і всьому особистому складу фельд'єгерських служб Міжурядового фельд'єгерського зв'язку міцного здоров'я, сімейного благополуччя та великих професійних успіхів!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

Петриківський розпис може стати нематеріальною культурною спадщиною людства ЮНЕСКО

«Це світове підтвердження унікальності українського народного мистецтва й важлива складова інтеграції України в міжнародний простір». Таку заяву під час робочої поїздки Дніпропетровщиною зробив народний депутат України, член фракції Партії регіонів Вадим Колесніченко.

У рамках поїздки парламентарій відвідав Петриківку, побував у тамтешньому Будинку дитячої творчості й навіть узяв участь у майстер-класі з Петриківського розпису. На його думку, дуже важливо, що сьогодні цей унікальний вид народної творчості розвивається й популяризується, виводиться на європейський і міжнародний рівні. І те, що ця робота ведеться під керівництвом віце-прем'єр-міністра України, голови Дніпропетровської обласної організації Партії регіонів Олександра Вілкула, робить її максимально ефективною.

ДОВІДКОВО

У березні з ініціативи Олександра Вілкула в рамках масштабного міжнародного промо-туру із просування петриківського мистецтва за кордоном було проведено Тиждень Петриківського розпису у Брюсселі, у травні — в Кувейті. Нині ведуть перемовини з Китаєм та Японією. 10—14 червня у штаб-квартирі ЮНЕСКО в Парижі відбудеться виставка «Петриківський розпис — цвіт традицій»: буде представлено 55 робіт. У кожному населеному пункті, де зупинятиметься делегація, майстри Петриківського розпису проведуть майстер-класи, ознайомлять усіх бажаючих з унікальною технікою нанесення малюнка.

Сьогодні в багатьох вишах і центрах позашкільної роботи регіону діють гуртки і факультативи з навчання цього самобутнього прикладного мистецтва — в рамках роботи зі збереження розпису як унікальної складової національної культурної спадщини.

«Для мене це був перший урок Петриківського розпису, — зазначив Вадим Колесніченко після майстер-класу в Будинку дитячої творчості. — Раніше мені вже доводилося чути про цей вид мистецтва, але ніколи не думав, що сам зможу намалювати щось схоже. Листівку, зроблену власноруч, я покажу своєму синові. Сьогодні в рамках соціальних ініціатив Президента Віктора Януковича велика увага приділяється підтримці й розвитку дітей, всебічній допомозі центрам дитячої творчості».

Завершуючи свій візит на Дніпропетровщину, народний депутат поділився враженнями від спілкування з її мешканцями. Відзначив, що побачив тут те, що в принципі не очікував побачити, оцінив способи, за допомогою яких в області розв'язують проблеми людей. І побіцяв бувати в регіоні частіше.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Баскетбольне «Зарево» злетіло на вершину

У Макіївці завершився чемпіонат «Шкільної баскетбольної ліги шахтарських міст», який проходив за підтримки народних депутатів України Валерія Омельченка та Віталія Борта. Парламентарії особисто приїхали привітати переможців та фіналістів змагань, а спеціальним гостем став легендарний баскетболіст Станіслав Медведенко. Кубок та звання чемпіона отримала команда «Зарево» Макіївської школи №108. Депутати також вручили подарунки тренерському штабу та нагороди командам за друге й перше місця.

У рамках проекту в листопаді минулого року в дванадцяти школах трьох міст області — Макіївки, Жданівки й Кіровського — було організовано безплатні секції з баскетболу, де протягом півроку займалися 450 дітей. За кожною школою закріпили професійного тренера, який проводив по три заняття на тиждень. Щосуботи впродовж ігрового сезону діти брали участь в іграх регулярного чемпіонату, матчі якого обслуговували професійні судді. Загалом було зіграно 74 офіційні матчі.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Фото надано пресслужбою громадської організації «Громадянська ініціатива».

Народні депутати Віталій Борт та Валерій Омельченко вручають кубок переможцям змагань.

Останні події вказують на те, що змагання Росії та ЄС за Україну набуває нового виміру

Схоже, Європа дедалі більше усвідомлює можливі наслідки для себе від втрати України. З огляду на активну наступальну позицію РФ щодо втягування її у Митний союз. Тим більше, що вона має можливість виставляти аргументи, від яких важко відмовлятися.

Перший крок на цьому шляху — статус спостерігача в МС. Власне сама Україна, невпинно демонструючи євроінтеграційну риторику, водночас вставляє ногу у двері цього утворення, щоб їх остаточно не зачинили перед нею. Тактика не нова, вона певною мірою апробована в рамках СНД: Україна є засновником і учасником, але не членом Співдружності.

На мою думку, саме цим пояснюються нові євросигнали про пом'якшення вимог до українського керівництва. Їх основний лейтмотив — ми не повинні пійматися в пастку, а відтак — втратити Україну. Або — який резон через жінку (Тимошенко) жертвувати вагомішими інтересами (див., наприклад, лекцію Брюса Джексона «Пострадянська напівтемрява»). Правда, «випадає» із цього ряду Президент ЄНП Мартенс. Він виключає підписання угоди про асоціацію, якщо умови не будуть виконані, «включаючи звільнення Тимошенко».

Загалом же гору бере позитивістська лінія: підписати угоду про політичну асоціацію і зону вільної торгівлі. Підписати і прив'язати Україну до ЄС. Причому на короткий повідок. А далі — формувати з неї демократичну країну. На основі у тому числі раніше визначених умов. Інакше «може пройти п'ять століть, перш ніж з'явиться нова культура на заміну нещасливим, але імітуючим варварам» (так цитує Брюс Джексон Нормана Девіса).

Нагадаю, що у 1995 році Україну було прийнято до Ради Європи. І до цього часу вона виконує зобов'язання, які для неї були тоді детально виписані. Причому ці зобов'язання доповнюються новими рекомендаціями, які набувають характеру майже обов'язкових. І Україна й досі перебуває під моніторингом, зняття якого, судячи з усього, в найближчій перспективі не передбачається.

Висновок очевидний: для РЄ, а тепер і для ЄС — Україна, окрім політичних, економічних та геополітичних інтересів, зручний полігон з відпрацювання демократичних стандартів. І можливість не допустити підсилення Росії та її планів.

Не випадково Єврокомісія «підправила» міністра закордонних справ РФ С. Лаврова, який заявив про можливості для одночасного членства України в МС і в зоні вільної торгівлі з ЄС: приєднавшись до МС, Україна втратить свій торговельний суверенітет, після чого підписання угоди про ЗВТ з ЄС стане просто неможливим.

Побіжно зазначу, спрощення вимог до України — це і такий собі бальзам на душі лідерів опозиції. З відомих причин. Більшість з опозиційного табору однозначно перейшла на тезу: угода має стратегічне значення, її потрібно підписати цього року, незважаючи на невирішені проблеми. Інакше ми її ніколи не підпишемо. Найбільш стійкі наполягають на врахуванні «чинника Тимошенко».

Не надто програє від такого розвитку подій і Росія. Понад те — вона остаточно розв'яже собі руки, її позиція стане відверто жорсткою. Вона активніше здійснюватиме економічну експансію в Україну, щоб через неї мати додаткову можливість просувати свої інтереси в Європу. І водночас дедалі більше закривати свої ринки від України.

До того ж, по-перше, у РФ є можливості впливати на інтеграційний вектор як всередині України, так і через відповідні позиції у Євросоюзі та в окремих країнах—членах ЄС. По-друге, загальний товарообіг України з країнами — учасницями МС/ЄЕП у 2012 році оцінюється на рівні 56,3 млрд. доларів. А частка України в загальному зовнішньоекономічному обороті МС/ЄЕП становить 6,2% проти 6,8% у 2011 році. Основною статтею українського експорту залишаються недорогоцінні метали та вироби з них (понад 20%). У структурі імпорту понад 70% — мінеральні продукти (у тому числі паливно-енергетичні товари), умови торгівлі якими не регламентуються нормативною базою МС/ЄЕП.

Що дадуть такі наполегливі спроби притулити Україну, що дасть така позаблокова блоковість — це сьогодні постає як основоположне питання її майбутнього. Точніше кажучи — чи матиме Україна майбутнє? А якщо матиме — то яке?

Будь-який зовнішньополітичний вибір без надійного державного фундаменту (а ми, як правило, починаємо з даху) та консолідованого суспільства і громадянської спільноти не матиме жодного значення і жодної цінності. Буде виглядати як підміна життя, як ілюзія того, що й нам знайдеться місце у все ще комфортному ЄС, що й нас візьмуть на утримання.

Якщо Україна не зосередиться на собі та внутрішньому облаштуванні, на реальній економічній і соціальній політиці, на освіті, на ліквідації прірви між багатими і бідними, на повсякденних потребах людей, на реальному утвердженні демократії і верховенства права, на повазі до історичної пам'яті, на толерантності — ми так і залишимося на узбіччі цивілізованого розвитку з незнищенним комплексом неповноцінності за формального існування у тому чи іншому утворенні.

Потрібен загальноукраїнський діалог, потрібно припинити спроби розколу і поділу України. Навпаки, потрібен новий Акт Злуки на основі зрозумілого й прийнятного для всіх стратегічного сценарію розвитку України.

Володимир ЛИТВИН,
академік НАН України.

Хроніки злочинних діянь МОЗ

Нинішню ситуацію у сфері охорони здоров'я інакше, як вибухонебезпечною назвати не можна — проблемназбиралося сила-силенна, а про їх розв'язання навіть не йдеться.

Особливе занепокоєння викликає епідеміологічна ситуація із захворюваністю на туберкульоз, який уже давно — за рамками визначення «хвороба бідних» і вийшов на вулиці.

ЦИФРА

Розпочну зі статистики. Згідно з отриманими у відповідь на мій запит даними епідемії туберкульозу в Україні кінця-краю досі нема. Так, у 2012 році на сухоти захворіло на 1,3% осіб більше, ніж 2011-го, тобто загалом минулоріч захворюваність становила 31 тисячу осіб.

Тим часом смертність від туберкульозу, за даними Держстату, вже другий рік поспіль — стала величина і можливість її зменшення щорічно фахівці навіть не розглядають.

І що за таких обставин робить МОЗ? Міністерство охорони здоров'я робить усе можливе для того, щоб... погіршити ситуацію.

По-перше, всупереч Конституції України скорочує наявну мережу протитуберкульозних диспансерів. Так, відповідні заклади закрито в Запорізькій, Миколаївській та Одеській областях. Отож свого законного права на отримання життєво необхідного лікування були позбавлені

335 хворих — саме таку кількість хворих на сухоти могли вмістити у своїх стінах на стаціонарному лікуванні вже неіснуючі заклади.

По-друге, МОЗ у 2011—2012 роках не забезпечило ефективного використання коштів державного бюджету, виділених на виконання програми з профілактики та лікування захворювань на туберкульоз. Наслідок таких дій — кожен другий протитуберкульозний заклад не має достатньо коштів для забезпечення лікуванням усіх хворих на сухоти; 55% закладів первинної лікувально-профілактичної допомоги та 50% протитуберкульозних закладів не відповідають вимогам інфекційного контролю.

По-третє, МОЗ системно, з року в рік, м'яко кажучи, неефективно та часом не за цільовим призначенням використовує кошти як держбюджету, так і гуманітарної допомоги громадських організацій, призначених на виконання заходів з профілактики та лікування захворювання на туберкульоз. Так, у офіційному висновку Рахункової палати зазначено, що в 2012 році МОЗ закупило ліки за ціною у дев'ять разів вищою за ринкову. А регіональні лікарні минулоріч з вини МОЗ отримали вкрай необхідні препарати з недопустимою затримкою та ще й лише 60% від потреби.

А тепер — найцікавіше: попри те, що факти неефективної діяльності МОЗ та злочинної розтрати бюджетних коштів — очевидні, МОЗ такий стан справ офіційно заперечує: мовляв, у їхньому королівстві все відбувається за буковою закону.

І все б так і тривало далі — люди бідкалися щодо вкрай жахливого стану медицини, а посадовці Мінохорони здоров'я розповідали цілком протилежні казки, якби група народних депутатів від опозиційних фракцій не звернулася до Генерального прокурора України, голів СБУ та МВС і віце-прем'єр-міністра, відповідального за сферу охорони здоров'я, з вимогою провести невідкладну перевірку численних фактів порушення посадовцями МОЗ вимог чинного законодавства.

Результат таких дій не забарився — минулого місяця Міністерство внутрішніх справ порушило кримінальні провадження за численними фактами порушення Міністерством охорони здоров'я чинного законодавства.

Про це МВС повідомило у відповідь на депутатське звернення народних депутатів від опозиції.

Так, Солом'янське районне управління МВС України в місті Києві відкрило кримінальне провадження за фактами неефективного використання МОЗ коштів держбюджету, виділених у 2011—2012 роках на виконання заходів з профілактики та лікування захворювань на туберкульоз, неналежного виконання МОЗ Загальнодержавної програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекцій та лікування ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД.

Зокрема, МВС повідомило, що відомості щодо неправомірних дій службовців МОЗ були внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань, а наприкінці березня цього року правоохоронці розпочали досудове розслідування в кримінальному провадженні фактів неправомірних дій службовців МОЗ щодо неефективного використання коштів держбюджету. Так, службовцям МОЗ інкримінують ст. 364 Кримінального кодексу України — зловживання владою або службовим становищем.

Чим закінчиться хід досудового розслідування всіх вище зазначених справ — обов'язково поінформую.

Павло **ПЕТРЕНКО,**
народний депутат від фракції «Батьківщина».

Руки геть від ДП «Смигаторф»

29 травня в Дубенському районі на Рівненщині відбулися відкриті збори працівників «Смигаторфу» у зв'язку зі зміною менеджменту підприємства без згоди колективу, а також тиском на робітників і спробами довести підприємство до банкрутства. Працівники занепокоєні тим, що ці дії можуть призвести до ліквідації сотень робочих місць, а район та область залишаться без головного бюджетоутворюючого підприємства.

На зборах одностайно ухвалено звернення до керівництва країни, профільного міністра та керівників місцевих органів влади з вимогою не допустити зміни форми власності дочірнього підприємства «Смигаторф».

«Ці дії можуть спричинити негативні зміни фінансового стану підприємства, зниження виробництва та скорочення робочих місць. Вимагаємо не допустити звільнень працівників, порушення їхніх трудових прав, затримки з платнею та збільшення відпускної ціни на торфобрикет для пенсіонерів та соціально незахищених верств населення», — йдеться у зверненні колективу.

Під час зборів колектив звернувся до в. о. директора підприємства Григорія Маноєва з вимогою пояснити, що стало причиною різкого зниження фінансово-економічних показників підприємства. Адже ще минулого місяця, допоки його не було призначено на посаду, на рахунках ДП «Смигаторф» було майже 3 мільйони гривень, а нині коштів не вистачає навіть на платню колективу. Окрім цього, працівники поцікавилися, що стало причиною укладення договору з невідомою фірмою Торговий дім «Трейд центр», яка розташована в Києві і має буцімто реалізовувати продукцію підприємства, і це попри те, що левова частка продукції реалізується в межах Рівненської та суміжних з нею областей.

Люди наголосили, що за час укладення цієї «угоди» «Смигаторф» не отримало жодної копійки від співпраці з Торговим домом. Колектив також поцікавився, навіщо було відкрито третій банківський рахунок підприємства, через який, можливо, фіктивно виманюватимуть кошти підприємства, аби довести його до банкрутства.

Людей підтримали свободівці — народні депутати України Анатолій Вітів, Юрій Сиротюк, Олег Осуховський та депутат Рівненської облради Олексій Бучинський. Вони повідомили колективу, що представники ВО «Свобода» у Верховній Раді України зареєстрували законопроект про неприпустимість приватизації дочірнього підприємства «Смигаторф», а також звернулися із запитом до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, в якому вимагають не допустити банкрутства підприємства, зміни його форми власності та звільнень працівників.

Прес-служба Рівненської ОО ВО «Свобода».

Життя, віддане служінню народу

ПОЛІТИК ПРО ПОЛІТИКА

Гвозди б делать из этих людей:
Крепче б не было в мире гвоздей!
Радянський поет Микола ТИХОНОВ.

30 травня виповнилося б 77 років визначному політичному й державному діячеві нашого часу Станіславу Івановичу ГУРЕНКУ (на знімку). На жаль, він не дожив до цієї дати: помер 14 квітня 2013-го після важкої й тривалої хвороби.

Володимир Ілліч Ленін зазначав, що історичні заслуги політичних діячів треба оцінювати виходячи з того, що вони запропонували нового й чого добилися. З усією впевненістю можна сказати, що Станіслав Іванович Гуренко не тільки сміливо, з творчим підходом розв'язував складні поточні проблеми, а й заглядав далеко вперед. Саме це властиво йому як діячеві державного масштабу. Він належав до тієї когорти керівників, про яких говорять сталінськими словами — «Кадри вирішують все!»

Після закінчення Київського політехнічного інституту він працював на Донецькому машинобудівному заводі імені Ленінського комсомолу України, де починав рядовим інженером і на якому став талановитим директором і перспективним організатором виробництва, захистив дисертацію на звання кандидата економічних наук. Колектив під його керівництвом випускав надпотужні гірничі машини для полегшення праці шахтарів, неодноразово виходив переможцем у всесоюзних і республіканських соціалістичних змаганнях.

Відтоді минуло понад 40 років, але працівники підприємства досі згадують постійну турботу свого директора не тільки про виконання планових завдань і прийнятих зобов'язань, а й про поліпшення умов і якості їх життя. Він умів працювати з людьми, умів слухати й чути кожного. З його ініціативи було зведено житлові будинки, школу, дитячі садки, поліклініку й лікарню, Палац культури, базу відпочинку, стадіон, численні спортивні споруди й інші соціальні об'єкти.

1976 року сорокалітнього Станіслава Івановича Гуренка обирають секретарем обкому Донецької обласної партійної організації — бойової і найчисленнішої за своїм складом не тільки в Україні, а й у всьому Радянському Союзі. Йому доручають курирувати складні питання розвитку в регіоні важкої промисловості, яка становила основний кістяк народного господарства країни.

У цей період відбулося наше знайомство. Особливо запам'яталася перша зустріч на обласній нараді партійно-господарського активу Донбасу. Практично не користуючись паперами, секретар обкому партії Гуренко у своїй доповіді дохідливо й по-діловому виклав досягнуті результати, розкрив наявні недоліки, відзначив передовиків і справедливо критикував тих, хто відставав. Я дуже вдячний долі за те, що вона звела мене тоді з цією надзвичайно мудрою й енергійною людиною. Відтоді добрі дружні стосунки між нами зберігалися все життя.

В 1980 році Станіслав Іванович Гуренко стає заступником Голови Ради Міністрів УРСР. Сфера його діяльності — ключові питання розвитку важкої промисловості, науково-технічного прогресу, підвищення якості продукції в масштабах усієї республіки. У цей час економіка України посідала провідні місця в народному господарстві СРСР, а УРСР входила до десяти найбільш розвинених європейських країн.

Олександр Павлович Ляшко, який тоді був Головою Ради Міністрів УРСР, у своїх спогадах «На щаблях влади» пише: «В особі Станіслава Івановича Гуренка я одержав високоерудованого в науково-технічному плані фахівця і вдумливого організатора. З ним ми обговорили стан справ у кожній галузі. Уже через кілька місяців, попрацювавши з інститутами Академії наук, з галузевими науковими й проектно-технічними установами, з колегами по Раді Міністрів, міністерствами, він подав низку глибоко обґрунтованих програм зі стимулювання науково-технічного прогресу... Почалася планомірна робота з їх втілення в життя».

Важким в історії нашої країни був 1986 рік: 26 квітня сталася страшна катастрофа — аварія на 4-му блоці Чорнобильської атомної електростанції. З перших же днів Станіслава Івановича призначено змінним заступником голови Державної урядової комісії в Чорнобилі. Головними завданнями його півторамісячної вахти були локалізація джерела радіоактивного забруднення, організація в найкоротші строки будівництва навколо зруйнованого реакторного блоку небаченого досі у світовій практиці саркофага, на спорудження якого працювали три бетонні заводи.

У тих екстремальних умовах йому доводилося працювати щодня по 18-20 годин, а фактично — цілодобово. Ситуація була непередбаченою й, як він згадував, чимось нагадувала пожежу в диму під час повені. Смертельна небезпека змушувала швидко розв'язувати виниклі проблеми, у тому числі й абсолютно нові, адже у світовій практиці нічого схожого не було.

І першими, як і на фронті, були комуністи й комсомольці. Напевно, тоді востаннє пролунав у країні полум'яний заклик партії «Комуністи, вперед!», і на ці мобілізуючі слова рішуче відгукувалися всі. Завдяки цим чудовим радянським людям, їх творчій думці, високій майстерності й мужності було здобуто тоді нелегку, проте дуже важливу перемогу з подолання наслідків аварії. Чорнобильська трагедія назавжди ввійшла в життя Станіслава Івановича й, очевидно, мала стосунок до його смертельної хвороби.

Збагатившись політичним і життєвим досвідом, Станіслав Іванович Гуренко з 1987-го знову на партійній роботі — секретар, а через два роки — другий секретар ЦК КПУ. XXVIII з'їзд Компартії України в червні 1990-го обирає його Першим секретарем ЦК КПУ. Він входить до складу ЦК КПРС і його Політбюро. Його обирають депутатом Верховної Ради України декількох скликань і народним депутатом СРСР.

Продовжуючи справу свого видатного вчителя й попередника Володимира Васильовича Щербицького, Станіслав Іванович усі сили й організаторські здібності віддавав економічному зміцненню України й неухильному підвищенню добробуту трудового народу. Можна сказати, це була вершина його партійно-державної діяльності.

Затіяна Генеральним секретарем ЦК КПРС М. С. Горбачовим і його оточенням так звана перебудова, яка розгорталася на таких привабливих принципах, як «гласність», «нове мислення», «загальнолюдські цінності», «демократизація політичного життя», перетворення КПРС на нібито сучасну політичну партію — усе це в кінцевому підсумку призвело до активізації антисоціалістичних сил, за своїми цілями нескінченно далеких від споконвічних інтересів трудового народу.

Під час перебудови були допущені великі помилки при проведенні політичних і соціально-економічних реформ, упала дисципліна й відповідальність, різко погіршилося життя абсолютної більшості людей, були розмиті ідейні й моральні підвалини суспільства... Виникла реальна загроза цілісності радянської федерації, посилилися тенденції до сепаратизму, єдності лав КПРС. Країна підійшла до краю глибокої прірви.

Слід зазначити, що Станіслав Іванович Гуренко став Першим секретарем республіканського ЦК, Компартія України була складовою частиною КПРС, а Україна як союзна республіка входила до СРСР. При цьому політичну лінію й практичний курс визначали в Москві, де концентрувалася реальна влада. А республіканське керівництво виступало своєрідною передавальною ланкою вказівок центру місцевим органам.

Лідер комуністів України Станіслав Іванович Гуренко завжди чітко висловлював свою думку, ніколи не згладжував гострі кути, не боявся викликати вогонь на себе, він принципово й різко критикував Горбачова, Яковлєва й інших так званих архітекторів і виконробів, а насправді, як потім виявилося, гробарів перебудови й прихованих ворогів соціалізму.

Так, у своєму пристрасному виступі на Пленумі ЦК КПРС 24 квітня 1991 року Станіслав Іванович заявив: «Із країною зробили те, чого не змогли зробити вороги... Хоч як гірко це усвідомлювати, але нинішня ситуація створює враження, що Генеральний секретар ЦК ігнорує думку й настрій партійних мас, а як Президент країни не вживає дієвих заходів із захисту своєї партії від шаленого антикомунізму... Дедалі голосніше лунають заклики до радикальних змін у керівництві партії, вимоги про скликання позачергового з'їзду зі звітом Генерального секретаря». Таким само бойовим і стривоженим був його виступ і на останньому, липневому, Пленумі ЦК КПРС (25—26 липня 1991 року).

Згадую, як розвивалися події в моєму рідному Донбасі, де я тоді працював другим секретарем обкому партії. У своєму виступі перед шахтарями в Донецьку Горбачов сказав: «Вогонь по штабах! Ви починайте знизу, а ми допоможемо!» Він вважав, що необхідно дати низам право контролю над верхами, і це сприятиме усуненню бюрократичних перепон. Однак шахтарські страйки поставили керівництво країни в безвихідь: робітники вимагали кардинального поліпшення постачання товарів, але влада могла тільки підвищити заробітну плату, що провокувало інфляцію й загострювало проблему дефіциту.

Контрреволюційний, антидержавний переворот 19-21 серпня 1991 року в Москві призвів до проголошення незалежності України й незаконної заборони Компартії України Президією Верховної Ради, у якій більшість становили вчорашні комуністи, очолювані до останнього дня основним ідеологом партії другим секретарем ЦК КПУ Кравчуком. Далі мали місце драматичні події в грудні 1991-го в Біловезькій Пущі, де всупереч волі народу, вираженій на всесоюзному референдумі в березні того самого року, було прийнято злочинне рішення про припинення існування СРСР.

На жаль, у лавах партії й у суспільстві не було належного розуміння цих важливих подій. Більшість чесних комуністів через партійну дисципліну довіряло керівництву партії, яке раптом зрадило ідеї соціалізму, тому люди розгубилися й виявили безсилля, без опору спостерігаючи за перебігом подій.

Націонал-демократи й новоявлені вітчизняні буржуа, які прийшли до влади в 1991 році, виявилися неспроможними й безпомічними у вирішенні практичних питань. У країні відбуваються складні економічні перетворення — приватизація загальнонародного багатства, лібералізація цін, жорстка кредитна політика, згортання соціальних програм, масштабне розшарування суспільства, панують безробіття й бідність, розгул корупції й організованої злочинності, люди масово хворіють...

У цих небезпечних умовах антикомуністичного психозу, що поширився в Україні, і жорсткого середньовічного «полювання на відьом» Станіславу Івановичу довелося захищатися від багатьох наклепів і звинувачень із закликами «Комуняку — на гілляку!», у тому числі й від сфабрикованої проти нього кримінальної справи «за зраду Батьківщини».

Він залишався Першим секретарем ЦК Компартії України, створеної в 1918 році й незаконно забороненої в серпні 1991-го, і разом зі своїми однодумцями активно боровся за відновлення її чесного імені, за легалізацію комуністичної ідеології, за утвердження історичної справедливості, захищав інтереси й гідність членів партії та їх родин, виступав за дружбу народів колишніх радянських республік, брав безпосередню участь у діяльності створюваної юридично нової Компартії України.

З'їзд КПУ відбувся 19 червня 1993 року в Донецьку на рідному заводі Станіслава Івановича. На ньому було відновлено легальну діяльність новоствореної Компартії України, тож цього року відзначатимемо 20-ліття цієї визначної історичної події. Делегати з'їзду взяли до відома заяву Гуренка про те, що він залишається Першим секретарем ЦК незаконно забороненої Компартії України до зняття заборони з її діяльності, і за його пропозицією обрали мене на високу посаду лідера новоствореної КПУ. Уже з перших хвилин я відчував його щиру увагу й готовність мені допомогти, завжди прислухався до мудрих порад і конкретних пропозицій нашого головного радника й наставника.

У результаті багаторічної наполегливої, послідовної й цілеспрямованої боротьби Комуністичної партії України, яку офіційно представляли її уповноважені П. М. Симоненко, С. І. Гуренко й Г. К. Крючков, Конституційний Суд України після скрупульозного розгляду 27 грудня 2001 року визнав неконституційною й скасував заборону на Компартію України, що діяла до серпня 1991-го. Об'єднавчий з'їзд нової й відновленої Комуністичних партій у травні 2002 року забезпечив єдність комуністичного руху в Україні, проголосив протидію антинародному курсу реставраторів капіталізму й боротьбу за повернення влади в руки трудового народу.

В 1998-му і 2002 роках члена Президії ЦК Компартії України Станіслава Івановича Гуренка обирали народним депутатом Верховної Ради третього й четвертого скликань, він очолював парламентський комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності й інвестицій. За його пропозицією було прийнято багато важливих і невідкладних законів економічного плану, спрямованих на соціальний захист трудящих.

Займаючи чітку, принципову класову позицію, він активно виступав проти злочинної приватизації й присвоєння нуворишами величезних багатств, набутих кількома поколіннями нашого народу, проти жорсткої експлуатації трудящих, яка набагато перевершує рівень експлуатації в європейських капіталістичних країнах.

Фракція комуністів у Верховній Раді у відкритому листі до Президента України в 2002 році висунула кандидатуру Станіслава Івановича Гуренка на посаду прем'єр-міністра. Однак можновладців не влаштовував комуніст, який був професійно на голову вищий за ставлеників кримінально-олігархічного режиму, котрі довели економіку країни до остаточного краху, а народ — до межі бідності.

Довіра до Станіслава Івановича зміцнювалася його творчим підходом до аналізу оперативних ситуацій, умінням розпізнавати й розуміти внутрішні процеси, що відбуваються в суспільстві. У його складній і багатогранній діяльності особливо яскраво виявилися такі харизматичні риси, як сильний, вольовий характер, тверезий реалізм, твердий прагматизм, дивовижна працездатність, управлінські й організаторські якості, глибока компетентність, всебічна продуманість і послідовність кожного рішення, кожного конкретного кроку.

Авторитетний і впливовий політичний важковаговик, мудрий і досвідчений наставник, наш вірний бойовий соратник і відданий друг Станіслав Іванович Гуренко приділяв постійну увагу й надавав допомогу товаришам по партії, молодим комуністам, новообраним депутатам, виборцям, опікувався ветеранами і пенсіонерами, дбав про молоде покоління. Широку підтримку здобули його аргументовані виступи з парламентської трибуни, зустрічі в трудових колективах, аналітичні статті в засобах масової інформації.

Зрозуміло, ніщо людське йому не було далеке. Він ніколи не йшов проти своїх переконань і совісті, з великою вимогливістю ставився до себе, був дуже скромний у побуті. Робочими кабінетами в нього в різний час були директорський на заводі, обкомівський і кабінет ЦК, у Раді Міністрів і у Верховній Раді України. Але його тягло до людей, до живої справи. При розв'язанні будь-якого питання державного, політичного й громадського життя в нього на першому плані завжди залишалася особистість, турбота про підвищення добробуту народу. Станіслав Іванович Гуренко завжди був гранично чесним і справедливим, обов'язковим у справах, стриманим в оцінках, з гарним почуттям гумору. За це його любили й поважали трудящі.

Яскраве й бурхливе життя Станіслава Івановича Гуренка — це чудовий приклад вірного служіння ленінській партії, у лавах якої він перебував 52 роки, рідній країні й трудовому люду. За видатні заслуги перед Комуністичною партією й народом України він отримав орден Жовтневої Революції, три ордени Трудового Червоного Прапора, багато інших високих нагород.

Ми, його друзі й соратники, бережемо пам'ять про Станіслава Івановича Гуренка, який із честю й гідністю виконав свій життєвий і політичний обов'язок. Світла й вічна пам'ять про цього переконаного й непохитного комуніста завжди буде в наших серцях, у серцях вдячного українського народу.

Петро СИМОНЕНКО,
голова фракції КПУ у Верховній Раді України, Перший секретар ЦК Компартії України.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням зі списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Апостола М. В.:
Бігуна Володимира Миколайовича (номер посвідчення 389/09),
Кубая Івана Богдановича (номер посвідчення 389/02),
Лисика Віктора Івановича (номер посвідчення 389/08),
Мерени Ігоря Семеновича (номер посвідчення 389/05),
Нетреб'яка Ігоря Івановича (номер посвідчення 389/07),
Шимківа Михайла Андрійовича (номер посвідчення 389/04);

народного депутата України Барвіненка В. Д.:
Барвіненка Віктора Вікторовича (номер посвідчення 364/20),
Глуханчука Максима Олеговича (номер посвідчення 364/24),
Селіванова Володимира Анатолійовича (номер посвідчення 364/17),
Соловйова Івана Юрійовича (номер посвідчення 364/10);

народного депутата України Деревляного В. Т.:
Драган Вікторії Віталіївни (номер посвідчення 106/01);

народного депутата України Курпіля С. В.:
Костюченка Олександра Миколайовича (номер посвідчення 348/07);

народного депутата України Мочкова О. Б.:
Мельничука Юрія Миколайовича (номер посвідчення 167/15);

народного депутата України Олійника В. М.:
Саміляка Сергія Валерійовича (номер посвідчення 15/02);

народного депутата України Пресмана О. С:
Каплюченко Тетяни Вікторівни (номер посвідчення 362/21);

народного депутата України Соболєва С. В.:
Поліщука Вадима Юрійовича (номер посвідчення 78/12);

народного депутата України Шипка А. Ф.:
Образцова Анатолія Едуардовича (номер посвідчення 260/18).

Управління кадрів.

Донецьке ноу–хау: перед мітингом опозиції міліція роздала журналістам розпізнавальні жилети

За кілька годин до початку акції «Вставай, Україно!» в Донецьку представники міліції зібрали місцевих журналістів, щоб роздати світловідбивні жилети жовтого кольору. Така деталь одягу, впевнені правоохоронці, дасть змогу відрізнити в натовпі працівника мас-медіа та швидко надати допомогу. Рішення було прийнято після резонансних подій у Києві, де під час мітингу опозиції побили журналістів.

«Хочу кілька слів сказати про наше ноу-хау, яке ми вирішили вам запропонувати. Наголошую — запропонувати, — зазначив начальник управління громадської безпеки ГУМВС України в Донецькій області Євген Юханов. — По-перше, ми бачитимемо вас серед мітингувальників. Крім того, якщо вам знадобиться правова допомога з боку правоохоронців, буде зручно і швидко підійти до вас та виявити сприяння. Ми готові гарантувати вам повну безпеку і надати співробітників міліції, які супроводжуватимуть вас».

Кількість співробітників, задіяних в охороні журналістів, начальник управління не назвав, зазначивши, що вони виходитимуть із оперативної обстановки. За словами Євгена Юханова, рішення про розпізнавальні жилети та охорону для працівників медіа було прийнято у зв'язку з масштабністю акції.

У п'ятницю зранку на площі біля пам'ятника Шевченку в Донецьку стояли намети із символікою партій «УДАР», «Батьківщина» та «Свобода». Із гучномовця лунали пісні, які перемежовувалися закликами взяти участь в акції. Організатори подавали заявку на проведення мітингу на площі біля ОДА, але на це саме місце претендував найбільший у місті виробник морозива, який влаштовував свято для дітей. Перевагу надали підростаючому поколінню, а опозиціонери розташувалися поруч.

Ліна КУЩ.
Донецьк.

Понад кілограм амфетаміну та інших наркотичних засобів і обладнання для їх виготовлення вилучили правоохоронці на Житомирщині у 27-річного чоловіка, *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

У Миколаєві стартувала вітрильна регата «Кредо-2013». У ній беруть участь 18 команд, які присвячують перегони 125-річчю місцевого яхт-клубу, *інформує наш власкор Ірина Нежигай*

У подружжя Лебедєвих поповнення! Тепер вони «вісім Я»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Голова Солом'янської райдержадміністрації Максим Луцький привітав Лебедєвих з новосіллям і пообіцяв усіляко підтримувати їх у нелегкій і шляхетній батьківській праці.

З Лебедєвими «Голос України» познайомився у вересні минулого року. Їх було ще четверо. Брати-п'ятикласники Віталік і Вова, які виховувалися в цій прийомній родині, охоче розповідали про свої захоплення: плавання та футбол. Вони настільки різні, що вчилися в різних школах.

А глава сімейства Леонід тоді казав, що дітей багато не буває. Мовляв, вони із дружиною планують взяти ще на виховання малят. І от нині у них під опікою шестеро! Не виключено, що через рік суд перегляне справу про позбавлення батьківських прав, і Даяну з рідними братами та сестричкою повернуть мамі.

— Як буде — покаже час, — говорить Леонід. — Головне — щоб дитинство цих дітей було повноцінним. Ми повинні навчити їх елементарній культурі поведінки, урізноманітнити дозвілля. Данат піде до садочка. Даяна і Дамір до школи «Росток». Підберемо їм гуртки. А ось Володимир дуже хоче бути військовим — продовжити навчання в «кадетському» ліцеї №23. Намагаємося здійснити його мрію.

Брати Віталік і Вова з'явилися в житті Ольги 2006 року. Тоді молодій незаміжній жінці було 28. Вона звернулася до держадміністрації Солом'янського району столиці із заявою про бажання створити прийомну родину. Коли їй зателефонували з районної служби у справах дітей і запропонували взяти чотирирічних двійнят (згідно з законом братів не можна розлучати), жодної хвилини не сумнівалася. Так в Ольги, молодого банківського службовця, з'явилася своя родина. А Леонід почав зустрічатися з Ольгою, коли вона вже виховувала двійнят. Він зізнався, що спілкування з нею перевернуло життя: «Ольга — моя рідна, єдина людина, яку я шукав. І я зможу стати хорошим чоловіком і батьком». Одружилися, і чоловік взяв на себе обов'язки глави сімейства. Хоча, як згадує він сам, це був безпрецедентний випадок у практиці всиновлення на той час. Щоб офіційно одержати відповідний статус, Леоніду потрібно було пройти низку процедур: від збору всяких довідок до цілковитого медогляду.

Дамір і Данат обживаються у новому домі.

Усе це в минулому. Нині у Лебедєвих великий сімейний будинок для дітей, хоча офіційно він і називається «сімейного типу», у ньому править не типова, а справжня любов і повага до тих, за кого вони відповідають.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Про оздоровлення і цікаве дозвілля

У ПРОФСПІЛКАХ

Щороку, в перший день літа, Україна відзначає Міжнародний день захисту дітей. Адже діти — це найдорожче, що є в світі. Заради них ми готові долати будь-які перепони, наповнюючи життя змістовними і веселими пригодами, радісним настроєм та чудовими спогадами. Що, власне, і робить Профспілка працівників державних установ міста Києва. Протягом багатьох років вона піклується про дітей профспілчан як незмінний партнер батьків в організації відпочинку та оздоровлення, розвитку творчих талантів, забезпеченні цікавого дозвілля.

Київський міський комітет профспілки працівників державних установ разом з членськими організаціями щороку займається оздоровленням та відпочинком дітей у спеціалізованих таборах «Чайка» (Урочище Батіліман, АР Крим), «Лісний» (смт Ворзель, Київська область), «Променистий» (м. Буча, Київська область). Міський комітет власним коштом здешевлює путівки для дітей членів профспілки. Крім того, передбачені путівки дітям пільгових категорій до таких оздоровчих закладів, як «Кристал» (м. Алушта, АР Крим), «Водограй» (смт Чинадієве, Закарпатська область), «Дружний» (м. Ірпінь, Київська область). Тільки за минулий період міським комітетом оздоровлено 3214 дітей на суму 11 223 000, 00 гривень.

Разом з тим прийняття змін в Порядок обслуговування пасажирів залізничним транспортом, які внесені постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2013 року №16 щодо запровадження іменних залізничних проїзних квитків, значно ускладнило процедуру організації виїзду груп дітей на відпочинок. Оскільки в період між бронюванням квитків та фактичним виїздом дітей в списках можуть відбуватися зміни через незалежні обставини (хвороба дітей тощо). Особливо ускладнюється ситуація в літній період, коли на відпочинок вирушають великі групи дітей. Нині діє процедура, коли при бронюванні квитків для груп дітей організатор сплачує по 20 гривень за кожен квиток і протягом шести днів проводить оплату за самі квитки. Така процедура передбачена для того, щоб компенсувати втрати перевізника, в разі відмови організатора перевезень у подальшому від заброньованих квитків. Однак профспілки міста Києва, вже при бронюванні, надають письмову гарантію щодо викупу замовлених залізничних квитків. У зв'язку з цим профспілка, як організатор перевезень, втрачає великі кошти на бронюванні. Внесення змін у вищезазначену постанову Кабінету Міністрів України сприяло б ефективнішій організації оздоровлення дітей.

Діти профспілчан під час оздоровлення на морському узбережжі в ДОТ «Чайка».

Уже стало традицією, що за досягнення високих результатів в оздоровленні дітей Профспілку працівників державних установ міста Києва щорічно нагороджують Дипломом Федерації професійних спілок України та грамотою Київської міської ради профспілок.

Київським міським комітетом профспілки працівників державних установ активно провадиться надання безвідсоткових позик батькам на оздоровлення та навчання дітей, надається матеріальна допомога багатодітним сім'ям. Лише за останні роки членам профспілки, за клопотанням профкомів, було надано близько двох мільйонів гривень поворотної матеріальної допомоги.

Для популяризації художньої самодіяльності, підтримки талановитих дітей та розвитку творчих здібностей молоді Профспілка працівників державних установ щорічно направляє юних учасників на конкурс художньої самодіяльності «Зорепад Надій», який організовує Київська міська рада профспілок. Конкурс проводиться серед дітей шкільного віку в жанрах декоративно-прикладного, образотворчого, вокального мистецтва, хореографії, художнього читання та іншого. Приємно відзначити, що діти членів Профспілки працівників державних установ міста Києва щоразу посідають призові місця.

Раз у два роки Київський міський комітет проводить конкурс дитячого малюнка на певні тематики. У ньому беруть участь члени профспілки працівників державних установ міста Києва, які представляють малюнки своїх дітей — віком до 14 років. Усі учасники отримують цінні подарунки, а тих, що посіли перші три місця, нагороджують Почесними дипломами та грошовими преміями.

Не стоїть на місці і спортивно-масова робота. З метою активізації фізкультурно-оздоровчої діяльності, пропаганди активного способу життя та сприяння згуртуванню сімей Київський міський комітет забезпечив участь членів профспілки в спортивному святі Київських профспілок «Тато, мама, я — спортивна сім'я». Участь у святі беруть команди з трьох осіб — тато, мама та дитина віком від 6 до 12 років.

Крім того, ніколи не слід забувати про дітей, позбавлених батьківського тепла. Тож членські організації Профспілки працівників державних установ організовують благодійні акції в підтримку вихованців дитячих будинків, інтернатів, відвідують їх з подарунками, всіляко допомагають.

Зокрема, до великодніх свят міський комітет спільно з Громадською радою Печерської районної в місті Києві державної адміністрації, яку очолює голова Профспілки Почтовий Віталій Семенович, та Спілкою жінок Печерського району відвідали з подарунками Житомирський будинок малюка, де виховуються і проходять реабілітацію діти до п'яти років. Подібні акції проводять членські профспілкові організації Міністерства закордонних справ України, Київської міської державної адміністрації, банківських установ та інші.

Одним із найочікуваніших свят для дітей є Новий рік. Київський міський комітет піклується про те, щоб воно залишило в пам'яті малечі якнайкращі спогади. Так, у 2013 році було придбано близько 12000 квитків та запрошень на новорічні вистави для дітей на суму понад мільйон гривень. Квитки були придбані до Київського академічного театру ляльок, Київського академічного театру оперети, Національного цирку України, Національного палацу мистецтв «Україна», Дельфінарію «Немо», Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, Київського академічного театру юного глядача на Липках, Національного центру ділового та культурного співробітництва «Український дім», ДП «Палац спорту». Крім того, окремими профспілковими комітетами об'єднаних та первинних профспілкових організацій було самостійно організовано та проведено в своїх трудових колективах святкові вечори. Також міськкомом профспілки придбано 20 000 дитячих подарунків, на які було надано знижку понад 700 тисяч гривень.

І наостанок хочу зазначити, що дитинство — це чудова пора надій і сподівань на прекрасне життя та здійснення мрій. Діти — це майбутнє нашої держави, яке формується в сьогоденні. Від нашої уваги, любові, виховання залежить їх доля. І ми повинні об'єднати всі зусилля, щоб у наших дітей було щасливе дитинство, щоб вони зростали в любові і затишку. І тоді маленькі громадяни виростуть гідними людьми і неодмінно стануть гордістю України!

Микола МАШТАЛЕР,
заступник голови Профспілки працівників державних установ міста Києва.
Фото з архіву Профспілки.

Ніколи не слід забувати про дітей, позбавлених батьківського тепла

Малюнки на асфальті про права малечі

Сьогодні в Україні відзначають Міжнародний день захисту дітей, а напередодні віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул, Голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів та очільник Національної асамблеї інвалідів України Валерій Сушкевич разом з головою Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні Юкіє Мокуо дали старт Всеукраїнському конкурсу малюнка для дітей з особливими потребами «Намалюй свої права».

Учора ця акція, у якій взяли участь близько 3000 дітей, одночасно розпочалася біля головпоштамтів усіх обласних центрів країни дитячим малювальним флешмобом «Ми всі рівні». Тільки біля Київського головпоштамту свої малюнки на асфальті залишили понад 500 малюків, серед яких було й чимало дітей з інвалідністю.

Також учора відбулася презентація та урочисте погашення унікальної поштової марки «Міжнародний день захисту дітей», на ній зображено малюнки дітей, які брали участь у конкурсі, організованому Національною асамблеєю інвалідів України.

«Ми з вами зібралися напередодні Міжнародного дня захисту дітей, але якщо є таке поняття як захист дітей, то, очевидно, є й необхідність їх захищати. Бо з усіх проблемних моментів, пов'язаних з правами людини в пострадянських країнах — дискримінація дітей з інвалідністю є найболючішою. У Конвенції про права інвалідів є розділ, який має назву «Право на життя», тож мені хотілося б, щоб і сьогодні, і в майбутньому дітки з інвалідністю мали право на життя на рівних і право на дитинство без обмежень і дискримінації», — сказав під час презентації поштової марки Валерій Сушкевич. Говорячи про історію появи цих, ініційованих «Укрпоштою» та українським відділенням фонду ЮНІСЕФ, поштових мініатюр, він повідомив, що їхньою основою стали малюнки дітей, створені ними після ознайомлення з Конвенцією про права інвалідів. «Ми ознайомили дітей з інвалідністю з Конвенцією про права інвалідів, адже дуже важливо, щоб такі малюки з дитинства знали, що вони можуть мати рівні права, та запропонували їм намалювати, якими вони бачать свої права в нашій державі», — зазначив В. Сушкевич.

Віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул нагадав, що Президент Віктор Янукович своїм указом оголосив 2013-й — Роком дитячої творчості в Україні. «Ми маємо розвивати таланти всіх хлопчиків і дівчаток, незалежно від їх можливостей. Кожна дитина — це майбутнє України, тож суспільство має не обмежувати, а створювати можливості для її розвитку. В Україні це реалізовується через спеціальні освітні програми, культурні проекти. Саме цьому і присвячена сьогоднішня акція», — зауважив він.

Голова представництва ЮНІСЕФ в Україні Юкіє Мокуо повідомила, що представлений цього тижня фондом новий щорічний звіт «Становище дітей у світі-2013» яскраво і присвячено проблемам малюків з особливими потребами.

«Головною умовою для забезпечення виживання і розвитку дітей з інвалідністю є надання їм доступу до відповідних послуг, можливість рости у родині і навчатися у школі за місцем проживання. Бо коли ви думаєте не про дитину, а про її інвалідність, це не тільки несправедливо щодо такої дитини, а й позбавляє суспільства всього того, що ця дитина може йому дати. Втрати цих дітей — це втрати суспільства, а їх виграш — це виграш всього суспільства», — звернулася до присутніх Ю. Мокуо.

Сьогодні свято дитячого малюнка триватиме. Зокрема, всі діти — учасники конкурсу — отримають диплом-подяку від ЮНІСЕФ, а 10 найкращих робіт буде удостоєно спеціальних нагород.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ДО РЕЧІ

Малюнок переможця дитячого конкурсу наступного року буде зображено на спільній марці «Укрпошти» та дитячого фонду ЮНІСЕФ.

Сюрпризи від листоноші Пєчкіна

Юні хмельничани, що взяли участь у конкурсі малюнків на асфальті, який пройшов під гаслом «Усі ми рівні», отримали подарунки від листоноші Пєчкіна. Ідея творчого проекту належить «Укрпошті» та Дитячому фонду ООН.

Хмельницькі поштарі зібрали майже півсотні художників із різних шкіл, дитсадків та спеціалізованих закладів. У конкурсі взяли участь дівчатка та хлопчики з обмеженими можливостями. Кожен з учасників заходу намагався своїм малюнком привернути увагу до їхніх проблем і продемонструвати, що всі мають право на щасливе життя.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Духовний дар дорожчий за усі скарби

Напередодні Дня захисту дітей кабінет директора видавництва художньої літератури «Дніпро» Олександра Кудрявцева перетворився на читальну залу. Навколо столу разом з директором Євгенієм Возняком зібралися кращі учні Маяківської школи-інтернату, що на Волині. Восьмикласниця, переможниця обласних олімпіад Василина Федик із захопленням гортає збірку «Український вертеп», де вже знайшла сценарій улюбленого різдвяного свята, її молодша подруга Поліна Судима перечитує літературні казки, а одинадцятикласник Руслан Кравчук уважно вивчає «Історію українського парламентаризму». Всі ці книги разом із сотнею інших видавництво «Дніпро» подарувало шкільній бібліотеці навчально-виховного комплексу.

— У Маяках, де років десять тому звичайний інтернат було реорганізовано у лінгвістичний ліцей, ми реалізуємо власний проект «Школа майбутнього для сільської дитини», — каже директор НВК Євгеній Возняк. — Обладнано три комп'ютерних класи, лінгвістичний кабінет, де проводять уроки навіть професори з Німеччини. Наші учні навчаються за програмами у Польщі та США, багато випускників вступає до європейських вишів. Завдання педагогів ліцею — навчити кожного з 430 вихованців усе життя вчитися. І тут наш найперший помічник — книга. Маємо хорошу бібліотеку, але останніми роками через фінансову скруту про нові видання тільки мріємо.

До розмови приєднуються директор видавництва Олександр Кудрявцев і головний редактор Сергій Мельковський, письменниця Раїса Іванченко. Збірка книг для учнів, до якої увійшла навчальна, суспільно-політична і художня література, формувалася так, зазначають у «Дніпрі», щоб кожен школяр знайшов у ній щось цікаве для себе.

Руслан Кравчук ще у видавництві почав читати «Руїну» Михайла Старицького. Та найбільше хлопця зацікавив ошатний, гарно ілюстрований двотомник «Історія українського парламентаризму».

Він радіє з того, що його двотомник видано українською та англійською — тепер матиме можливість перевірити власні знання іноземної, здобуті протягом навчального року у США.

На книгах видавництва «Дніпро», яке невдовзі відзначатиме своє 95-річчя, виросли мільйони читачів. За останні два роки воно двічі ставало лауреатом всеукраїнського конкурсу на кращу книгу.

— Премією відзначена збірка «Теофан Прокопович. Філософські праці. Вибране», яку впорядкував Володимир Литвинов, — розповідає Олександр Кудрявцев.

«Дніпро» працює й над іншими цікавими проектами. У планах на цей рік, — каже Олександр Семенович, — випуск майже сорока видань. Кілька з них буде присвячено 200-річчю від дня народження Кобзаря. Це «Шевченківський Київ» Петра Жура, вибране поета українською і грузинською у перекладі Рауля Чілачави, «Кобзар» іспанською для країн Карибського регіону.

Світлана ЧОРНА.

На знімку (зліва направо): директор видавництва «Дніпро» Олександр Кудрявцев, школярі Руслан Кравчук, Поліна Судима, Василина Федик, директор Маяківського НВК Євгеній Возняк, головний редактор видавництва Сергій Мельковський.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...кожен шостий — неповнолітній

На початок року чисельність дітей і підлітків віком до 18 років у регіоні становила 557,7 тисячі осіб. Минулого року в області народилося 37 тисяч немовлят.

Як розповіли в Головному управлінні статистики в області, на Дніпропетровщині майже 112 тисяч малюків відвідують дитячі садки і ясла, їх нині — 972.

290 тисяч учнів здобувають середню освіту в 1010 денних загальноосвітніх закладах (школах I—III ступенів, гімназіях, ліцеях тощо). 413 дітей навчаються в перших класах, організованих при дошкільних навчальних закладах.

«Залученню дітей до цінностей національної культури, розвитку їх духовного та інтелектуального потенціалу сприяє діяльність 87 шкіл естетичного виховання, серед яких: музичні, хореографічні, художні школи та заклади мистецтв, — зазначає начальник управління Ольга Шпильова. Нині в них займається 24 тисячі дітей».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

...підлікують усіх сиріт

Загальне фінансове забезпечення дитячої оздоровчої кампанії на Прикарпатті становитиме цього року 19,8 мільйона грн., що майже на три мільйона більше, ніж торік.

Такі цифри на черговому засіданні колегії облдержадміністрації назвав заступник голови ОДА Роман Іваницький. За словами посадовця, протягом літа оздоровчими та відпочинковими послугами має бути охоплено не менш як 57% дітей, які проживають в області. Стовідсотково буде оздоровлено сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також — з родин, потерпілих унаслідок Чорнобильської катастрофи. В області забезпечать відпочинком 70% хлопців та дівчат із багатодітних і малозабезпечених сімей та половину дітей-інвалідів, які здатні до самообслуговування.

Понад 14 тисяч осіб проведуть свої канікули в місцевих стаціонарних закладах оздоровлення та відпочинку. 72 тисячі дітей перебуватимуть у денних пришкільних таборах, дитячих закладах праці і відпочинку й наметових містечках.

Загалом на території Івано-Франківщини впродовж літніх канікул працюватиме 770 різноманітних дитячих оздоровчих закладів.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

...на відпочинок — після медогляду

Понад 200 тисяч дітей Одеської області оглянули лікарі під час «Народного медогляду», що проходив протягом двох місяців.

Із них чотири тисячі направлено на обстеження в центральні районні лікарні, а шість тисяч — в обласні. У кожної п'ятої дитини виявлено патології — хірургічні, ЛОР, офтальмологічні. Про це повідомив начальник управління охорони здоров'я ОДА Михайло Бартко.

За його словами, дитячий медогляд пройшов у всіх 38 інтернатах Одещини (там рівень виявлених захворювань трохи вищий). До того ж ліками вихованці цих закладів забезпечені, а їх лікування проводиться безплатно.

Нинішнього літа у регіоні буде оздоровлено 153 тисячі дітей (на три тисячі більше, ніж у 2012 році). Жодна дитина не поїде відпочивати без медичного огляду.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

...у місті буде перинатальний центр

Експертна комісія з реалізації Національного проекту «Нове життя: нова якість охорони материнства і дитинства» прийняла рішення про відкриття фінансування високотехнологічного перинатального центру у Чернівцях. У місто надійде 68 мільйонів гривень державних інвестицій — сума, яку малобюджетна сільськогосподарська область самостійно знайти не змогла б. Ці кошти потрібно буде освоїти вже до кінця нинішнього року. Зауважимо, що перинатальний центр створять на базі Чернівецького полового будинку №1.

Сергій СУЛИМА.

Закарпатська область.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 70-річчя визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників

23 серпня 2013 року відзначається 70-та річниця визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників.

Задля відзначення пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни, вшанування військових подвигів воїнів Червоної Армії із визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників та на виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити 23 серпня 2013 року 70-ту річницю визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 70-річчя визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників;

у тримісячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету за участю заінтересованих ветеранських, воїнських громадських організацій, народних депутатів України розробити план заходів щодо відзначення 70-ї річниці визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників та поінформувати Верховну Раду України про результати його реалізації не пізніше березня 2014 року;

передбачити у плані заходів щодо відзначення 70-ї річниці визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників заходи соціальної реклами й популяризації безсмертного подвигу бійців Червоної Армії, проведення зустрічей з ветеранами війни, демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо сюжетів, організацію виставок, відкриття пам'ятних дощок та меморіальних знаків учасникам битви за Харків, видання книг та інформаційних матеріалів;

поінформувати Верховну Раду України про виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» у частині упорядкування, збереження та спорудження пам'ятників, створення музеїв, меморіальних комплексів, присвячених Великій Вітчизняній війні, шанобливого ставлення до ветеранів - воїнів-визволителів Червоної Армії, символів та відзнак Великої Вітчизняної війни;

організувати проведення у військових підрозділах і навчальних закладах, на підприємствах, в установах та організаціях науково-практичних конференцій, круглих столів, уроків пам'яті, оглядів кімнат бойової слави, кінофестивалів, конкурсів на кращу патріотичну пісню, публікацію і тематичну передачу та інших заходів, присвячених Великій Вітчизняній війні.

3. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України передбачити проведення відкритих уроків пам'яті, зустрічей з ветеранами війни в середніх та вищих навчальних закладах.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо сюжетів, що висвітлюють героїчний подвиг наших воїнів під час визволення Харкова.

5. Запропонувати Національному банку України розглянути можливість карбування ювілейної монети з нагоди 70-ї річниці визволення міста Харкова від німецько-фашистських загарбників.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 278-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 1115-річчя заснування міста Галича Івано-Франківської області

У 2013 році виповнюється 1115 років місту Галичу Івано-Франківської області - одному з найстаровинніших міст України.

Враховуючи історичне і культурне значення міста Галича Івано-Франківської області та у зв'язку з його 1115-річчям Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2013 році урочисто відзначити 1115-річчя заснування міста Галича Івано-Франківської області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 1115-річчя заснування міста Галича Івано-Франківської області;

у місячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 1115-річчя заснування міста Галича Івано-Франківської області, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати:

Державному комітету телебачення і радіомовлення України сприяти висвітленню засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 1115-річчя заснування міста Галича Івано-Франківської області;

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 1115-річчю заснування міста Галича Івано-Франківської області;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити серію поштових марок, присвячених 1115-річчю заснування міста Галича Івано-Франківської області;

Президії Національної академії наук України передбачити проведення відповідними академічними інститутами разом із Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника та національним заповідником «Давній Галич» науково-практичної конференції «Галич в історії України»;

Івано-Франківській обласній державній адміністрації звернутися до Президента України з пропозиціями щодо відзначення державними нагородами мешканців і вихідців міста Галича Івано-Франківської області, які зробили вагомий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток України.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності та Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 287-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 500-річчя заснування сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області

У 2013 році виповнюється 500 років з дня заснування сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області - одних із найдавніших на Львівщині.

Враховуючи історичне і культурне значення сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області та у зв'язку з їх 500-річчям Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2013 році урочисто відзначити 500-річчя заснування сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 500-річчя заснування сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області;

у місячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 500-річчя заснування сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів;

у зазначений план включити заходи, які забезпечать збереження об'єктів культурної спадщини сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені селам Гійчому та Волиці, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 500-річчя з часу їх заснування.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити поштову марку, присвячену 500-річчю заснування сіл Гійчого та Волиці Жовківського району Львівської області.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності та Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 288-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 200-річчя з дня народження Джона Джеймса Юза

У 2014 році виповнюється 200 років з дня народження Джона Джеймса Юза - британського гірничого інженера, засновника міста Юзівки (тепер - місто Донецьк).

Враховуючи важливість постаті Джона Джеймса Юза для розвитку української промисловості, Верховна Рада України постановляє:

1. Урочисто відзначити на державному рівні 200-річчя з дня народження Джона Джеймса Юза.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 200-річчя з дня народження Джона Джеймса Юза;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 200-річчя з дня народження Джона Джеймса Юза, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і діяльності Джона Джеймса Юза, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 200-річчя з дня його народження.

4. Рекомендувати Міністерству культури України, Донецькій обласній державній адміністрації та Донецькій міській раді провести реставрацію будинку Джона Джеймса Юза у місті Донецьку та організувати музей у його приміщенні.

5. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити поштову марку, присвячену 200-річчю з дня народження Джона Джеймса Юза.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 289-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 900-річчя першого варіанта літопису «Повість минулих літ»

У 2013 році виповнюється 900 років з часу створення першого варіанта літопису «Повість минулих літ».

Враховуючи історичне і культурне значення літопису «Повість минулих літ», Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2013 році урочисто відзначити на державному рівні 900-річчя першого варіанта літопису «Повість минулих літ».

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 900-річчя першого варіанта літопису «Повість минулих літ»;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити і затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 900-річчя першого варіанта літопису «Повість минулих літ», вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені 900-річчю першого варіанта літопису «Повість минулих літ», та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 900-річчя першого варіанта літопису «Повість минулих літ».

4. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету з нагоди 900-річчя першого варіанта літопису «Повість минулих літ»;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити серію поштових марок, присвячених 900-річчю першого варіанта літопису «Повість минулих літ».

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 290-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 1025-ої річниці міста Володимира-Волинського Волинської області

У 2013 році виповнюється 1025 років місту Володимиру-Волинському Волинської області - одному з найдавніших населених пунктів України.

Враховуючи історичне і культурне значення міста Володимира-Волинського Волинської області та у зв'язку з його 1025-річчям Верховна Рада України постановляє:

1. У 2013 році урочисто відзначити 1025-річчя міста Володимира-Волинського Волинської області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 1025-річчя міста Володимира-Волинського Волинської області;

у двотижневий термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 1025-річчя міста Володимира-Волинського Волинської області.

3. Рекомендувати:

Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені місту Володимиру-Волинському Волинської області, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням його 1025-річчя;

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 1025-річчю міста Володимира-Волинського Волинської області;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 1025-річчю міста Володимира-Волинського Волинської області.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 291-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 100-річчя заснування Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України

У липні 2013 року виповнюється 100 років від часу заснування Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України.

Київський науково-дослідний інститут судових експертиз Міністерства юстиції України - найстаріша державна експертна установа України, що розпочала свою діяльність у 1913 році як Кабінет науково-судової експертизи при прокурорі Київської судової палати. Вже сторіччя інститутом виконуються за ухвалами судів та постановами слідчих щорічно десятки тисяч судових експертиз. Враховуючи важливе значення Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України у забезпеченні правосуддя, захисту прав людини і громадянина, Верховна Рада України **постановляє:**

1. У липні 2013 року на державному рівні урочисто відзначити 100-річчя Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у десятиденний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 100-річчя Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України;

у десятиденний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 100-річчя Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів.

3. Рекомендувати:

Державному комітету телебачення і радіомовлення України сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 100-річчя заснування Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України;

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 100-річчю заснування Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити серію поштових марок, присвячених 100-річчю заснування Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності та Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 294-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 80-річчя з дня народження Василя Симоненка

8 січня 2015 року виповнюється 80 років з дня народження українського поета та журналіста Василя Андрійовича Симоненка.

Враховуючи важливість постаті Василя Симоненка, Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2015 році урочисто відзначити на державному рівні 80-річчя з дня народження Василя Симоненка.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки і проведення заходів щодо відзначення 80-річчя з дня народження Василя Симоненка;

у місячний термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити і затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 80-річчя з дня народження Василя Симоненка, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення;

до 1 січня 2015 року вжити заходів щодо забезпечення ремонту, оновлення експозицій і належного функціонування:

Черкаського літературно-меморіального музею Василя Симоненка;

Тарандинцівської загальноосвітньої школи I-III ступенів імені В. А. Симоненка Лубенського району Полтавської області;

хати-музею Василя Симоненка у селі Біївці Лубенського району Полтавської області та літературного музею при Тарандинцівській загальноосвітній школі I-III ступенів імені В. А. Симоненка Лубенського району Полтавської області;

сприяти перевиданню повного зібрання творів Василя Симоненка та спогадів про нього;

забезпечити організацію тематичних виставок, присвячених життю та діяльності Василя Симоненка;

забезпечити проведення конкурсу читців творів Василя Симоненка.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і діяльності Василя Симоненка, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 80-річчя з дня його народження.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити поштову марку, присвячену 80-річчю з дня народження Василя Симоненка.

5. Рекомендувати Полтавській обласній державній адміністрації та Полтавській обласній раді подати до організаційного комітету з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 80-річчя з дня народження Василя Симоненка пропозиції стосовно вжиття відповідних заходів.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 295-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 90-річчя з дня народження видатного українського письменника Олександра Сизоненка

У вересні 2013 року виповнюється 90 років з дня народження Олександра Олександровича Сизоненка - видатного українського письменника.

Враховуючи значний внесок Олександра Сизоненка у розвиток української літератури, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 90-річчя з дня народження Олександра Сизоненка.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 90-річчя з дня народження Олександра Сизоненка;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 90-річчя з дня народження Олександра Сизоненка, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати показ тематичних теле- і радіопередач, присвячених життю і творчій діяльності Олександра Сизоненка, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 90-річчя з дня його народження.

4. Рекомендувати Міністерству культури України організувати проведення книжкових виставок, читацьких конференцій та інших заходів, присвячених життю і творчості Олександра Сизоненка.

5. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України збільшити кількість годин для вивчення творів Олександра Сизоненка про героїзм українського народу у Великій Вітчизняній війні в навчальних програмах з української літератури для учнів і студентів педагогічних вузів.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 296-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 75-річчя утворення Сумської області

У січні 2014 року виповнюється 75 років з дня утворення Сумської області. З метою належного відзначення ювілею, враховуючи історичну, суспільно-політичну та культурну цінність Сумської області, Верховна Рада України **постановляє:**

1. 10 січня 2014 року на державному рівні урочисто відзначити 75-річчя утворення Сумської області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний строк з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 75-річчя утворення Сумської області, включивши до його складу представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості та ветеранів праці;

у двотижневий строк після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 75-річчя утворення Сумської області, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

У зазначеному плані заходів передбачити:

проведення реконструкції та ремонту молодіжного центру «Романтика», розташованого за адресою: Сумська область, м. Суми, вул. Героїв Сталінграду, 3;

проведення реконструкції та ремонту комунального закладу «Охтирський міський центр культури і дозвілля», розташованого за адресою: Сумська область, м. Охтирка, вул. Гончаренка, 2а.

3. Місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування розробити план заходів з підготовки та відзначення 75-річчя утворення Сумської області, в яких у межах повноважень передбачити:

проведення урочистих заходів з нагоди цієї дати;

проведення у січні - квітні 2014 року в навчально-виховних закладах тематичних уроків, лекцій, вечорів, літературно-мистецьких конкурсів, святкових концертів;

організацію в державних краєзнавчих музеях, бібліотеках, навчально-виховних закладах експозицій та виставок, присвячених 75-річчю утворення Сумської області.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 75-річчя утворення Сумської області, та організувати тематичні теле- та радіопередачі, публікації документів і матеріалів, які стосуються суспільно-політичного та культурного життя Сумщини, а також сприяти виступам у засобах масової інформації істориків, політиків, керівників органів місцевого самоврядування та інших діячів стосовно цієї події.

5. Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» випустити серію поштових марок, присвячених 75-річчю утворення Сумської області.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 297-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 850-річчя заснування міста Жидачева Львівської області

У 2014 році виповнюється 850 років місту Жидачеву Львівської області - одному з найдавніших міст Львівщини.

Враховуючи історичне і культурне значення міста Жидачева Львівської області та у зв'язку з його 850-річчям Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2014 році урочисто відзначити 850-річчя заснування міста Жидачева Львівської області.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 850-річчя заснування міста Жидачева Львівської області;

у місячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 850-річчя заснування міста Жидачева Львівської області, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів;

у зазначеному плані заходів передбачити збереження об'єктів культурної спадщини міста Жидачева Львівської області.

3. Рекомендувати:

Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені місту Жидачеву, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з 850-річчям його заснування;

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 850-річчю заснування міста Жидачева Львівської області;

Українському державному підприємству поштового зв'язку "Укрпошта" випустити серію поштових марок, присвячених 850-річчю заснування міста Жидачева Львівської області.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності, Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 298-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 70-річчя визволення України Червоною Армією від фашистських загарбників

На відзначення пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни, вшанування подвигу бійців Червоної Армії в боротьбі за свободу і незалежність Вітчизни, поліпшення соціального захисту ветеранів війни та на виконання Закону України "Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років" Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити 28 жовтня 2014 року 70-ту річницю визволення України Червоною Армією від німецько-фашистських загарбників.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 70-ї річниці визволення України Червоною Армією від німецько-фашистських загарбників, передбачивши, зокрема:

- проведення у 2014 році Всеукраїнської естафети пам'яті та Всеукраїнської акції з відзначення 70-річчя визволення Червоною Армією міст, інших населених пунктів та регіонів України від фашистських загарбників;

- упорядкування військових кладовищ, братських та одиноких могил, меморіальних комплексів, скульптурних, архітектурних та інших споруд і об'єктів, що увічнюють пам'ять про Перемогу та подвиги її учасників, із широким залученням ветеранських та інших організацій, підприємств усіх форм власності; недопущення наруги і руйнування військових поховань та інших пам'яток Великої Вітчизняної війни;

- проведення в містах та інших населених пунктах святкових заходів із використанням символіки років Великої Вітчизняної війни;

- проведення у військових підрозділах і навчальних закладах, на підприємствах і в установах науково-практичних конференцій, круглих столів, уроків пам'яті, оглядів кімнат бойової слави, кінофестивалів, конкурсів на кращу патріотичну пісню, публікацію і тематичну передачу та інших заходів, присвячених Великій Вітчизняній війні.

3. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України передбачити проведення відкритих уроків пам'яті, зустрічей з ветеранами війни в середніх та вищих навчальних закладах.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо сюжетів, що висвітлюють героїчний подвиг воїнів Червоної Армії під час визволення України від німецько-фашистських загарбників.

5. Запропонувати Національному банку України розглянути можливість карбування ювілейної монети з нагоди 70-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 299-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про відзначення 70-річчя визволення Червоною Армією міста-героя Києва від німецько-фашистських загарбників

6 листопада 2013 року відзначається 70-та річниця визволення міста Києва від німецько-фашистських загарбників.

На відзначення пам'ятних дат Великої Вітчизняної війни, вшанування подвигу воїнів Червоної Армії із звільнення міста-героя Києва від фашистських загарбників та на виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити 6 листопада 2013 року 70-ту річницю визволення Червоною Армією міста-героя Києва від німецько-фашистських загарбників.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 70-річчя визволення Червоною Армією міста-героя Києва від німецько-фашистських загарбників;

у тримісячний термін із дня утворення зазначеного організаційного комітету із залученням зацікавлених ветеранських, воїнських та громадських організацій, народних депутатів України розробити план відзначення 70-ї річниці визволення Червоною Армією міста-героя Києва від німецько-фашистських загарбників;

передбачити у плані відзначення 70-ї річниці визволення Червоною Армією міста-героя Києва від німецько-фашистських загарбників заходи соціальної реклами й популяризації безсмертного подвигу бійців Червоної Армії, проведення зустрічей з ветеранами війни, демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо відповідних сюжетів, організацію виставок, відкриття пам'ятних дошок та меморіальних знаків учасникам битви за Київ, видання книг та інформаційних матеріалів;

у тримісячний термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету затвердити план відзначення 70-ї річниці визволення Червоною Армією міста-героя Києва від німецько-фашистських загарбників та поінформувати Верховну Раду України про результати його реалізації не пізніше березня 2014 року;

поінформувати Верховну Раду України про виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» у частині упорядкування, збереження та спорудження пам'ятників, створення музеїв, меморіальних комплексів, присвячених Великій Вітчизняній війні, протидії фальсифікаціям історії, шанобливого ставлення до ветеранів - воїнів-визволителів Червоної Армії, символів та відзнак Великої Вітчизняної війни;

організувати проведення у військових підрозділах і навчальних закладах, на підприємствах та в установах науково-практичних конференцій, круглих столів, уроків пам'яті, оглядів кімнат бойової слави, кінофестивалів, конкурсів на кращу патріотичну пісню, публікацію і тематичну передачу та інших заходів, присвячених Великій Вітчизняній війні.

3. Рекомендувати Міністерству освіти і науки України передбачити проведення відкритих уроків пам'яті, зустрічей з ветеранами війни в середніх та вищих навчальних закладах.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити демонстрацію на телебаченні та трансляцію по радіо сюжетів, що висвітлюють героїчний подвиг наших воїнів під час визволення Києва.

5. Запропонувати Національному банку України розглянути можливість карбування ювілейної монети з нагоди 70-ї річниці звільнення міста Києва від німецько-фашистських загарбників.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
21 травня 2013 року.
№ 300-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування фактів нападу на представників засобів масової інформації 18 травня 2013 року у місті Києві за адресою вулиця Володимирська, 15 та розслідування інших фактів тиску на засоби масової інформації, перешкоджання законній професійній діяльності журналістів

Відповідно до частини четвертої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування обставин нанесення тілесних ушкоджень громадянам України, а також неправомірної бездіяльності правоохоронних органів під час проведення акції «Вставай, Україно!» 18 травня 2013 року у місті Києві (далі Тимчасова слідча комісія).

2. Тимчасовій слідчій комісії розслідувати обставини:

перешкоджання реалізації права громадян проводити мітинги під час проведення акції «Вставай, Україно!» у місті Києві 18 травня 2013 року;

нанесення тілесних ушкоджень громадянам України;

перешкоджання професійній діяльності журналістів та нанесення їм тілесних ушкоджень;

неправомірної бездіяльності працівників правоохоронних органів.

3. Встановити, що до складу Тимчасової слідчої комісії входить 8 народних депутатів України.

4. Встановити, що відповідно до частин другої і третьої статті 85 Регламенту Верховної Ради України до складу Тимчасової слідчої комісії депутатські фракції можуть запропонувати таку кількість народних депутатів України, що пропорційна їх кількісному складу:

фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ - 3 народних депутати України;

фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» - 2 народних депутати України;

фракція Політичної партії "УДАР Віталія Кличка" - 1 народний депутат України;

фракція Всеукраїнське об'єднання «Свобода» - 1 народний депутат України;

фракція Комуністичної партії України - 1 народний депутат України.

5. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України Ярему В. Г. (фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»), заступником голови Тимчасової слідчої комісії - народного депутата України Пінчука А. П. (фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ).

6. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

Бондаренко О. А. - фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ;

Геращенко І. В. - фракція Політичної партії «УДАР Віталія Кличка»;

Горіну І. А. - фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ;

Зубчевського О. П. - фракція Комуністичної партії України;

Іллєнка А. Ю. - фракція Всеукраїнське об'єднання «Свобода»;

Курпіля С. В. - фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина».

7. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

8. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії - шість місяців з дня прийняття цієї Постанови.

9. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше одного місяця з дня прийняття цієї Постанови.

10. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
23 травня 2013 року.
№ 303-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про внесення змін до календарного плану проведення другої сесії Верховної Ради України сьомого скликання

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до календарного плану проведення другої сесії Верховної Ради України сьомого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 11 січня 2013 року, стосовно роботи парламенту в липні 2013 року, передбачивши:

тиждень з 1 по 5 липня: 1 липня - засідання Погоджувальної ради; 2 липня - пленарні засідання; 3 липня - пленарне засідання, робота в комітетах, комісіях і фракціях; 4 липня - пленарні засідання; 5 липня - година запитань до Уряду, пленарне засідання. Оголошення про час закриття сесії;

тиждень з 8 по 12 липня - робота в комітетах, комісіях і фракціях.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
24 травня 2013 року.
№ 316-VII.

Черкаські правоохоронці затримали головного архітектора одного з районів області, якого підозрюють у вимаганні й отриманні хабара у розмірі вісім тисяч гривень, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Сьогодні увечері на Театральній площі Одеси стартує II Міжнародний фестиваль мистецтв. У ньому візьмуть участь артисти із восьми країн, які виступлять на сцені театру опери та балету, *інформує наш власкор В'ячеслав Воронков*

Набридло без справи валятися, час самоусуватися

На утилізації боєприпасів заощадили 100 млн. грн.

***30 травня на Новомосковському військовому полігоні в Дніпропетровській області здетонували боєприпаси. У результаті вибуху два солдати одержали поранення. Їх госпіталізовано. Про це повідомив дніпропетровський прокурор з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Південного регіону Роман Різниченко,* передає УНІАН.**

За його словами, на полігоні проводилися роботи з утилізації старих боєприпасів. Зайнялася трава. Військовослужбовці почали її гасити. У цей час здетонував заряд...

Цього разу причина нещасного випадку — порушення правил поводження зі зброєю. За цією статтею КК розпочато кримінальне провадження.

На жаль, сумна статистика свідчить про те, що з настанням літа підвищується небезпека вибухів на складах з боєприпасами. Це підтверджує й співдиректор програм зовнішньої політики й міжнародної безпеки «Центру Разумкова» Олексій Мельник.

— В Україні є вірогідність вибуху боєприпасів на складах, оскільки вони зберігаються в неналежних умовах. З настанням спекотної погоди виникають умови для загоряння пороху. Хімічні процеси, які тривають під час зберігання боєприпасів, несуть у собі загрозу того, що вони можуть самі по собі здетонувати або зайнятися. Крім того, не можна виключати людський фактор, який уже призвів до катастрофи в Новобогданівці», — сказав експерт.

За різними оцінками, на території України перебуває близько 2 млн. тонн боєприпасів, з яких як мінімум 1,4 млн. становлять боєприпаси, які необхідно утилізувати, тому що вони становлять небезпеку для життя людей і навколишнього середовища.

Про це говорять давно. Однак нинішнього року грошей на ліквідацію непотрібних, але досі дуже небезпечних «залізяк», у Міноборони немає. Фінансування програми з утилізації боєприпасів шляхом промислового розбирання скорочено на 100 мільйонів гривень. Утім, під кінець року військове відомство планує знищити шляхом підривання більше 50 тис. реактивних снарядів «Град».

— Однозначно такими ситуативними рішеннями, такою квазіекономією, які пропонує Міністерство оборони, проблеми не розв'язують. Адже утилізація боєприпасів шляхом підривання — менш ефективна і економічно, і для навколишнього середовища. Тим паче, утилізацією шляхом промислового розбирання займаються підприємства оборонно-промислового комплексу, і для них це дуже серйозний обсяг навантаження, від якого залежать сотні робочих місць, — прокоментував ініціативу профільного міністерства заступник голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Анатолій Кінах.

Кількість країн-донорів проекту зі знищення в Україні звичайних боєприпасів, стрілецької зброї й легких озброєнь трастового фонду НАТО «Партнерство заради миру» і сума коштів, які ці країни виділяють на проект, безпосередньо залежить від фінансування програми з утилізації боєприпасів самою державою. Таку думку висловив військовий експерт Інституту євроатлантичного співробітництва Ігор Козій.

— Коли ми самі у себе не наводимо лад, а займаємо позицію державного жебрацтва, кажучи країнам: «Подайте, будь ласка», — це, з погляду державного управління, просто несерйозно, — вважає аналітик.

Ольга ВІТЕР.

«Аркадію» звільнили від небезпечного арсеналу

На будівельному майданчику в районі пляжу «Аркадія», майже на березі моря, робітники знайшли 19 вибухонебезпечних предметів часів Великої Вітчизняної війни. На місце прибули співробітники МНС. На обстеженій території вони виявили міни, ручні гранати, артилерійські снаряди — всього 585 предметів. Потім відбулися заходи з їх знешкодження, транспортування й знищення.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

У Новобогданівці пролунав останній вибух

На території колишньої 275-ї артилерійської бази Південного оперативного командування ЗС України, розташованої біля села Новобогданівка Мелітопольського району Запорізької області, завершено роботи з остаточного її очищення. Вилучено 21066 боєприпасів (гранат, мінометних мін, реактивних снарядів). Учора підірвано останню тисячу одиниць смертоносного металу. Зведений загін розміновування під командуванням підполковника Івана Тищенка очистив майже 46 гектарів території. Роботу саперів оцінила група контролю якості з Міністерства оборони і визнала її задовільною, **передає наш власний кореспондент Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Новобогданівка. 2006 рік.

Фото з архіву «Голосу України».

Крок до дірок

Чернігівські активістки влаштували забіг на підборах, а потім вирушили під стіни будівлі міської ради на дефіле. Та ще й станцювали «бугі-вугі» у калошах.

У такий спосіб чернігівки протестували проти розбитих тротуарів. У забігу взяли участь 15 дам, а перемогу здобула експерт-оцінювач ювелірної крамниці Наталія Бутенко.

Одна з організаторок забігу, заступник голови ГС «Громадська рада міста Чернігова» Людмила Шандренко ще й запропонувала засадити ями на тротуарах квітами. А всі думки щодо якості доріг і тротуарів з відповідними вимогами до місцевої влади організатори акції висловили у своїй резолюції.

Крім того, жінки намагалися вручити пару черевиків на шпильках міському голові, але до градоначальника учасниць акції «Краса врятує світ і тротуари» не впустили.

Світлана СОКОЛ,
член ГС «Громадська рада міста Чернігова».

Забіг на шпильках.

Фото Маріанни ХАРДІ.

Без бензину місто може захлинутися брудом

Міська влада туристичного Кам'янця-Подільського побоюється, що місто може потонути у смітті. «Міністерство фінансів не внесло прибирання в захищену статтю», — коментує міський голова Михайло Сімашкевич. Головна ж проблема — неспроможність придбати паливно-мастильні матеріали. Проте страждають не лише прибиральники, а й перевізники. Два роки тому в місті створили комунальне підприємство, закупили великі зручні автобуси, щоб розв'язати проблему перевезення пасажирів пільгових категорій. Однак держбюджет винен комунальним перевізникам за пільговиків майже 571 тисячу гривень.

Віра ШПИЛЬОВА.

Поміряються силою з Вірастюком

Сьогодні у Черкасах відзначають потрійне свято: 727-му річницю заснування міста, Міжнародний день захисту дітей та День випускника. На майданах і у парках вирують мистецькі фестивалі, концерти, спортивні змагання. У Долині троянд розгорнули своє містечко майстри народної творчості, а під Пагорбом Слави показують силу богатирі на чолі з Василем Вірастюком.

Тим часом уже готуються до святкової ходи бульваром Тараса Шевченка 1873 випускники міських шкіл. Попереду їх колони, під звуки пісні про рідне місто, десятикласники несуть барвисте панно «Черкаси» **(на знімку).**

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Засновник Сум повертається пам'ятником

У Сумах депутати місцевої ради ухвалили рішення про встановлення пам'ятника засновнику міста Герасиму Кондратьєву. Він постане у центрі, неподалік монумента іншому відомому земляку — цукрозаводчику і меценату Івану Харитоненку.

Якщо промисловець стоїть на постаменті, де донедавна височів Ленін, то на скульптуру Кондратьєва піде метал... переплавлений з пам'ятника вождю світового пролетаріату.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Протестують проти пивних павільйонів

В Івано-Франківську триває масовий демонтаж незаконно встановлених кіосків і літніх торговельних майданчиків. Згідно з рішенням міськвиконкому під знесення потрапило 114 об'єктів, з яких 87 вже не працюють. У райцентрі Надвірна громадські активісти провели акцію з вимогою закрити пивні, розташовані неподалік шкіл, державних установ, у парках, де відпочивають батьки з дітьми. До членів молодіжної організації «ВОЛЯ!», ініціатора заходу, приєдналися депутати міськради, освітяни, медики. Вони також не згодні із пропагандою пива на кожному кроці.

Учасники акції обійшли торговельні павільйони та виявили низку порушень у їх роботі. Після цього передали власникам громадський акт про обстеження з вимогою усунути недоліки або ж прибрати пивний намет.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ЦИФРА

1 мільйон гривень

обміняли на свободу херсонські підприємці. Слідчі ГУ Міндоходів України перевірили місцеве ПАТ і виявили факт ухилення від сплати податків. Розпочато кримінальне провадження. Дізнавшись про те, що головбуху ПАТ загрожує позбавлення волі, керівники підприємства поспіхом перерахували до бюджету належну державі суму.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Героїні пікантного відео готують позови

Відвідувачки солярію, розташованого в Малиновському районі Одеси, яких знімали на відео, коли вони ніжилися під променями ультрафіолетових ламп, готують позови заяви про захист честі й гідності. Тим часом, як повідомив «Голосу України» начальник Головного управління МВС України в Одеській області боротьби з кіберзлочинністю Юрій Виходець, відносно господарки солярію порушено кримінальну справу. Відбулося це після санкціонованого судом обшуку солярію. Там було виявлено апаратуру, для запису, архів фото і відео, які потім ставали надбанням світових порносайтів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Понад 13 тисяч українських будинків перебувають в аварійному стані — Мінрегіон (УНН)

Біля садиби Котляревського знайшли речі його доби

Науковці Центру охорони та досліджень пам'яток археології управління культури облдержадміністрації передали співробітникам літературно-меморіального музею Івана Котляревського в Полтаві 15 знайдених ними біля садиби класика вжиткових речей кінця XVIII століття. Це — скляні пляшки, штоф, італійська фаянсова таріль, кришка для супниці, керамічна посудина для запікання птиці. Археологи виявили їх у заглибленні в землі (найвірогідніше, то був невеликий погріб) менш ніж за 100 метрів від будинку основоположника нової української літератури під час розкопок на місці, де триває реконструкція ресторану «Іванова гора». На деяких предметах збереглися таврування з роками виготовлення. Тож у фахівців немає сумнівів, що цими речами користувалися саме в ті часи, коли тут жив і творив автор «Енеїди» та «Наталки Полтавки».

Є припущення, що принаймні окремі з них могли належати самому Івану Котляревському. Можливо, тим посудом користувалися його заможні сусіди. Передані археологами речі зберігатимуться в меморіальному будинку письменника на території садиби, відтвореної за відомим малюнком Тараса Шевченка. Остання є філією літературно-меморіального музею видатного полтавця. Головний зберігач фондів Євгенія Стороха назвала подаровані знахідки більш ніж значущими, адже подібних артефактів збереглося зовсім мало. Водночас знаний полтавський археолог Олександр Супруненко зазначив, що невдовзі музеям класика української літератури та краєзнавчому передадуть й інші вжиткові речі, виявлені під час розкопок на Івановій горі. Загалом їх знайшли там близько сотні, але більшість із них потребує реставрації.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

ФОТОФАКТ

На акцію, що відбулася під стінами Київської обласної прокуратури, люди прийшли з мішками землі й пеньками вікових дубів та сосен. Їх знищили забудовники в заповідному Чернечому лісі біля села Лісники. Місцева сільрада роздала понад 500 земельних ділянок високопосадовцям там, де проходять Змієві вали, які тисячоліття тому захищали Київську Русь від кочівників.

Учасники акції вимагають скасувати незаконні рішення і усунути з посади голову Лісниківської сільради Ольгу Сагач, кримінальне провадження щодо якої десь «забуксувало».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Соціальні послуги для ветеранів

В Івано-Франківській області мешкає 56 660 ветеранів та осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

За словами директора департаменту соціальної політики обласної державної адміністрації Ярослава Лагана, у територіальних центрах соціального обслуговування ветеранам війни, членам родин загиблих і померлих військовослужбовців надається більш як 40 видів соціальних послуг. У їх переліку — придбання та доставка харчових продуктів, медикаментів, промислових товарів, оплата платежів, оформлення документів на отримання субсидій, допомог, пільг, обробіток земельних ділянок тощо.

Також посадовець повідомив, що цього року вже 623 ветерани за направленням закладів охорони здоров'я пройшли санаторно-курортне лікування. Шість інвалідів війни з початку року отримали спеціалізовані автомобілі, 96 — телефони, десятьом відремонтували житло.

Проте проблемними залишаються питання забезпечення квартирами афганців, фінансової підтримки громадських організацій ветеранів на місцях, надання їм приміщень, необхідних для здійснення статутних завдань, виділення земельних ділянок для індивідуального будівництва.

Вл. інф.

Кольоровий дощ на Закарпаття принесли піски Африки?

У четвер зранку жителі Ужгорода, Ужгородського, Мукачівського, частини Свалявського та деяких інших районів побачили, що вікна їхніх домівок, дахи автівок і листя винограду покрилися плямами коричнево-червонуватого кольору. Подібну картину спостерігали й жителі сусіднього Кошицького краю Словаччини. Облуправління Держслужби з надзвичайних ситуацій повідомило, що «дощ, який випав уночі 29—30 травня, найімовірніше, викликаний піщаною бурею. Циклон, який приніс на Закарпаття такі незвичні кольорові опади, завітав до нас з Північної Африки. Окрім цього інформуємо стурбованих мешканців, що жодних техногенних аварій на території Словаччини та Угорщини не зафіксовано, тому приводів для хвилювання немає». Закарпатський центр з гідрометеорології виміряв радіаційний фон і дослідив стан забруднення атмосферного повітря. Показники — в межах норми. Детальніше про цей випадок повідомили словацькі синоптики: сильний вітер з Лівії і Західного Єгипту через Середземне море, Балкани, Сербію й Угорщину приніс пил і пісок, який розмило нічними дощами. Друга хвиля піщаної бурі пішла на Туреччину. Словаки додають, що подібне на цих територіях спостерігається майже щороку. Головний державний санітарний лікар області Володимир Маркович на прохання кореспондента «Голосу України» так прокоментував ситуацію: «Пил не радіоактивний, але лужний; хімічних елементів, які б загрожували життю й здоров'ю населення, не виявлено. Прохання до людей — ретельно мити руки й харчові продукти перед вживанням». Водночас прокуратура Закарпатської області доручила організувати проведення детального аналізу цього пилу фахівцям профільних служб.

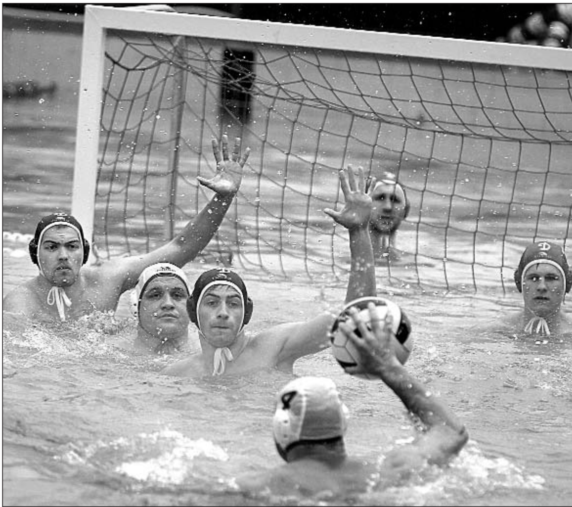
Василь НИТКА.
Ужгород.

СПОРТ

«Золотий» дубль «Динамо»

Водне поло. Успішно завершився сезон 2012/2013 для львівського «Динамо». Ця команда та її тренер Ігор Зінкевич **(на знімку)** до здобутого раніше Кубка країни додали ще й чемпіонські медалі.

Після вкрай важливої перемоги над маріупольським «Іллічівцем» (9:7) у завершальному турі у Львові, либонь, не залишалося тих, хто вірив, що динамівці не виграють у «Слобожанця» (Харків) і віддадуть першу сходинку команді з Маріуполя. Сенсації не сталося. Ватерполісти львівського «Динамо», перемігши харків'ян з рахунком 21:11, офіційно оформили чемпіонство. Золоті медалі галичани поклали у Кубок України, який здобули у своєму басейні торік.

У динамівців чудова оборона.

Окрилені успіхом, львів'яни не могли порушити добру ватерпольну традицію. Головний тренер команди Ігор Зінкевич одразу після фінальної сирени опинився у воді. Щоправда, він таку ситуацію передбачив, адже встиг витягнути з кишень мобільний телефон і гаманець, а також скинути взуття. Сміху та емоцій було хоч відбавляй.

Після завершення усіх поєдинків голова Львівської облдержадміністрації Віктор Шемчук привітав команду з чемпіонством, а також нагородив найкращі три клуби першості медалями.

А далі було обливання шампанським та історичне фото. Окрім Вадима Скуратова та Дмитра Лавришинця, а також тренерів команди Ігоря Зінкевича та Юрія Гайдаєнка, усі гравці команди вперше приміряли золоті медалі. Востаннє «динамівці» обходили своїх конкурентів ще у чемпіонаті 1995 року. До нового тріумфу довелося пережити різні часи. До речі, дехто з теперішніх чемпіонів України народився саме того «золотого» року.

Фото **Євгена КРАВСА.**

Збірна гратиме у Києві, Львові та Харкові?

Футбол. 5 червня виконком ФФУ вирішить, де збірна України проведе домашні поєдинки відбірного циклу ЧС-2014. Про це заявив віце-президент ФФУ Володимир Лашкул:

— Ми подали записки до виконкому ФФУ, котрий 5 червня розгляне пропозиції. Поки що вони такі: Україна—Сан-Марино (Львів); Україна—Англія (Київ); Україна—Польща (Харків).

Він також сказав, що товариський поєдинок проти Ізраїлю, який відбудеться в серпні цього року, зіграють у Києва на НСК «Олімпійський» або на стадіоні імені Валерія Лобановського.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...акцент зроблено на умовах утримання засуджених

Голова Державної пенітенціарної служби України Олександр Лісіцков вважає, що обласна влада Луганщини активно працює над поліпшенням умов утримання та харчування засуджених, їх медичним обслуговуванням і модернізацією інженерно-технічних засобів охорони. «У нашій області пенітенціарна система — це солідна структура з потужним виробничим потенціалом, і наше завдання — використовувати її з максимальною віддачею і користю для суспільства», — зазначив голова Луганської обылдержадміністрації Володимир Пристюк. В області розташовано 14 установ з виконання покарань усіх рівнів безпеки, два слідчих ізолятори та 32 органи виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі. У їх складі функціонують 10 підприємств і 16 виробничих майстерень, що виготовляють підйомно-кранове та гірничошахтне устаткування, металоконструкції і чавунне лиття, виробляють сувеніри тощо. Спільними зусиллями обласної влади та пенітенціарної служби розроблено і прийнято на сесії обласної ради цільову програму зі створення нових робочих місць та сприяння суспільно корисній зайнятості засуджених на 2011—2015 роки.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

На знімку: уперше в Україні днями було відкрито пам'ятник працівникам пенітенціарної служби в Луганську.

Фото прес-служби управління УМВС України в Луганській області.

...прикордонник створив «незалежну УРСР»

Проголосив її колишній прикордонник. За словами майора у відставці, він відслужив 20 років, а житла так і не отримав...

За даними прес-служби Північного регіонального управління Держприкордонслужби України, чоловік перебуває на квартирному обліку в Житомирському прикордонному гарнізоні під номером 64. Пільг на позачергове отримання житла немає. Тим часом, цього року на спорудження квартир для прикордонників у Житомирі не виділено жодної копійки, минулими роками такого будівництва в місті також не проводили.

Колишній прикордонник вирішив записатися на прийом до міського голови, щоб розповісти про свою проблему. А коли дізнався, що це відбудеться лише через два з половиною місяці, вирішив зачекати Сергія Корольова на майдані — між будівлями міськради та облради й облдержадміністрації. Надвечір 23 травня він розпалив на майдані багаття, щоб скип'ятити чаю. Згодом до майора у відставці приєднався ще один чоловік. Вони обгородили частину майдану аркушами паперу з написами «Українська Радянська Соціалістична Республіка». Також є список її громадян — дві особи. Про створення цієї держави колишній прикордонник нібито написав листа міському голові й запропонував обговорити кордони. Про те, що міська влада до надання житла людям у погонах не має жодного стосунку, екс-майор і чути не хоче.

Олексій КАВУН.

У столиці після капітальної реконструкції відкрито три дитячі садочки (Урядовий портал)

Дивовижний Городецький

Триває IV етап усеукраїнської акції «7 чудес України», у якому протягом 2013 року змагатимуться архітектурні об'єкти Києва

Мабуть, не кожен киянин достеменно відповість, хто такий Владислав Городецький. Проте напевно всі бачили величних левів унизу вулиці Грушевського або ж фотографувалися біля казкових тварин будинку на Банковій **(на знімку вгорі)**. Їх поєднує ім'я архітектора Владислава Городецького, 150-річчя якого відзначається цими днями. Фантазія художника, енергія будівничого, геній митця забезпечили його архітектурним шедеврам довге славне існування. 30 років свого життя Городецький віддав Києву, подарувавши йому чимало неповторних дивовижних споруд. Серед семи чудес Києва — три об'єкти, до створення яких причетний Владислав Городецький: Національний художній музей, Будинок актора (Караїмська кенаса), що на Ярославовому Валу, і Будинок прийомів на Банковій (більше відомий як будинок з химерами).

У столиці чимало художніх музеїв і галерей, проте у найгіршому стані — саме Національний художній. Один з найбільших і найстаріших в Україні, він був заснований зусиллями української інтелігенції наприкінці XIX століття як перший загальнодоступний музей Києва. Доопрацьовував проект і керував будівництвом саме В. Городецький. Як розповіла заступниця генерального директора музею з науково-просвітницької роботи Марія Скирда, «це унікальний об'єкт і з точки зору архітектури, і з точки зору його наповнення. На сьогодні тут понад 40 тисяч експонатів, одні з найкращих у країні колекцій іконопису, давньої полікромної скульптури, колекція народних картин «Козак Мамай» тощо. Через брак коштів виставляють лише два-три відсотки експонатів». Музей, окрім традиційних відвідувань, також організовує соціально-виставкові проекти, де можуть самовиражатися всі.

Не перше десятиліття ведеться мова про те, що цьому будинку вкрай необхідна реконструкція: приміщення для зберігання фондів затісні, сама споруда, сходи і величезні леви — у жалюгідному стані. Проте організатор акції Микола Томенко **(на знімку в центрі)** висловив сумнів, що у бюджеті знайдуться на це гроші. За його словами, акція «7 чудес Києва» саме й має на меті створення громадсько-меценатського проекту, який би дав змогу віднайти і розробити формулу збору на це коштів. Адже в нас і поціновувачів мистецтва, і багатих людей вистачає». Врешті, саме на гроші меценатів Національний художній колись і побудували, хоча тодішня офіційна влада визнала: «Потреби у такому музеї немає».

Ще один витвір Владислава Городецького — Молитовний дім караїмів (Караїмська кенаса) **(на знімку внизу)**. Зводився протягом 1898—1902 років на кошти братів Когенів для потреб караїмської громади. Після освячення 1902-го функціонував як молитовний дім для караїмів. З часом фінансові можливості цієї громади значно погіршилися, і перед революцією кенасу було передано під охорону держави.

До речі, у зовнішньому оздобленні цієї будівлі вперше у Києві використали елементи з цементу, нового на той час матеріалу. Останні 32 роки в кенасі розміщується Будинок актора — структурний підрозділ Національної спілки театральних діячів України. Приміщення переобладнано під театрально-концертний зал на 200 місць: затишний, світлий, із шикарною акустикою, він створює чарівну мистецьку атмосферу. За словами директора закладу Вікторії Московенко, відтоді, як сюди переїхав Будинок актора (тобто з 1981 року), центральні ворота жодного разу не відкривалися, бо вони перебувають у аварійному стані. Так само, як і невеличка «вітальня» між залою і воротами, які збереглися в оригінальному вигляді. «Управління охорони пам'яток не дозволяє ними користуватися, бо вони дуже цінні. Ми як заїхали, так жодного разу ці ворота й не відкривали. Багато років ведемо переговори про реставрацію, і досі ніякої реакції від міста немає», — говорить Вікторія Московенко, зазначаючи, що на роботи потрібно близько 8 мільйонів. Пікантності ситуації додають спроби передати кенасу хасидам, проти чого категорично виступають караїми. «Ми написали вже два листи з приводу цього Попову, — продовжує пані Вікторія, — але відповіді на наші запитання так і не отримали».

Микола Томенко зазначив: «За нинішньої ситуації Будинок актора потребує реставрації і повинен використовуватись як світський, мистецький, культурний, а не релігійний заклад. Інша річ, що тут необхідно влаштувати кімнату-музей караїмів, де б відвідувачі дізнавалися про історію цього унікального етносу, їхню долю, історію цієї будівлі. А просто віддати споруду іншій релігійній громаді — це нонсенс. Фішка будинку в тому, що він є пам'яткою ще одного етносу в Києві, котрий, як відомо, є містом поєднання різних культур та народностей. Також маємо унікальну можливість відкрити ці ворота і зайти через центральний вхід».

Якщо перші два об'єкти потребують громадської і державної підтримки, то проблема «будинку з химерами» інша. Одна з візитівок Києва через специфічний статус резиденції Президента у найкращому стані, але й найбільш малодоступна для відвідування. Нині екскурсії проводять співробітники Музею історії Києва лише у суботу групами до десяти чоловік чотири рази на день. Запис на екскурсії — на рік уперед. Як повідомила заступник генерального директора Музею історії Києва з науково-просвітницької роботи Людмила Мороз, вартість такої екскурсії для дорослих — 75 грн., для студентів — 40 грн., для пенсіонерів — 35 грн., для школярів — 25 грн. Екскурсантів пускають лише на третій поверх будівлі, власне, у квартиру Владислава Городецького під № 3. У будні у приміщенні працює відділ протоколу адміністрації Президента.

За словами пані Людмили, до реставрації у 2001—2004 роках цей будинок перебував в аварійному стані: він просів з одного боку, тріщини у стінах подекуди сягали 40 см. Щоб врятувати споруду, у фундамент забили 177 паль, вирівняли її, зробили бічну підтяжку, ретельно відреставрували скульптури, інтер'єри тощо. Жодних меблів тих часів не збереглося, у нинішній президентській резиденції всі меблі сучасні — іспанські, італійські або київської фабрики «Лагода».

Групи заходять через бокові двері. Перед рамкою металошукача залишають мобільні телефони, фотоапарати, габаритні сумки. Після проходження рамки вдягають бахили. І вже з порожніми руками — на екскурсію: широко відкривши очі й нашорошивши вуха, адже роздивлятися і слухати тут є що!

До речі, назва «будинок з химерами» неточна: жодної власне химери тут немає. Якщо зовні споруду оздоблено скульптурами живих тварин, всередині використано мотиви мисливських трофеїв. Газетний формат не дає змоги переповісти все побачене і почуте. Власне, про це написано чимало. Якщо є можливість — краще справді записатися і приїхати на екскурсію. Звичайно, оригінальні інтер'єри збереглися не у всьому будинку: декілька поверхів переобладнано під зали для офіційних зустрічей і прийомів. Їх також можна бачити під час екскурсії. Оформлення приміщень гармонійно поєднано з ідеями Городецького. І, переповідають, жоден високий гість не залишився байдужим після відвідування. Білл Клінтон, зокрема, сказав: «Я багато чого бачив. Але такого у світі не бачив ніколи!»

Проголосувати за свої «7 чудес Києва» можна на сайті www.7chudes.in.ua.

Анастасія **СИРОТКІНА.**

Фото автора.

Одна з візитівок Києва у найкращому стані, але й найменш доступна для відвідувань

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Вільнюс хоче, щоб угоду про асоціацію було підписано

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Позицію Вільнюса з цього питання Лінас Линкявічюс виклав в інтерв'ю литовському агентству DELFI напередодні своєї поїздки в Україну. Зокрема, він заявив, що є три блоки проблем, за якими європейці хотіли б побачити прогрес.

«Один з них — це регламентація виборчої системи. Другий момент — це правова реформа, особливо я б виділив інститут генерального прокурора, щоб не було сумнівів у тому, що ця служба політично незалежна, що важливо для правової системи. Також ми повинні бачити поправки до певних законів, щоб вони були прийняті, а не тільки проекти поправок. І третє — це так зване виборче правосуддя, одним із прикладів якого є справа Юлії Тимошенко. Щодо цього був гарний знак, коли міністра внутрішніх справ було звільнено. Одне слово, Україна має досягти того, щоб зникли будь-які сумніви, які, визнаємо, є і в міжнародному співтоваристві, і в тому ж ЄС, що в країні є виборчий чи політизований процес правосуддя. Ці сумніви повинні розвіятися й тоді для нас не буде перешкод, щоб підписати цей договір про асоціацію», — підкреслив пан Линкявічюс.

«Гадаю, що є можливість вирішити ці питання й досягти мети, чого ми всі прагнемо — і ЄС, і Україна, щоб ми підписали цей договір. Але він не стане реальністю автоматично, потрібно чимало попрацювати», — зазначив голова МЗС Литви.

У відповідь на запитання про те, що є нині головним у відносинах Литви та України, міністр поінформував наших литовських колег про зросту динаміку інтенсивності зв'язків. Про те, що торговельний оборот досяг 1 млрд. євро й про те, що бізнес-клімат гарний: «І ми прагнемо це використовувати, щоб і у вирішенні стратегічних питань України був успіх».

Щодо вибору Києва на користь євроінтеграції, то Лінас Линкявічюс зазначив, що «Україна належить до Європи не тільки географічно, а й у плані цінностей, свого менталітету, ідентитету»: «Гадаю, це Європа і європейський шлях, тому, вважаю, що це вигідно. На першому етапі, будемо відверті, доведеться ламати традиційні зв'язки, у сфері економіки можуть бути й складності. Але в довгостроковій перспективі не тільки бізнес інтенсивніше розкриється в інший бік, у бік ЄС, а й відкриються інші можливості — поїздки, спрощення візового режиму. Як я розумію, європейська перспектива приваблива, але це жодним чином не наше рішення, а рішення України».

Маємо меморандум про статус спостерігача

31 травня Прем'єр-міністр України Микола Азаров побував з робочим візитом у Республіці Білорусь, де взяв участь у засіданні Ради глав урядів держав—учасниць СНД, повідомляє прес-служба уряду. У Мінську Микола Азаров підписав меморандум про поглиблення взаємодії між Євразійською економічною комісією (ЄЕК) і Україною, схвалений в Астані на засіданні Вищої Євразійської економічної ради (ВЄЕР).

Згідно із цим документом Україні надається право бути присутньою на відкритих засіданнях ВЄЕР, а також без права участі в прийнятті рішень бути присутньою на засіданнях ВЄЕР і на засіданнях колегії ЄЕК. Якщо вірити копії документа, один з пунктів меморандуму зобов'язує Київ утримуватися від недружніх дій і негативних оцінок Митного союзу.

Країни Митного союзу не ставили перед Україною жодних умов для підписання меморандуму, заявив прем'єр Микола Азаров журналістам у Мінську, **передає «Інтерфакс-Україна»**. Він пояснив, що участь представника України в роботі органів МС дасть змогу Україні відстежувати ухвалені організацією документи, а також на рівні керівництва держав обговорювати питання торговоекономічних відносин.

За його словами, тепер Україна постфактум дізнається про ухвалені усередині МС документи і змушена буде, згодом, вести складні переговори у разі, якщо ці документи порушують її економічні інтереси з кожною країною окремо. Тих, хто заперечує важливість співробітництва Києва з Митним союзом, прем'єр назвав профанами: «Для нас взаємини з Митним союзом не просто надзвичайно важливі, а життєво важливі», — зазначив він, **передають «Українські новини»**. «Це 40 відсотків нашого товарообігу, і коли хтось починає розмірковувати про те, що така форма чи будь-яка інша форма співробітництва для України нецікава, то я назвав би таку людину профаном і абсолютно безвідповідальним політиком».

Прем'єр також повідомив, що кандидатуру представника України, який братиме участь у роботі органів МС, ще не визначено. Розглядатимуться кваліфіковані кандидатури, які є експертами в галузі торгово-економічних відносин у рамках СНД.

ФОТОФАКТ

У Кишиневі (Молдова) показали виставку робіт учасників фотопроекту «Universal Language».

Фото Альони НІКОЛАЄВИЧ (Укрінформ).

Асад упевнений у перемозі

Вимога опозиції про дострокову відставку президента Сирії антиконституційна, заявив Башар Асад в інтерв'ю ліванському телеканалу «Аль-Манар». Ведучи мову про конфлікт у країні, що триває, він сказав, що «упевнений у перемозі». При цьому Асад підкреслив також, що поки що передчасно торкатися теми про його висування на президентських виборах 2014 року. Водночас президент Сирії підтримав ідею конференції «Женева-2».

Як сказав Асад, «рішення будь-якої зустрічі, усередині Сирії чи поза нею, включаючи женевську зустріч, мають бути винесені на референдум сирійського народу. Це наша єдина умова. Решта не важливо. Ми поїдемо на конференцію в Женеву, і ми упевнені в собі».

Тим часом Національна коаліція опозиційних і революційних сил, що базується у Стамбулі, висуває «відставку Асада» як попередню умову своєї участі в мирній конференції.

Крім відставки Башара Асада, закордонні сирійські опозиціонери домагаються також «визначення чітких тимчасових рамок перехідного процесу». Вони також вимагають відставки всіх керівників сирійських спецслужб та армії.

ФОТОФАКТ

В індійському селищі Чарида близько 70 родин з покоління в покоління створюють найкращі маски для театральних танців чхау. Щоб займатися цим ремеслом, художникові необхідні знання з міфології, тільки так він може передати всю повноту сакрального образу.

Фото News Pictures/Укрінформ.

Курити чи не курити

Сьогодні в Росії день жалоби для курців тютюну. Набув чинності антитютюновий закон. З 1 червня 2013 року не можна курити на території та у приміщеннях шкіл, ВНЗ, лікарень, театрів, музеїв, спортивних установах, на дитячих майданчиках і пляжах, у літаках і громадському транспорті, на вокзалах і в аеропортах, у ліфтах.

Уже внесено поправки в адміністративний кодекс і головний поліцейський Москви генерал Анатолій Якунін заявив, що всіх порушників штрафуватимуть. Штрафи за куріння в неналежних місцях становитимуть 1000—1500 рублів (35—50 доларів), а для «посадових і юридичних осіб», наприклад, реклама в ЗМІ, штраф буде величезний в 150 000 рублів (5000 доларів).

Закон про заборону куріння тютюну був ініційований Державною Думою. У Росії, за даними МОЗ, курить понад 60 відсотків дорослого населення, а щорічно від хвороб, пов'язаних з курінням, помирає від 350 до 500 тисяч курців.

За словами головного санітарного лікаря РФ Геннадія Онищенка, «заборона на куріння в громадських місцях — це великий крок у боротьбі за здоров'я громадян і у ставленні до такого абсолютного зла, яким є тютюнокуріння».

«Куріння в усьому світі стало непрестижним, немодним, невигідним і незручним. А Росія обігнала майже всі країни, крім Китаю, за кількістю курців. За числом курців-дітей — ми попереду планети всієї», — заявив «Голосу України» депутат Державної Думи Микола Герасименко.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ПЛАНЕТА

На медалі для олімпійців піде три кілограми золота

У Петербурзі вперше представили зразки медалей Олімпійських і Параолімпійських ігор 2014 року, які відбудуться в Сочі.

Нещодавно дизайн нагород було остаточно погоджено з представниками Міжнародного Олімпійського комітету. Найближчим часом розпочнеться виготовлення 1300 комплектів. Усі медалі виконані з дорогоцінних металів у комбінації з удароміцним полікарбонатом, на якому лазерним методом нанесено гравірування. На аверсі — олімпійські кільця, на реверсі — назва виду змагань англійською мовою.

Залежно від місця вага олімпійських медалей варіюється від 460 до 531 грама, параолімпійські дещо важчі, у них менше прозорих елементів з полікарбонату. Самі нагороди виконані зі сплаву металів, а зверху нанесено покриття. На всі комплекти пішло близько трьох кілограмів чистого золота 999-ї проби. Усі вони виготовлятимуться вручну.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

«Можна сперечатися про вибір слів, але потрібно відкрито говорити про проблеми»

Колишній прем'єр-міністр німецької федеральної землі Баден-Вюрттемберг, а нині комісар Європейського Союзу з енергетики Гюнтер Еттінгер — людина відверта. Особливо якщо він говорить не перед телевізійними камерами, а у своєму колі. Таким він вважав виступ у Німецько-бельгійсько-люксембурзькій торговельній палаті, де й висловив свою думку з низки європейських проблем.

Його промова набула в країнах ЄС ефекту бомби, що вибухнула. Тому що оцінки пролунали неприємні, а в незнанні ситуації комісара обвинуватити не можна. Зокрема, він заявив, що «Європа потребує санації», тобто системи заходів, спрямованих на запобігання банкрутства, і для цього Брюссель повинен вжити термінових заходів. На його думку, занадто велика у багатьох упевненість у тому, що в ЄС «усе буде добре». А керівництво ЄС, яке ще не усвідомило всієї глибини проблем, замість того, щоб боротися з економічною кризою, вправляється в політкоректності й «вихованні» іншого світу. Болгарію, Румунію та Італію Еттінгер назвав державами, «майже не керованими». Що стосується Франції, то, на думку єврокомісара, вона абсолютно не готова до назрілих змін. Уряду в Парижі треба за прикладом Німеччини скоротити пенсії, підвищити пенсійний вік і зменшити державні видатки, вважає Еттінгер.

Невисокої думки єврокомісар і про економічні перспективи своєї батьківщини. Він висловив думку, що Німеччина досягла межі свого економічного розвитку, сильнішою вона не стане. Це, зокрема, пов'язано з тим, що Берлін, забувши про народне господарство, зосередився на другорядних соціально-політичних дискусіях. Виступ Еттінгера зустріли різкою критикою і в ЄС, і в країнах, про які говорив єврокомісар з енергетики.

«Він просто втратив контроль над собою», — вважає голова Європарламенту німець Мартін Шульц. «Зупинити Еттінгера» закликає голова фракції «зелених» в Європарламенті Ребекка Хармс. За її словами, комісар хоче «нівелювати європейські досягнення в енергетичній політиці й політику зі збереження клімату».

Підтримку Еттінгеру виявив однопартієць єврокомісара, голова групи ХДС/ХСС в Європарламенті Херберт Ройль. «Можна сперечатися про вибір слів, але потрібно відкрито говорити про проблеми», — підкреслив він. Приклад Греції показує, що відбувається, коли незручну правду занадто довго замовчують, зазначив євродепутат.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

Рятувальники, що прибули на виклик медиків, допомогли працівникам «швидкої» підняти на сьомий поверх пацієнтку, яка через велику вагу не може самостійно рухатися, *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

Цього року кількість студентів–бюджетників у Криму зменшиться вп'ятеро. Лише дві тисячі абітурієнтів отримають можливість навчатися безплатно, *інформує наш власкор Андрій Разило*

До Симиренків, у квітучий Мліїв

У розкішному буянні левад і садів, над тихоплинною річкою Вільшанкою, розкинулося мальовниче село Мліїв. Це давнє козацьке поселення — батьківщина славної родини Симиренків. Це до них, перших українських цукрозаводчиків, помологів і меценатів, приїхав у гості після заслання Тарас Шевченко. Збереглося кілька приміщень маєтку, де перебував Кобзар, а також родинна Симиренківська церква. В будинку, де мешкала сім'я Великих Українців, діє нині меморіальний музей. Заклад включено до туристичних маршрутів Черкащиною і його відвідують мандрівники з усієї України та з-за кордону.

Картина О. Берендея «Тарас Шевченко читає свої твори в колі родини Платона Симиренка».

— Торік ми прийняли понад три тисячі відвідувачів, — каже завідуюча музеєм Наталя Круподеря. — У нас бували гості зі Швеції, Польщі, Німеччини... Приїздили і космонавти, делегації Зоряного містечка, науковці з Криму. Як відомо, Тарас Шевченко товаришував із Платоном Симиренком, за його фінансового сприяння видав свого останнього «Кобзаря». У Мліїві у 1870—1873 роках жив і працював автор тексту «Ще не вмерла Україна» Павло Чубинський... Наш музей відвідували нащадки Симиренків і Хропалів з Канади, Австралії та Мексики.

Мліївський музей родини Симиренків існує з 1970 року. Тоді ж створено й музей Тараса Шевченка. Обома закладами опікувався тодішній директор Інституту садівництва, палкий популяризатор творчості Кобзаря та наукової спадщини Симиренків професор Микола Артеменко. Згодом залишився діючим тільки музей родоводу великих промисловців і садоводів. Музей облаштували в будинку, який у 1850 році звели Платон і Федір Симиренки. Тут 14 кімнат, із них 12 — експозиційні. У музеї 3,5 тисячі експонатів. За всі роки музей відвідали понад 100 тисяч туристів.

Наталя Круподеря працює тут з 1983 року. Вона і завідуюча, і екскурсовод, і науковий працівник. Свої екскурсії весь час доповнює цікавими й маловідомими фактами. До справи залучаються і юні екскурсоводи — учні місцевої школи.

Людей, які приїздять до Млієва, передусім цікавлять справжні свідчення минулого. Крім самого музею, тут вціліло виробниче приміщення 1850 року, дім Яхненків 1887 року, Будинок науки садінституту 1926 року. Вціліли деякі дерева, посаджені Симиренками. Свого часу музей зберіг від переплавки дзвін із Симиренківської церкви. Біля храму був родинний цвинтар, знищений у роки атеїзму. Зараз Свято-Троїцьку церкву реставровано, відновлено місця могил членів родини, встановлено три фрагменти старовинних мармурових надгробків, які вдалося розшукати.

Цього року, сподівається Наталя Круподеря, цікавість до музею має зрости, адже гряде кілька ювілеїв: 220 років від дня народження засновника роду українських цукрозаводчиків Федора Симиренка, 200-ліття їх ділового партнера і побратима Олексія Хропаля, 155 років Симиренківській родинній церкві. Музей бере активну участь у підготовці до 200-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка. Кобзар провів у гостинній родині Симиренків щасливі години свого життя.

Наталя Круподеря розповідає про життя славетних земляків.

Козацький рід промисловців і меценатів

У середині XIX століття біля містечка Городища Київської губернії виріс найбільший у Європі цукрозавод. Ще існувала кріпаччина, а нащадки козаків Яхненки і Симиренки побудували потужне підприємство, яке не тільки поклало початок розвитку цукроваріння в Україні, а й стало центром просвітництва, духовності, культури.

...Уперше козак Вільшанської сотні Фесько Семеренко згаданий у реєстрі Війська Запорозького за 1649 рік. У сімейних переказах згадується запорізький козак Андрій Симиренко. Його син Степан народився 1765 року, 20 літ козакував на Січі. Відмовився присягати цариці Катерині ІІ. За це був позбавлений родини, козацьких вольностей і пільг, а його сім'я потрапила у кріпацтво. Згодом жив у Городищі, почав чумакувати і став заможним. Придбав землю, пасіку, млин. Був відважний і кмітливий.

Козацький характер не дозволяв його сину Федору терпіти кріпацтво. Він торгував зерном і борошном, на зароблені гроші викупив себе з неволі. Разом з тестем Яхненком орендував, а згодом будував млини на річці Рось. Симиренко і Яхненко в голодний 1830 рік упродовж кількох місяців безплатно годували близько 10 тисяч селян. Потім Симиренки і Яхненки стали засновниками однієї з найпотужніших цукроварних фірм свого часу. Найбільший у Європі та Російській імперії цукрозавод звели між Городищем і Млієвом. Платон Симиренко закінчив політехнічний інститут у Парижі, а на батьківщині побудував машинобудівний завод. На цьому потужному підприємстві були створені перші на Дніпрі металеві пароплави. Тільки справжній козак в умовах великодержавного царського режиму міг найменувати свої пароплави «Святослав» та «Українець»!

Багатьом не вірилося, що звичайні люди, лише завдяки невтомній праці й таланту, стали такими заможними. Тому в Городищі переповідали легенду, ніби Кіндрат Яхненко знав, що в одному з городищенських ставків на дні лежить покинутий гайдамаками човен, повний золота. Буцімто Яхненко взяв ставок в оренду, спустив воду, знайшов скарб і розбагатів.

Діяльність заводу розвивали три покоління Яхненків та Симиренків. Навіть коли підприємства зазнавали труднощів, побут тутешніх робітників залишався одним із кращих в Україні. Святкову й нічну роботу оплачували удвічі дорожче. На початку XX століття родина Симиренків зробила чималий внесок у розвиток Товариства Червоного Хреста України.

Василь Симиренко замолоду дав собі обіцянку виділяти десяту частину прибутків на українську справу. Казав: «Кожен мусить робити те, до чого вдатний. Вони тямляться на громадських справах, хай їх і роблять, а я тямлю заробляти гроші, то й мушу заробляти їх для України... Якби для України не були потрібні гроші, я б стільки не працював». Василь Симиренко у 1912 році виділив для будівництва приміщення наукового Товариства імені Тараса Шевченка у Львові понад 100 тисяч карбованців золотом. Тоді цей заклад очолював історик Михайло Грушевський.

«Батьку! Що ти тут наробив!»

Улітку 1859 року Тарас Шевченко приїхав до своїх мліївських знайомих. Тоді фірма промисловців-цукрозаводчиків перебувала на вершині розквіту і слави. Спочатку, наприкінці червня, поет заїхав до одного з керівників фірми, Олексія Хропаля, зятя Симиренків. Не застав господаря, пішов до Платона Симиренка. До компанії приєднався і Хропаль. За кілька хвилин Шевченко був з усіма як свій. Однак Тарас поспішав до рідні на Звенигородщину і його відвідини обмежилися кількома годинами. Господарі взяли з нього слово, що наступного разу Шевченко побуде довше.

Через кілька днів він знову приїхав і влаштувався у просторій і затишній господі Хропаля. Вечорами заходили службовці, інженери, робітники заводу. Поет розповідав веселі пригоди, читав свої вірші. Такого художнього читання тут не чули ніколи раніше. Оглянувши завод, майстерні, технічне училище, містечко, Шевченко не міг стримати захоплення. У кожного сімейного робітника цукроварні та механічного заводу був будинок з городом і садом. Діти ходили до школи, працювала лікарня на 150 ліжок, крамниці. Подбали Симиренки й про культуру своїх робітників. У містечку була бібліотека, аматорський театр. Уночі вулиці освітлювали газові ліхтарі. Тоді не всюди у великих містах Імперії була така розкіш. Тарас Григорович обійняв Яхненка, поцілував і мовив: «Батьку! Що ти тут наробив!». Поет запропонував промисловцям відкрити ще й недільну школу для дорослих. Невдовзі її було відкрито.

Коли зайшла мова, що в продажу давно немає «Кобзаря», Шевченко відповів: видавці — скупі, а сам він не має коштів для друкування книги. Тоді Платон Симиренко подав ідею: він дасть гроші на друкування творів Тараса Григоровича, а поет поверне йому позичене книжками «Кобзаря». Так і зробили. У 1860 році побачив світ новий «Кобзар». Це було останнє прижиттєве видання творів Шевченка.

Захоплюючись чудовим садом Хропаля, поет захотів виплекати такий «садочок» у себе, у майбутній садибі поблизу Канева. А на заводі були свої садівники, багата колекція фруктових дерев, різних декоративних рослин і кущів. Маючи свій пароплав, Яхненко дав слово переправити дерева до Канева. Обіцяли влаштувати сад на його смак, без жодних з боку поета клопотів і витрат. На жаль, цим планам не судилося збутися.

Тарас гостював у Симиренків-Яхненків три доби. В останній день, надвечір, попросив дати йому коней, мовляв, треба поїхати в Керелівку та у Корсунь до Варфоломія Шевченка. Коней подали, дали теплий бурнус, бо ніч, хоч і літо, обіцяла бути холодна.

Про перебування Кобзаря у Млієві написано чимало. Кілька років тому у пресі обговорювалася ініціатива творчої інтелігенції Городищенського району про створення у Млієві історико-культурного заповідника «Родина Симиренків». Про гідне вшанування пам'яті своїх предків дбала й дочка розстріляного енкаведистами професора Володимира Симиренка Тетяна Симиренко, котра жила в Канаді. На жаль, наше Міністерство культури не підтримало ідею про заповідник. Майже зовсім не підтримується державою й маєток уславлених помологів, дендрологічний садибний парк зі ставком та островом. Потребує капітального ремонту саме приміщення музею Симиренків, дім Яхненків.

Можливо, під час підготовки до 200-літнього ювілею Тараса Шевченка державні мужі звернуть свої погляди і на Мліїв, тісно пов'язаний з іменем поета-пророка. На Мліїв, яким захоплювався Кобзар і який виколисав плеяду національних промисловців, науковців, видатних добродійників.

Володимир ЧОС, Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото з архіву Володимира ЧОСА.

Майже зовсім не підтримується державою й маєток уславлених помологів, дендрологічний садибний парк

Завтра — День працівників водного господарства

Працівникам водного господарства України

Шановні водогосподарники!

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем працівників водного господарства України!

Забезпечення надійного функціонування водогосподарського комплексу є одним із найважливіших напрямів політики Української держави. Саме з цією метою вами вводяться нові, ефективні методи управління водними ресурсами, запроваджуються сучасні технології їх використання і охорони.

Від злагодженої роботи водогосподарників значною мірою залежить раціональне використання одного з найдорожчих природних багатств — води, її збереження для прийдешніх поколінь. Сьогодні можна стверджувати, що самовіддана праця висококваліфікованих фахівців забезпечує надійну роботу водогосподарських систем та задовольняє потреби населення і галузей національної економіки у водних ресурсах.

Переконаний, що ваш професіоналізм та сумлінне виконання покладених на вас завдань й надалі сприятимуть зростанню виробництва, поліпшенню екологічних і соціальних умов життя наших громадян.

Упевнений, що наша з вами співпраця щодо законодавчого забезпечення реалізації державної політики на меліорованих землях сприятиме задоволенню продовольчих потреб країни та підвищенню добробуту всього українського народу.

Бажаю вам успіхів в обраній вами почесній і відповідальній справі, міцного здоров'я, добра та щастя, нехай доля буде прихильна до вас і ваших родин.

Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.

Волинь — велике животворне джерело

Минуле рекордне за останнє десятиріччя водопілля стало серйозним випробуванням для колективу обласного управління водних ресурсів. Зі своїм завданням він упорався успішно. Область пережила цей важкий період без значних втрат. Проте висока вода відкрила очі й на деякі проблеми.

Заступник начальника Маневицького управління водного господарства Віктор Пахольчук, головний інженер Володимир Черчик та начальник обласного управління водних ресурсів Ростислав Кравчук (зліва направо) ***на кордоні Ківерцівського і Маневицького районів.***

ДОВІДКОВО

Площа осушених земель в області становить 416,6 тисячі гектарів, у тому числі 236,6 тисячі осушено гончарним дренажем. Осушувально-зволожувальні меліоративні системи займають площу в 156,9 тисячі гектарів, на 47,9 тисячі гектарів побудовано польдерні системи. Загальна протяжність відкритої мережі каналів становить 18,5 тисячі кілометрів, зокрема 4,6 тисячі — міжгосподарські, 13,9 тисячі — внутрішньогосподарські. Довжина дамб — 360 кілометрів, із них міжгосподарських — 288, внутрішньогосподарських — 72 кілометри.

Громади нездатні замінити професіоналів

Напередодні професійного свята разом із начальником обласного управління водних ресурсів Ростиславом Кравчуком відвідали Маневицький район. Знайомство з роботою колективу розпочалося з огляду розташованої на межі Ківерцівського та Маневицького районів Годомицької осушувальної системи. Тут за підтримання в грунті належного водно-повітряного режиму відповідає місцеве управління.

— Площа осушених земель на території району становить 44 тисячі гектарів, у тому числі сільськогосподарських угідь — 26,6 тисячі. Діє 22 меліоративні системи, зокрема 17 міжгосподарських, — розповідає заступник начальника Маневицького управління водного господарства Віктор Пахольчук. — Загальна протяжність каналів — 2300 кілометрів, у тому числі 354 кілометри перебуває на нашому балансі.

Головна проблема, за словами Віктора Андрійовича, полягає в тому, що дві третини меліорованих земель в районі використовують неефективно. До того ж передані на баланс сільських рад внутрішньогосподарські меліоративні мережі залишаються без належного догляду. Сільські громади не мають ні коштів, ні спеціальної експлуатаційної служби, щоб підтримувати їх у робочому стані.

Лопати замість екскаватора

У селі Копилля ми побачили, як працює техніка на відновленні одного з таких каналів. Землі довкола цього зарослого і замуленого рівчака зайняті селянськими городами. Через надмірне зволоження віддача від них була невисока. Тепер шанси на успішне господарювання значно зростуть. Сухіше стане і на селянських обійстях. Гроші на відновлення каналу, а це 17 тисяч гривень, виділили з районного бюджету.

...Екскаватор, на якому працює Василь Попович, уже експлуатується понад двадцять років. Маневицьке управління має ще один екскаватор, який теж давно треба списати. Стара техніка — ще одна з гострих проблем водогосподарників. За останні два десятиріччя в області придбано лише три екскаватори, в тому числі два — за допомогою Держводагентства. Морально застаріла фізично зношена техніка не приваблює молодь. Тому є проблема з кадрами механізаторів.

Пригадую, як кілька років тому начальник Брестського облводгоспу на спільній нараді в селищі Любешів поцікавився у волинських колег, скільки вони щороку купують екскаваторів, бульдозерів. Наш земляк почервонів й уникнув відповіді, а ось білорус не без гордості поінформував, що вони щороку отримують від держави 40—50 сучасних екскаваторів.

Начальник Колківської експлуатаційної дільниці Василь Павлюк розповів, що цього року їм доводилося терміново рятувати від підтоплення мешканців селища Колки, сіл Ситниця, Старосілля. Викопані екскаваторами канали відвели воду від десятків будинків.

Екскаваторник Василь Попович.

До джерел як до святині

Приємне враження залишилося від знайомства з розташованим на узбіччі шосе Луцьк—Любешів—Дольськ рекреаційним пунктом осушувальної системи колишніх колгоспів «Маяк» та імені Свердлова. Меліоративний канал тут обкошено, бетонні елементи побілено, поновлено інформаційні стенди. А посаджені півстоліття тому липи утворили затишний гайок, в затінку якого працівники управління встановили альтанку.

Щороку працівники Маневицького управління облаштовують щонайменше по одному джерелу. На одному з них, що поблизу села Лісове, ми побували. Тут затишно і чисто.

Джерело поблизу села Лісове.

Врятували Колодії від потопу

Від Колодіїв, останньої точки нашого маршруту, до міста рівненських атомників Кузнецовська — кілька кілометрів. Цього року село чи не найбільше потерпало від повені. Якби не розташована тут Маневицька насосна станція №1, плавати б йому у воді. Понад три мільйони кубічних метрів води відкачала насосна в річечку Горбах. Щоправда, подекуди потужності станції не вистачало і її теж доводилося рятувати від підтоплення. Ситуація була б не така загрозлива, якби задіяли всі чотири насоси, потужність кожного з яких 500 літрів за секунду. А працювало лише два. На ремонт інших не вистачило коштів. Тож, можливо, вже тепер владі потрібно допомогти в цій справі водогосподарникам. Адже ремонт насоса коштує в середньому 12 тисяч гривень, а втрати від водопілля і повеней обраховуються мільйонами.

Ще одна проблема, про яку варто сказати. Цієї весни встановлені на польдерних системах насосні станції перекачали понад 70 мільйонів кубометрів води, що вдвічі більше, ніж за весь минулий рік. На півмільйона гривень зросли й витрати на електроенергію. Усе це потрібно врахувати, виділяючи кошти на утримання системи.

Приємно, що, попри всі труднощі, на Волині ще не було жодного випадку, коли в управліннях водного господарства затримували б заробітну плату. Як позитив слід відзначити, що чимало зароблених коштів трудові колективи виділяють на підтримання державної меліоративної мережі, фінансування якої обмежене.

Щоправда, в останні три роки держава згадала про важливість меліорації. За цей період області виділено на проведення робіт понад п'ятдесят мільйонів гривень, яких, утім, вистачає на ліквідацію «вузьких місць».

Волинь — це велике і потужне джерело. Потрібно, щоб воно залишалося чистим і потужним. Тож привітаємо людей, які доглядають за ним на Волині, із професійним святом. Найщиріші наші вітання також усім водогосподарникам держави.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

АКТУАЛЬНО

Адмінпослуги стануть доступніші

28-ме відділення поштового зв'язку Рівного перше в області долучилося до реалізації проекту «Адмінпослуги — спрощений доступ через пошту». Ось що розповів з цього приводу директор Рівненської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Валерій Колганов **(на знімку)**:

— Нині багато мешканців області мають потребу в отриманні різноманітних дозволів, довідок, реєстраційних документів тощо. Для цього витрачають багато часу. Нова послуга передбачає, що працівники пошти виступають у ролі своєрідних посередників між людиною, яка хоче отримати адмінпослугу, і центрами надання адмінпослуг, які створюються в райцентрах та містах Рівненщини. До речі, перший такий центр відкрито у Рівному в квітні. Однак не всі люди з різних причин можуть дістатися до них. Особливо це стосується літніх та людей з обмеженими фізичними можливостями, для яких ближче і зручніше дістатися до поштового відділення зв'язку, мережа яких широка (в області їх понад 450). У поштовому відділенні розміщено стенди і плакати з інформацією про адмінпослуги, зразками бланків заяв та переліком документів, необхідних для отримання тієї чи іншої адмінпослуги. Поштові працівники, які пройшли відповідне навчання, нададуть необхідну консультацію і допоможуть людині в оформленні документів, знімуть з них копії, а також перешлють до центру надання адмінпослуг. Після виконання адмінпослуги центром поштові працівники доставлять готові документи клієнту.

— А коли таку послугу буде запроваджено в усіх поштових відділеннях Рівненщини? — цікавлюся у Валерія Колганова.

— Спочатку її запровадили у Рівному, але до кінця року, зважаючи на те, як відкриватимуться в районах центри надання адмінпослуг, її надаватимуть усі відділення поштового зв'язку. На мою думку, чи не найбільше виграють у цьому мешканці сіл, яким не потрібно буде їхати до райцентрів. До того ж люди економитимуть кошти на дорогу, а також час на отримання адмінпослуг.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область

***

Другий на Тернопільщині центр із надання адміністративних послуг відкрито в Борщеві. Тут надаватимуть до 70 видів послуг. Відтепер жителям міста та району не потрібно бігати кабінетами різних установ, щоб отримати довідку чи інформацію. За словами голови облдержадміністрації Валентина Хоптяна, протягом десяти днів такі центри відкриються в кожному районі.

А невдовзі селянам не потрібно буде одразу вирушати по адміністративні послуги до райцентру. У кожному селі області, де є поштове відділення, можна буде отримати інформацію про види та терміни їх надання, перелік необхідних документів, бланки заяв тощо. Це передбачено меморандумом про співпрацю між обласною державною адміністрацією та Тернопільською дирекцією «Укрпошти». Проект «Адміністративні послуги: спрощений доступ через пошту» стартував в області в середині травня. У ньому вже задіяно тринадцять поштових відділень.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Ремонт насоса коштує в середньому 12 тисяч гривень, а втрати від водопілля і повеней обраховуються мільйонами

Сьогодні о 18.00 на Старокиївській горі розпочнеться заключна частина Другого музичного фестивалю «Андріївський узвіз»

4 червня у Музеї історії Києва відбудеться презентація книги Дмитра Малакова «Архітектор ГОРОДЕЦЬКИЙ. Архівні розвідки» (до 150-річчя від дня народження)

Від любові ніхто не застрахований

— так коментує свою нову роль у виставі «Адель» народний артист України Михайло Голубович

Тема вистави досить тривіальна — Він і Вона. Але водночас і незвичайна, бо йдеться про кохання між людьми різного віку. Сюжет такий: за день до свого весілля молода вродлива Христина зустрічає літнього Захарова і закохується у нього так, що кидає нареченого. Скажете, такого не буває? Ви, певно, погано знаєте життя. Як казав Шекспір, «Любов тікає від тих, хто жениться за нею, а тим, хто геть біжить від неї, кидається на шию». Герой вистави «Адель» Захаров — це літня людина, можна сказати, пенсіонер, який має, по суті, лиш одне захоплення — пише наукову історичну роботу про половців. Кохання? Це вже десь за межами його інтересу і навіть можливостей. Тобто він той, хто тікає від любові. Христина — молода жінка, яка збирається заміж за молодого багатого бізнесмена. Шаталов її кохає і не шкодує коштів на подарунки. Перед весіллям він презентував нареченій розкішного коня (кличка — Адель). Однак чогось не вистачає у стосунках молодих. Так от Шаталов — це той, хто жениться за любов'ю, а вона від нього тікає. Пішла від нього наречена. Причиною ж, яка змінила долі трьох людей, стала Адель.

Хоча в основі сюжету — традиційний любовний трикутник, у виставі всього двоє акторів — Михайло Голубович і Наталя Коваль. Майстерність артистів та пристрасті персонажів тримають глядача в напрузі майже дві години без перерви. Глядач прийняв незвичайну історію кохання, яку поставила на сцені Луганського обласного академічного українського музично-драматичного театру режисер-постановник Валентина Булатова. Прийняв і переживав її так, немов ішлося про нього самого.

— Наш театр має широку драматургічну палітру, де є й вистави на сучасну тему, — розповідає художній керівник театру Михайло Голубович. — Цього разу ми поставили незвичну історію кохання. Думаю, люди аналізуватимуть цю історію і порівнюватимуть з нею своє життя. Від любові ніхто не застрахований. Усе, що відбувається в житті, багато в чому залежить від жінки. Це не я придумав. Я лише показав це на сцені.

У Луганську Валентина Булатова ставить вистави не вперше. До «Аделі» була історична драма «Варава», де головну роль зіграв Михайло Голубович. Валентина Булатова не приховує, що любить цього актора і взагалі луганський театр. На цій сцені вона поставила свою першу виставу, ще на четвертому курсі інституту. Вона тут працювала чотири роки, її приваблює сам театральний колектив, який по-творчому ставиться до роботи.

— Я — вільний художник, — розповідає вона про себе. — Живу в Києві, але працюю з багатьма театрами України. З Михайлом Голубовичем у нас давні стосунки, побудовані на творчому співробітництві, і коли я прочитала п'єсу «Адель», зрозуміла, що це роль Михайла. Його статура, голос, вік. Я запропонувала Голубовичу поставити п'єсу, і він одразу погодився. Такої ролі в його репертуарі ще не було. Мало того, і такого Голубовича на сцені глядач, певно, ще не бачив. Цікава роль, майстерна гра, захоплюючий сюжет — любов чоловіка похилого віку і молодої жінки, яка йому у доньки годиться. Тема взаємин людей завжди цікава, тим більше, якщо йдеться про кохання. Причому реальне. Адже трапляється у житті: зустрічаєш людину — і відчуваєш до неї сильне тяжіння, байдуже, скільки їй років — тридцять чи шістдесят. Адже справді, шлюби укладаються на небесах. З нашими героями саме це і сталося.

Ще Валентина Булатова зазначає, що репертуару Луганського українського муздрамтеатру можуть позаздрити інші театри України. Луганчани ставлять і класику, і оперети, і мюзикли. Керівництво театру завжди у пошуку робіт, що будуть цікаві глядачеві. Вистава «Адель», прем'єра якої пройшла з аншлагом, ще раз довела: театр має великий потенціал і постійно збільшує кількість своїх прихильників.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото прес-служби театру.

Фрагмент із вистави. У головних ролях Михайло Голубович і Наталя Коваль.

Елегія за собою

«Повернення» — так зветься сценічна фантазія у стилі модерн на дві дії, яку нещодавно показав у столичному Центрі театрального мистецтва імені Леся Курбаса режисер Харківського театру імені Шевченка Олександр Ковшун. Не надто «сценічні» оповідання Набокова, три з яких узагалі вперше побачили світло рампи, трансформувались у дійство, як метелики з епіграфу вистави («...Чому метелики летять на світло?..»): «Казка», «Дзвінок», «Випадок з життя», «Повернення Чорба».

Глядач немовби проходить галереєю, де в красивих рамах — кожна зі своїм ексклюзивним освітленням (завдяки заслуженому працівнику культури Володимиру Мінакову) — живуть власним життям картини. З різною жанровою стилістикою, з різними сюжетами, вони, одначе, написані пером одного майстра. Тексти Набокова стали для О. Ковшуна швидше приводом для роздумів, ніж основою сценічної дії. Бо, скажімо, у «Випадку з життя» текст частково реалізується через пластичні картини в жанрі німого кіно (режисер з пластики — Олена Приступ), а в «Поверненні Чорба» він потрібен лише для уточнення деталей цієї драматичної оповіді.

Олександр Ковшун — режисер, що мислить образами: парадоксальними, пронизливими, глибинними. У новелі «Дзвінок» ідеться про повернення сина до матері, яка вже не чекала на нього. На початку дії син (Артем Сердюк) та мати (Тетяна Турка) стоять, загорнуті в сувій тканини та притулившись один до одного. Поволі син відходить від матері, розгортаючи тканину, на яку, немов на екран, транслюються кадри Першої світової війни (художнє оформлення та костюми — Олександр Абманов). І цей символ зв'язку між дитиною і матір'ю, який існує завжди, доки є любов, знаходить завершення у фіналі. Мати, плачучи, зізнається, що у неї тепер інше життя, що він повернувся занадто пізно. А син, заспокоюючи її, каже, що завтра поїде. Відчайдушна синова любов і його добровільне зречення матері заради її щастя... Вони знову загортаються у цю єдину — спільну — тканину, але він робить різкий крок убік — і тканина рветься. Тепер зв'язок між ними втрачено назавжди...

У цій галереї образів під назвою «Повернення» буквально все відмічено рафінованою естетичністю: від фантастично красивої червоної сукні Мадам Отт (Оксана Стеценко) до пантофлів дружини Чорба (Ирина Роженко). Кожен персонаж, як і годиться пристойній картині, має своє місце, але Мадам Отт, котра грає чорта, настільки близька булгаківській Маргариті в сцені балу, що у набоківську палітру вкраплюються вже зовсім інші фарби; Павло Романович з новели «Випадок з життя» (грає сам Олександр Ковшун) є швидше чеховським, аніж набоковським персонажем. Проте я дозволю собі не погодитись із другою частиною епіграфа до вистави («Це схоже на втрату рівноваги»). Ні, це скидається на спробу віднайти отой хиткий баланс — між власними фантазіями і шансами на їх втілення («Казка»); між втратою себе через смерть коханої — і відчайдушною спробою знайти себе знову («Повернення Чорба»). Рівновага між собою втраченим і собою віднайденим. Макс Фрай пише: «Повернутися неможливо — замість нас завжди повертається хтось інший». Проте у «Поверненні» Ковшуна бринить один дуже важливий мотив: той самий інший, який повертається замість тебе, колись був тобою — і про це варто пам'ятати.

Ельвіра ЗАГУРСЬКА.
Харків.

На знімку: Євген Моргун (Ервін), Майя Струннікова (Жінка в кафе).
Фото Влади СВЯТАШ.

Несподівана брутальність Джоан Ролінг

Дж. К. Ролінг. Несподівана вакансія. — К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2013. — 544 с. Переклад: Віктор Морозов.

Дитячий бестселер про юного мага Гаррі Поттера відійшов у минуле. Джоан Ролінг, авторка цієї епопеї, вирішила писати для дорослих, про що й свідчить її остання книжка «Несподівана вакансія».

У центрі сюжету — вигадане англійське містечко Пегфорд, де раптово помирає член місцевої ради Баррі Фербразер. Ця подія шокує багатьох мешканців. У провінційному затишному Пегфорді з давнім монастирем, здавалося б, панує ідилія, але на тлі гарних краєвидів іде справжня війна, особливо після смерті Фербразера. Заможні воюють з убогими, підлітки — з батьками, жінки — з чоловіками, вчителі — з учнями. «Несподівана вакансія» — напружена психологічна драма. В книжці є інцест, дитячий секс, родинне насилля, політичні перипетії провінційного гатунку. Місцями вражає приголомшлива, неприваблива правда описаного в ній життя. Шокує така реалістичність не надто сильно, буває й похмуріша проза, але від наївного чарівного світу «Гаррі Поттера» у Джоан Ролінг таки нічого не залишилося.

Цікаво, що у Польщі книжка вийшла під заголовком «Вдалий вибір», у Німеччині — «Раптовий смертний випадок», в Росії та Україні — «Випадкова вакансія» та «Несподівана вакансія». Оригінальна назва («The Casual Vacancy») не має точного відповідника в українській мові. Це специфічний англійський термін. Разом з видавцем Іваном Малковичем перекладач видання на українську Віктор Морозов перебрав багато варіантів і зупинився на назві «Несподівана вакансія».

— Крім культурної й мовної специфіки Англії довелося вивчати особливості індійського штату Пенджаб. Адже дехто з головних персонажів походить звідти. Вони часто говорять про священні писання, духовних учителів. Іноді нелегко було з'ясувати, як правильно вимовляти назви цих писань або імена гуру, — розповів Віктор Морозов.

Несподівана зміна стилю прози Джоан Ролінг — досить суперечливий поворот у творчості письменниці. Після світлих образів і доброї магії — круговерть брутальної дійсності. Зрештою, кожен обере сам: погано це чи добре, якщо наважиться прочитати майстерно написану книгу незрівнянної оповідачки, як сказано в анотації.

Юрій МОСТОВИЙ.

«Нетлінне «Слово» у Новгороді-Сіверському

У Новгороді-Сіверському відшуміло міждержавне літературно-мистецьке свято «Нетлінне «Слово», присвячене пам'ятці давньоруської літератури «Слово о полку Ігоревім».

У ньому взяли участь літератори, громадськість, представники влади. Привітав присутніх відомий російський письменник Юрій Сбітнєв. Біля пам'ятника Ярославні ознайомили зі своїми віршами молоді поети. Окрасою заходу став виступ «Сіверських клейнодів». Ансамбль заспівав пісні, записані під Новгородом-Сіверським. На свято приїхали також майстри народної творчості з Чернігова, Коропського, Семенівського, Корюківського, Ніжинського та Чернігівського районів, фольклорні колективи.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Ювілейна «Весна священна» підняла Луцьк на пуанти

Тріумфом завершився на Волині виступ артистів Харківського національного академічного театру опери та балету імені М. Лисенка, які показали в Луцьку два балети Ігоря Стравінського — «Весна священна» та «Жар-птиця». Переповнений зал стоячи під вигуки «браво», «молодці» і шалені оплески чверть години не відпускав їх зі сцени місцевого театру. Так голосно й ефектно стартував десятий музичний фестиваль «Стравінський та Україна», який розпочався 29 травня на Волині. До речі, прем'єра «Весни священної» відбулася цього само дня рівно сто років тому в театрі Єлисейських полів у Парижі. Щоправда... закінчилась вона скандалом.

Як сказав на відкритті фестивалю його директор Сергій Єфіменко, театр зі Слобожанщини має в своєму репертуарі аж три найвідоміші балети Ігоря Стравінського: «Весна священна», «Жар-птиця», «Петрушка». Чого не можна сказати про жоден інший в світі театр. Волиняни ж щорічно проводять фестивалі на честь всесвітньовідомого композитора, до участі в якому залучають відомі європейські колективи і музикантів. Вони мають також єдиний у світі музей Ігоря Стравінського. До речі, 17 червня заклад відкриє оновлену експозицію у щойно відреставрованому будинку маестро в прикордонному містечку Устилуг. Саме цього дня гала-концертом у Волинському академічному обласному українському музично-драматичному театрі відбудеться закриття музичного фестивалю «Стравінський та Україна».

Сцена з балету «Весна священна».

Загалом програма передбачає виступи в Луцьку багатьох відомих музикантів з України, Росії, Німеччини, Польщі, тож обіцяє бути насиченою і цікавою. А відбувається це музичне свято за підтримки Міністерства культури України, Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку, благодійного фонду народного депутата України Ігоря Палиці «Новий Луцьк» та благодійного фонду Бориса Клімчука «Нова Волинь». Організаторами ж свята є Міністерство культури України, обласне управління культури, Волинська обласна філармонія, Волинський осередок Національної спілки композиторів України.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

Послання Ніки Турбіної переповіли маріонетки

У камерній залі Полтавського театру ляльок відбулася прем'єра спектаклю «Ніка Турбіна: інформація людству».

У рамках міжнародного фестивалю «Зоряний шлях» за участю 15 лялькових театрів із дев'яти країн виставу презентували студенти Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. Карпенка-Карого. Режисер-другокурсник Ігор Федірко використав у своїй роботі реальні факти біографії унікальної поетеси-дитини з Ялти Ніки Турбіної.

Вірші вона почала «придумувати» ще чотирирічною, а видана за допомогою відомого радянського поета Євгена Євтушенка збірка «Чорновик» стала сенсацією — їй присудили головний приз на міжнародному поетичному фестивалі у Венеції. Однак дорослі тоді фактично використали юний талант для власного піару та збагачення, розбестили його. Вже з юного віку Ніка стала героїнею скандальної світської хроніки, пристрастилася до алкоголю й, зрештою, у 2002-му, не доживши до 28 років, наклала на себе руки.

Саме про жорстокі ігри з талантом і славою йдеться у ляльковій виставі. Діють у ній дві Ніки — дитина і доросла, ляльки яких рухають актори. Це символічно, адже юна поетеса також стала фактично маріонеткою в чужих руках. Водночас режисер Ігор Федірко стверджує, що прагнув, аби глядачі по-новому відкрили для себе Ніку Турбіну — як автора «закодованого» у віршах послання сучасникам і нащадкам.

На знімках: Ніка — на початку і в кінці.
Василь НЕЇЖМАК.

Виставка Никифора Дровняка

У Національному музеї українського народного декоративного мистецтва відкрилася виставка всесвітньовідомого художника-примітивіста Никифора (Єпіфаній Дровняк).

В експозиції — 100 оригінальних малюнків лемківського художника Никифора, виконаних у різних техніках — акварель, гуаш, пастель, олівець.

Як зазначив директор Польського інституту в Україні та один з ініціаторів заходу Ярослав Годун, «перша персональна виставка примітивіста Никифора у Києві є своєрідним перетином культур — польської та української. Ми представляємо лише частину його робіт, адже у доробку митця — понад 30 тисяч малюнків, виконаних у техніці акварелі». Годун також наголосив, що картини Никифора Дровняка порівнюють з найкращими зразками українського наївного мистецтва XVI—XIX ст.

Таким він був.

Никифора Дровняка, Ніко Піросманішвілі та Марію Приймаченко вважають засновниками примітивізму. При цьому роботи Никифора відрізняє деталізований, точний малюнок. Темами його малюнків були пейзажі, портрети, природа Лемківщини, біблійні сюжети.

Його картини стали власністю Польської держави, і на основі цієї збірки створено музей Никифора у місті Криниця-Здруй. Він має найбільшу у світі колекцію творів майстра.

Анастасія КРИШНЬОВСЬКА.

ДОВІДКОВО

Єпіфаній Дровняк (1895—1968) за походженням був лемком, народився в Криниці, популярному польському курорті. Дві культури — польська та українська — змагаються за право називати його своїм. Никифору встановлено пам'ятники у Польщі та Україні (у Криниці — 2005 року та 2006-го — у Львові). Справжню славу митцю принесло експонування його робіт у Парижі 1959 року. Відтоді творчість Никифора набула світового визнання.

Своїх нема, а чужих не буде?

У Дніпропетровській філії Інституту Горшеніна відбулася прес-конференція, під час якої видавці, продавці книг і працівники бібліотек обговорили новий законопроект, що передбачає введення мита на книги, які ввозять до України.

«У нашому місті читач переважно російськомовний, тому й література завозиться з Росії, — розповів продавець книг Юрій Глебов. — Останні п'ять років продажі у Дніпропетровську впали уп'ятеро. А якщо ще запровадити п'ятивідсоткове мито на імпортну друковану продукцію, то її взагалі ніхто не завозитиме».

На думку директора видавництва «Герда» Ольги Винниченко, пропозиція про введення п'ятивідсоткового мита на книги, журнали, брошури, завезені з-за кордону, є неоднозначною та позбавлена конкретики.

Завідувач відділу обласної універсальної бібліотеки імені Первоучителів слов'янських Кирила та Мефодія Ірина Голуб упевнена, що необхідно розвивати вітчизняну видавничу справу, вкладати в неї кошти, а не просто запроваджувати нові податки: «Наш бібліотечний фонд поповнюється, зокрема, й за рахунок друкованої продукції, завезеної з Росії. Це і наукова, і художня література. Якщо ввести мито, книжковий фонд недотримає деяку літературу».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Друге народження сільських бібліотек

У п'яти селах Савранського району — Слюсареве, Гетманівка, Острівка, Глибочок і Неділкове — після дворічної перерви знову запрацювали бібліотеки, які входять до централізованої системи.

2011 року рішенням сесії райради їх перетворили на пункти видачі книг. Чиновникам знадобилося два роки, щоб з'ясувати: дії депутатів не відповідають українському законодавству.

Зазначимо, в Україні існує державний реєстр установ культури, до якого входять усі бібліотеки. Вилучення їх з мережі можливе лише після узгодження з Мінкультури. Однак постанову «Про оптимізацію Савранської централізованої бібліотечної системи» сесія райради 7 грудня 2011 року прийняла самостійно. Тому депутати знову повернулися до розгляду питання і, скасувавши своє попереднє рішення, відновили роботу бібліотек-філій.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

РЕЦЕНЗІЯ

Переступна сходинка

Юрій Доценко **(на знімку)** — журналіст, лауреат літературної премії імені Володимира Сосюри Донецького обласного фонду культури та обласної літературної премії імені Григорія Кривди. Крім того, він — наш колега, колись працював власним кореспондентом «Голосу України» на Донеччині. Автор низки поетичних збірок: «Літо чебрецеве», «Мотив дерев глибинний», «Золотий апостроф», «Осінні багаття» та «Вереснева паморозь».

Нещодавно побачила світ нова книжка Юрія Доценка «Переступний вік». Передмову до неї написав професор, доктор філологічних наук Анатолій Загнітко. А на зворотному боці обкладинки — кілька слів від покійного поета Леоніда Талалая: «Так може написати тільки людина, що вміє дивитися на світ по-своєму, бачити те, що доступне лише зорові серця».

Нова книжка вийшла дивно ніжною й водночас сумною. Вже сама назва — сумна подвійно. Адже «переступний» — це «високосний», а отже — ризикований вік. А ще давнє слово «переступ» означало також злочин, переступання закону. Але в яких гріхах може каятися поет? Якщо уважно перечитати збірку, ці гріхи видаються наївними (принаймні, не підпадають під жодну статтю Кримінального кодексу). От як у вірші «Останній шанс» — ну, тяжко на душі чоловікові, бо прожив життя трохи «не так». Але кому в зрілому віці не тяжко від того самого? І що означає — «не так»? Сам Доценко намагається пояснити своє «не так» в іншому місці («Два вірші майже на одну тему»). Там він пише (перекажемо прозою), що, може, було б краще для тебе й для твоїх ближніх, якби ти, навчений гірким досвідом, перестав порочити минуле з майбутнім та покинув морочити голову собі й людям своїми віршами? «Чи не час Стати врешті, Таким, як всі люди, І пливти собі Тихо за течією, Й головне — Як лайно, не тонути?» Жорстокі запитання! Але він не виправдовується і відповідає сам собі так:

Майже згоден —
Інакше не може бути!..
Але — пізно уже,
Вибачайте...

Отже, з юридичної точки зору ці гріхи поета здаються несерйозними, хоча йому самому від того не легше. Адже ознака справжнього майстра в тім, що він почуває відповідальність за все, навіть за те, в чому сам не винен. Приміром — за нещасливу долю України. Хто лиш на цю тему не писав віршів! Вони є й у Доценка. Але в нього є й ще дещо. От простий вірш «Про ховрашка»: вже не чути в степу ховрашиного свисту, й від того болить серце поета, бо для нього той маленький ховрашок — теж Україна, якої стало менше.

Юрій Доценко родом з так званого Торецького межиріччя (між Дружківкою та Краматорськом). Це місця, де був у полоні князь Ігор, екзотичний край дитинства, «де квіти кам'яних араукарій опісля злив шукають в ручаях». Цьому краю в книжці присвячено цілий зворушливий розділ «Світло рідного берега». Тут Доценко викликає у своїй уяві образи та спогади з минулого, і робить це зі щирістю, притаманною дитині. Найважливіші для нього речі не є прихованими чи надто метафоричними, це слова, зрозумілі кожному. І не треба бути великим знавцем поезії, щоб це оцінити: наприклад, як у його віршах увечері засинає Дружківка («пірнає в сон, неначе у ставок») і спить, згорнувшись калачиком на перині Всесвіту. Хто б міг подумати, що в цього поета з таким суворим козацьким профілем стільки ніжності!

Віталій ЖЕЖЕРА,
Сергій ХІЛЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 101 (5601)
СУБОТА, 1 ЧЕРВНЯ 2013

Література без героя?

Здавалося б, що таке твердження стосовно оцінки ситуації, котра склалася у вітчизняній літературі, є неприйнятним. Принаймні таким, що не має права на життя (як може розвиватися література без ідеалів, без героя, без науки про прекрасне — естетики, без художнього пізнання дійсності?). Адже ми (може, більшість, може, меншість) не перестали читати (кожен своїх улюблених авторів насамперед). В Україні діють сотні видавництв, виходять літературні журнали, письменники щороку отримують премії: найпрестижніша — імені Тараса Шевченка. Маємо поетів та літературознавців, котрі удостоєні відомих міжнародних нагород. І їх немало, особливо якщо брати разом із діаспорними авторами. Але назвемо тут вітчизняних лауреатів. Літературознавець Дмитро Затонський 2004 року удостоєний Медалі Гете Європейської академії наук. Письменниця Ліна Костенко відзначена італійськими книговидавцями премією Петрарки (1994). Літературознавець Петро Кононенко та поет Юрій Андрухович нагороджені європейською премією імені Й. Гердера (відповідно 1993-го та 2001 року).

З історії літератури згадалося, що вже була «Поема без героя» не чужої нам поетеси Анни Ахматової-Горенко (народилася 1889 року в Одесі, серед предків — вихідці з України, навчалася в Києві, 1910 року у Києві ж — у церкві заміської Микільської слободи — повінчалась з поетом М. Гумільовим; 1964 року номінувалась на Нобелівську премію з літератури). Поема створювалася в умовах тоталітарного режиму, коли в авторки не було можливості відкрито писати про те, чим були сповнені її душа й серце: про вбитого більшовиками чоловіка; про сина, котрий незаконно відбував покарання в ГУЛАГу, про переслідування самої поетеси...

Літературознавець Роксана Харчук стверджує: «Початок нового українського письменства варто прямо пов'язати з виникненням Української держави».

Суверенна Україна проголошена, але проблеми розвитку національної культури (а також науки, мистецтва й загалом духовності) не зникли.

У Р. Харчук достатньо опонентів, котрі вперто заперечують будь-яку, а тим паче покровительську, роль держави в розвитку літератури (парадоксальний нігілізм!)

Отже, де істина?

Очевидно, десь посередині...

Вітчизняні інтелектуали закликали формувати «розумний простір» України

Уже згадана Р. Харчук, зокрема, зауважує, що наше суспільство, плекаючи матеріалістичні ідеали, нехтує думку про те, що успішна нація передусім повинна бути культурною, що будь-який суспільний розвиток відбувається тоді, коли країна має об'єднуючу ідею, що генерується здебільшого літературою.

Ініціативна група «Першого грудня», що виникла у двадцяту річницю референдуму про незалежність (відомі діячі науки і культури І. Дзюба, Л. Гузар, Б. Гаврилишин, І. Юхновський, В. Горбулін та інші) кинула в маси заклик творити «розумний простір». Мається на увазі, насамперед втілити в життя модель цивілізованого інформаційного простору в Україні, де пануватимуть принципи вільної незалежної преси, інтелектуальна націленість у майбутнє, аналіз реального буття країни тощо.

Майже водночас із цією подією стартував проект «Місяць Миколи Вінграновського», присвячений одному з найвидатніших поетів-шістдесятників, прозаїку, кінодіячеві.

Кабінет Міністрів України заснував урядову премію імені Максима Рильського. Відзнаки удостоюватимуться перекладачі українською мовою книжок видатних зарубіжних письменників, а також перекладачі творів української літератури мовами народів світу.

І взагалі: планів та ініціатив чимало.

Але як бути з героєм нашої літератури? Не може бути неба без зірок та сонця.

Логічно передбачати, що в «розумному просторі» на першому плані буде ерудит, інтелектуал, талановитий митець. А поза ним?

Ми зауважували, що наш цикл публікацій відкритий. Тож запрошуємо всіх бажаючих поділитися своїми думками про героїв нашого часу, яких читачі зустріли на сторінках сучасної прози, поезії чи драматургії.

Особистість героя літератури, зрозуміло, визначає час: учора ми жили в суспільстві, що декларувало своєю кінцевою метою побудову соціалізму-комунізму спочатку в окремо взятій країні, а потім у всьому світі. Сьогодні нібито утвердилися ліберальні суспільні ідеї та ринкова економіка. То в читацькій аудиторії виникає природне запитання: «Де ж наш Теодор Драйзер з його трилогією романів «Фінансист», «Титан» і «Стоїк», присвяченою олігарху-надлюдині, котрий прийшов до усвідомлення безглуздості наживи й користолюбства? Де романи «Геній» про мертвотну владу грошей над мистецтвом, роман «Американська трагедія» про моральну смерть юнака із середнього класу, котрий прагнув у будь-який спосіб досягти успіхів, престижного суспільного становища?

Названі теми близькі письменникові Олегу Чорногузу. Його романи «Дари пігмеїв», «Ремезове болото», «Гроші з неба» та інші — це застереження письменника і заклик до прозріння суспільства. Внутрішній світ героїв згаданих творів сповнений жорстокості і немилосердя. Вони забули про заповідь Всевишнього: «Возлюби ближнього, як самого себе»!

Не випадково саме Микола Гоголь став натхненником для Ліни Костенко під час її роботи над романом «Записки українського самашедшего», про який Іван Дзюба сказав, що це «вражаюча хроніка душі інтелігента у світі абсурдів — українського і планетарного».

Але читач чекає й позитивного героя, без якого цивілізована література немислима.

Сьогодні пропонуємо зупинитися на двох виданнях спогадів Івана Дзюби, який справедливо вважається моральним авторитетом нації. Таке визначення синонімічне розумінню поняття «герой часу». Але останнє — результат типізації, узагальнення рис, притаманних десяткам тисяч, а то й мільйонам людей.

Письменниця Марія Матіос.

Літературознавець-академік Іван Дзюба.

Іван Дзюба — постать унікальна для України XX століття. Два томи його спогадів — це своєрідна історія сучасної української літератури, відтворена у скрупульозній фіксації подій, аналізові тенденцій доби, що завершилася відродженням незалежності нашої країни. Перший том побачив світ ще 2008 року. А тепер — 2013-го — читачі одержали другий, майже 800-сторінковий том.

Як письменник, літературознавець, Іван Дзюба завжди відзначався оригінальністю власного стилю письма, тому дати точне визначення того, що маємо перед собою, — завдання не з легких.

Щоденники? Мемуари? Історіософський погляд на власну долю й долю своєї країни? Часові й просторові межі цих двох книжок: «Спогади і роздуми на фінішній прямій» та «Не окремо взяте життя» — від обрію до обрію (і географічні, й інтелектуальні). Коли читаєш тексти, переповнені іменами, оцінками, емоційним самоаналізом, відчуваєш за спиною холодок, який віє від сторінок давніх літописів. Водночас Дзюбіна «Повість минулих літ» розрахована на читача, котрий бачить в авторові передусім сучасника-однодумця.

Герою нашого часу Іванові Дзюбі випала доля — тяжкий хрест. Тут і стрімкі злети, й ув'язнення, й тривале перебування в тіні забуття, і нарешті визнання й на батьківщині, й у світі.

У спогадах та роздумах немає звичних для реалістичної прози експозиції, кульмінації, розв'язки. Тут усе кульмінація! Фрагменти текстів утворюють вражаючу мозаїку думок, смисл яких — «усвідомлення собі того, де ми знаходимося, що ми пройшли й що ще нас чекає, перш ніж злетіти на найвищу вершину світового духу» (так визначав завдання історіософії винахідник терміну «історіософія» польський філософ А. фон Цешковський).

Довіра до сповіді Івана Михайловича беззаперечна, бо він ніде не ставить себе вище сучасників, визнає свої помилки, сумнівається і ще й ще раз звіряє сказане зі своєю совістю.

Як цього не вистачає нам сьогодні!

І тому тут не можна стримати емоції: «Де ти, героє нашого часу?». Ти є, бо не може бути література без героя.

Читач втомився від очікування зустрічі з тобою.

Ще прийдеш,
літописцю, чи ти є?
Писатимеш
чи вже й тепер почато
Неквапне й чесне
свідчення твоє,
Узяте міцно
в мудрості лещата...
Я знаю, літописцю,
ти вже тут,
Між нами ти,
живий, хоч і незримий,
І кличеш нас
на свій верховний суд,
Пройшовши мідні труби
Риму й Криму...

Харківський поет Ігор Муратов (1912—1973) у вірші «До літописця» висловив безсумнівну впевненість у тому, що визначальна місія літератури — відкрити суспільству її героїв. Відкрити правдиво, без фальші й лицемірства.

Михайло Наєнко: літературна періодика і заник літературного процесу

Нотатки-коментарі доктора філологічних наук, автора фундаментальної праці «Художня література України. Від міфів до модерної реальності» (видавничий центр «Просвіта», 2012 рік).

Поняття літературного процесу — одне з найбільш розпливчастих. Найпростіше означення його можна вмістити в кількох словах: книжки виходять, про них з'являються рецензії — отже, літпроцес є...

Де ж формується і хто формує думку про літературний процес? На це непросте запитання відповідь дуже проста: літературна критика (в широкому розумінні) і її публікації в літературній періодиці...

Колись П. Загребельний зробив доповідь про сучасний літературний процес, де рефреном прозвучали рядки Т. Шевченка: «І тут, і всюди — скрізь погано». Може, не зайвим було б ще раз нагадати ці рядки?

Нещодавні збори київських письменників мали на меті обговорити здобутки літератури за минулий 2012 рік. Ніби й доповіді та співдоповіді на зборах були налаштовані на те. Але обговорення їх майже цілком потонуло в майнових та зарплатних інтригах спілчанського апарату. Ніхто й словом не обмовився, що ж є характерним для естетики сучасного літературного процесу. Марія Матіос у недавньому інтерв'ю з приводу перекладу її «Солодкої Дарусі» німецькою мовою сказала, що писала й писатиме в романтично-консервативно-реалістичному дусі. Сказано приблизно, але сказано. А інші письменники чи здатні щось схоже сформулювати про свою творчість?..

Нині спостерігається в літературному процесі якщо не зникнення його (як я вважаю), то точно заник (у перекладі з давньоболгарської — занепад). Це щось на зразок інтенсивної дії гальмівних пристроїв. Гальмується не кількісний показник, звичайно, а насамперед якісний, що, на мій погляд, найтісніше пов'язано з фактом історичної недостатності естетичного середовища та низькою температурою художньої аури. Перше (Марія Матіос у згаданому інтерв'ю означила його так: «У нас нема традиції високої — пієтетної — розмови про книжку, про читання, про літературу, про письменника») зумовлене значною мірою зупиненим процесом перевидання літературної класики. Останні багатотомники її (крім обмеженого накладу шести томів спадщини Т. Шевченка) перестали виходити ще з початку 90-х років XX століття. Тоді ж зупинився й проект БУЛ — Бібліотеки Української Літератури. За останніх 20 років майже наполовину скоротилася кількість книжкових магазинів, в 15 тисячах українських сіл ними й не пахне, а 40 тисяч бібліотек стали вкрай обмеженими в можливостях регулярно поповнювати свої фонди. Друге (низька температура художньої аури) потрапило в пастку графоманії, розквіт якої безпосередньо стимулюється «свободою» друкувати книжки за власний кошт чи спонсорів, яких цікавить не художність, а зиск від проданої продукції. Унаслідок на ринок потрапляє книжка, розрахована на невибагливі (щоб не сказати нульові) художні смаки. Немає впину поширенню витворів із ненормативом у лексиці, з відвертою порнографією в мотивах, бо, на думку згаданих спонсорів, з ними книжка швидше продається і дає прибуток. Усім відомий, мабуть, вислів про Соломію Крушельницьку: де вона проходила — там цвіли троянди. Схоже можна сказати про авторку «Блакитної троянди» Лесю Українку...

Наголошу: названі та неназвані твори, що з'явилися в епоху їхніх авторів, творилися в дусі певних стилів. Науковці, зокрема, Д. Чижевський, характеризували їх відповідно до запропонованої ними «теорії хвиль». Остання «хвиля» в тій теорії іменувалася символістськими стилями, які пізніше були «об'єднані» науковцями в модерністський напрям. Вважається, що він вичерпав себе після останньої світової війни... Після того, а власне — у другій половині XX століття, почалась епоха постмодернізму, яка, на думку деяких теоретиків літератури, остаточно згасла вже на початку XXI. А що ж прийшло йому на зміну? Кажуть — «новий історизм»...

«Чисті» письменники над такими питаннями, звичайно, не дуже замислюються; це, мовляв, заняття для критиків і теоретиків літератури. Але без винятків не буває. Наведене Марією Матіос означення свого стилю як «романтично-консервативно-реалістичного» якраз і є таким винятком... Схожу форму художнього мислення нині можна спостерегти не лише в Марії Матіос. Вона помітна останнім часом у таких творах, як «Записки українського самашедшего» Ліни Костенко, ще більше — в «Чорному вороні» В. Шкляра, почасти в романі Ю. Мушкетика «Останній гетьман», повісті А. Дімарова «Оксана з роду Яновських» і навіть у трохи раніших за часом написання романах В. Міняйла «Вічний Іван» чи П. Загребельного «Тисячолітній Миколай». Отже, риси наявності літературного процесу намічаються; означення «заник» можна (з певною обережністю, звичайно) потроху змінювати на «відродження», хоча дуже проблематичним залишається включеність у цей напрям таких романів, як «Щоденний жезл» Є. Пашковського, «Музей покинутих секретів» О. Забужко чи зовсім «зелених» публікацій Ю. Андруховича, С. Жадана та інших. Надто багато в них «постмодерної гри» (часом — не дуже вмілої)...

Є сподівання, що письменники всіх літературних жанрів зрештою таки усвідомлять мудрість давнього прислів'я: порятунок потопельника — в руках самого потопельника. Тільки «потопельники» здатні переборювати згадувані недуги літпроцесу та налаштувати на це рецептивну спроможність його інтерпретатора: літературну періодику й літературну критику загалом. Хоча я можу в чомусь і помилятися...

Віталій АБЛІЦОВ.

Прокуратура Вінниці захистила словацьких інвесторів, яких обдурили місцеві підприємці

На підставі звернення Надзвичайного та Повноважного Посла Словацької Республіки в Україні прокуратура Вінниці попередила факт незаконного відчуження майна товариства, в якому 75 відсотків статутного капіталу належить словацьким підприємцям.

Ще 2005 року словацьке акціонерне товариство увійшло до складу зареєстрованого у Вінниці виробничо-комерційного підприємства. Протягом трьох наступних років словаки вклали інвестицій на загальну суму 740 тисяч євро. Кошти було використано на будівництво сервісного автоцентру площею майже дві тисячі квадратних метрів. Отримавши таку значну суму, місцеві підприємці вирішили пошити партнерів у дурні — 2008 року вивели їх із засновників.

— Тим самим словаків позбавили права власності на їхнє ж майно, — каже начальник відділу прокуратури Вінниці Людмила Карманчук. — Зробити це без порушення чинного законодавства було неможливо. Слідчі встановили факт підробки документів. Проти одного з учасників порушили кримінальну справу. Його визнали винним у підробленні заяви, на підставі якої словацьке товариство вивели із засновників товариства. Порушника засудили до двох років обмеження волі.

Три роки знадобилося словацьким партнерам, щоб поновити статус засновників. Однак протягом цього часу вінницькі партнери (якщо після всього їх можна назвати партнерами) робили усе можливе, щоб залишити словаків з носом. Для цього застосували таку схему: уклали з одним вінничанином договір застави, поручившись недобудованим приміщенням, що споруджувалося за кошти словаків. Це був перший крок до майбутньої оборудки, в результаті якої майно мало перейти приватній особі. Один з районних судів уже навіть ухвалив рішення на користь вінницьких підприємців. Документ скасував апеляційний суд, задовольнивши тим самим апеляційну скаргу прокуратури.

— У своїх діях прокуратура керувалася Законом України «Про захист іноземних інвестицій в Україні» та угодою між Україною та Словацькою Республікою про сприяння та взаємний захист інвестицій, — каже прес-секретар прокуратури Вінниці Олена Ставицька. — Завдяки втручанню прокуратури вдалося захистити законні права та інтереси іноземних інвесторів на території України. Поновлення законних прав компанії сприятиме зміцненню авторитету держави, що має безпосереднє значення для розвитку її економіки та залучення потенційних інвесторів.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сільський голова оцінив гектар землі у 300 доларів

Під час одержання хабара у Збаразькому районі на Тернопільщині правоохоронці затримали сільського голову.

Свої послуги за сприяння у позитивному вирішенні питання щодо надання дозволу на складання проекту землеустрою, затвердження його та виділення у власність майже 2 гектарів земельної площі він оцінив у 600 доларів США, які й отримав. За цим фактом розпочато розслідування. Земля є ласим шматком не лише для сільських голів, а й для вищих за рангом керівників. Попри те, що з 1 січня цього року функції передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення перейшли від районних державних адміністрацій до органів Держагентства земельних ресурсів, адміністрації продовжували розпоряджатися землею. За результатами перевірок прокурори Бережанського, Заліщицького, Збаразького, Зборівського, Кременецького районів внесли голові облдержадміністрації 12 подань щодо незаконності 17 актів про розпорядження земельними ділянками загальною площею 15 гектарів.

За результатами проведених у місцевих органах виконавчої влади та місцевого самоврядування перевірок скасовано 115 актів, до відповідальності притягнуто 75 посадовців. Загалом завдяки вжитим органами прокуратури області заходам у земельній сфері попереджено незаконне надання земель площею 128 гектарів та повернуто 158 гектарів. За рішеннями, повідомляє прес-служба відомства, поверненню підлягають ще 332 гектари.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Зросла кількість крадіжок грошей з банкоматів

Про це днями на прес-конференції у столиці повідомила начальник відділу Департаменту державної служби охорони МВС України Світлана Павловська. За її словами, 2011 року було вкрадено майже 9 млн. грн., 2012-го —12 млн. грн., а цього року сума сягнула уже 2 млн. грн.

— Динаміка просто вражає. Більшість банкоматів узагалі не має ні захисту, ні сигналізації. А кошти, які закладають у них, значні. Тому злочинцям є, задля чого ризикувати. Вдумайтеся лише, 80% усіх банкоматів у країні функціонують без охорони. Нині вони є легкою здобиччю для злочинців. А найпоширенішим способом пограбування є злом, — зазначила вона.

С. Павловська також підкреслила, що банкомат є власністю певного банку, і тому функцію охорони покладено безпосередньо на нього. Тому МВС звернулося до Нацбанку з проханням вжити необхідних заходів.

Вл. інф.

Вилучено понад 350 тисяч пачок тютюнових виробів

Правоохоронці Львівщини припинили діяльність підпільної фабрики з виробництва контрафактних тютюнових виробів потужністю близько 3 мільйонів пачок сигарет на місяць. Цей нелегальний товар збували на території Львівської області та в інших регіонах країни.

Фабрику розташували на території колишнього консервного заводу, сам процес тривав цілодобово — у дві зміни. Використовуючи виробничі потужності, підпільники за одну добу виготовляли від 100 до 125 тисяч пачок сигарет. Організатори заздалегідь подбали про безпеку свого бізнесу: вони не тільки обладнали територію системою відеоспостереження, а й облаштували... підземний вихід, який вів за паркан підприємства і мав використовуватися для термінової евакуації в разі появи правоохоронців.

Борці з економічним криміналом виявили та вилучили промислову лінію (англійського виробництва) з виготовлення тютюнових виробів, 350 тисяч пачок контрафактних сигарет, 30 тонн тютюнової суміші, близько 1,5 млн. марок акцизного збору з ознаками підроблення. Відкрито кримінальне провадження.

Прес-служба Департаменту ДСБЕЗ МВС України.

Це пограбування! Що, знову?

І знову — пограбування ювелірного. Цього разу в Миколаєві. Як стало відомо, одразу після відкриття магазину на вулиці Артема, до нього увірвалося двоє в бейсболках і темних окулярах і, залякуючи продавчиню «предметом, схожим на пістолет», вигребли з вітрини кілька лотків з коштовностями. Усе відбулося дуже швидко, жінка змогла натиснути тривожну кнопку, лише коли і магазин, і його вітрина спорожніли.

Міліція оглядає місце злочину, опитує свідків, шукає їх через засоби масової інформації.

Нагадаємо — а раптом це допоможе слідству, — що за два дні до цього, у неділю, парочка грабіжників відвідала ювелірний в Одесі. Тільки там вони були в медичних масках і з предметом, схожим на ломик, били вітрини із прикрасами. А в середині березня у такий само спосіб пограбували ювелірний магазин у самому центрі Первомайська — найбільшого райцентру Миколаївської області. Обличчя двох невідомих закривали чорні маски і капюшони, а за рогом їх чекала чорна «Ауді». Операція «Перехоплення» результатів не дала. Де і в якому вбранні грабіжники з'являться наступного разу?

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

СЛУЖБА 102

Милицею добила чоловіка

У Знам'янському районі дорогою до лікарні в кареті «швидкої» помер чоловік від отриманих тілесних ушкоджень. Як стало відомо, травм йому завдала 59-річна дружина після сімейної сварки. 63-річний потерпілий того дня затіяв чергову сварку з дружиною, ображав її та намагався вдарити. Жінка, яка роками терпіла знущання, цього разу не стерпіла й надавала кривдникові милицею по голові. Згодом, усвідомивши, що накоїла, вона викликала швидку, але отримані тілесні ушкодження виявилися для потерпілого смертельними. Як повідомив перший заступник начальника МВ УМВС Тимур Грузін, за фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 115 «Умисне вбивство» Кримінального кодексу України.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

До магазину — з пістолетом, далі — за грати

60-річний мешканець Шостки вирішив пожартувати. Перебуваючи під добрячою мухою, чоловік зайшов до магазину, дістав з кишені пістолет і, розмахуючи ним на всі боки, почав «веселити» відвідувачів до мурашок на тілі.

Викликаний наряд міліції жартівника доправив до відділку. Там у нього вилучили пневматичний пістолет, який «пустун» купив у подарунок своєму онуку.

Відносно чоловіка розпочато кримінальне провадження за ч. 1. ст. 129 КК України — погроза вбивством, яка передбачає арешт до шести місяців або обмеження волі на строк до двох років.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Хабар за... місце у камері

38-річний співробітник Донецького слідчого ізолятора отримав 4500 гривень від родички одного з ув'язнених за надання більш сприятливих умов утримання. Про це повідомили в прес-службі прокуратури міста. Під час слідства встановлено, що це не єдиний випадок вимагання працівником пенітенціарної служби грошей у громадян. Використовуючи службове становище, майор внутрішньої служби систематично вимагав від родича ув'язненого гроші за непереведення арештанта до камери з гіршими побутовими умовами. Передання хабара відбувалося на вулиці в центрі міста, де майора й затримали правоохоронці. Тюремнику інкримінують отримання неправомірної вигоди на загальну суму 10 тисяч гривень. Матеріали готують для передання в суд.

Ліна КУЦ.

На злочин відправили дорослі

Подія сталася у Деражні, коли мама зі своєю подругою шукали гроші на алкоголь. Тоді компаньйонка й попросила дівчинку пролізти через відчинену кватирку на чужу дачу і відкрити зсередини двері. Відшукати дорогі речі у дачному будиночку їй не вдалося, тож прихопила всі електротовари, які потрапили під руку. Загальний збиток при цьому становить не більше півтисячі гривень, за що підозрюваній може загрожувати покарання до трьох років позбавлення волі. Однак за втягнення неповнолітньої у злочинну діяльність цей термін може бути збільшено до десяти років.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Серед усіх житомирських навчальних закладів найсвятковіше відбуваються випускні урочистості у школі хореографічного мистецтва «Сонечко», *інформує наш власний кореспондент Олексій КАВУН*

Кращим випускникам Харкова та області подарують мобільні телефони Apple iPhone 5 зі стартовими пакетами, *повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ*

Щоб придбати техніку, директор передав у заставу власний будинок

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Переважна більшість вищих професійних училищ (ВПУ) Вінниччини навчають учнів на застарілій матеріально-технічній базі. На її оновлення потрібні грошові позички, однак отримання банківських кредитів стримує чинна нормативна база.

— Усі професійні училища, крім навчання, займаються виробництвом, але не мають державних квот, скажімо, на реалізацію сільськогосподарської продукції, тому продавати її змушені за безцінь, — каже начальник відділу профтехосвіти департаменту освіти і науки облдержадміністрації Анжела Даценко. — Навчальні заклади потребують банківських позичок на розвиток, а головне — оновлення виробничої бази. Кредити їм не дають, бо нормативними документами заборонено передавати у заставу приміщення або майно чи техніку. Держава також не фінансує належним чином. Виходить замкнене коло, кожне ПТУ виходить з нього як уміє.

АВТОРИТЕТНО

— Процес підготовки фахівців робітничих професій в державі не контрольований і не узгоджений з роботодавцями. Не дивно, що у нас значно більше фахівців з вищою освітою.

Тадеуш Тишковський,
заслужений працівник освіти України.

За словами співрозмовниці, це аж ніяк не всі проблеми, до яких привертають увагу директори училищ. Щоб їх утримувати на плаву, керівники змушені не тільки виявляти кмітливість, а й подекуди ризикувати... Здебільшого завдяки їхнім старанням в аграрній області не закрито жодне з 14 училищ сільськогосподарського профілю. Загалом у регіоні понад 30 закладів ПТО, в яких навчаються приблизно 18 тисяч учнів. Вісім училищ мають міжнародні угоди із зарубіжними профільними навчальними закладами. Козятинське міжрегіональне ВПУ залізничного транспорту сертифікувало 12 спеціальностей за міжнародними стандартами. Це дає можливість його випускникам працювати у компаніях за кордоном, де визнають диплому цього закладу. До речі, він найбільший у регіоні (1800 учнів).

Обід за розпорядком, навіть у вихідні

Десять гривень на день коштує триразове повноцінне харчування для учнів державного навчального закладу «Центр професійно-технічної освіти №1 Вінниці». Його директор заслужений працівник освіти України Тадеуш Тишковський знайомство з училищем розпочав з... їдальні.

— Навчання навчанням, а учні повинні бути ситі, а, значить, здорові, — каже співрозмовник.

У жодному іншому обласному навчальному закладі не організовано триразове харчування для учнів. У згаданому Центрі профтехосвіти №1 їдальня працює навіть у вихідні. Кухарям допомагають учні, які набувають відповідної спеціальності. Здешевити вартість харчів вдається завдяки заготівлі власної продукції, яка зберігається в овочесховищі. На основі договорів з господарствами учні допомагають збирати врожай, а ті розраховуються продукцією.

Директор уточнює, що діти-сироти харчуються безплатно, є знижка в оплаті і для напівсиріт. Та й інші учні можуть також замовляти страви, не сплачуючи за них готівкою. «Ми запровадили гнучку систему розрахунків, — каже керівник закладу. — Більшість наших учнів з сільської місцевості. На городах у них росте все те, без чого не звариш борщ, суп чи кашу. Вирощеним на присадибних ділянках розраховуються з їдальнею». На кухні училища є те, що директор називає «родзинкою» — в одній з кімнат майже половину площі займає грубка, на якій за потреби готують смачні домашні страви.

Хотіли як краще, а вийшло...

Центр професійно-технічної освіти №1 серед семи закладів, що фінансуються державою. Освітянське відомство тим самим нібито віддало перевагу кращим закладам ПТО. А насправді...

— Хотіли, як краще, — каже Тадеуш Тишковський, — але вийшло, що нас профінансовано гірше від тих, що залишилися на місцевому бюджеті. Наприклад, торік на оплату за тепло нам виділили десять відсотків коштів від потреби. На електроенергію — 22, водопостачання — 35 відсотків. Про який розвиток може йтися? Дедалі гучніше говорять про проблеми ПТО, ніж щось роблять для їх розв'язання. Скажімо, нашому училищу вкрай потрібні кошти на заміну старого обладнання. У майстернях і цехах налічується понад двісті верстатів, з них — жодного нового! На мою думку, один з найреальніших шляхів виходу із ситуації — придбання нового обладнання у кредит, який можна було б отримати під гарантію держави. А розрахуватися з банками, реалізуючи продукцію, яку виготовляємо — не проблема.

Завідувач слюсарної майстерні Леонід Кришталь (ліворуч) і Тадеуш Тишковський демонструють частину із 20 видів виробів, які виготовляють у центрі ПТО-1.

Для хлібороба і... художника

Понад двадцять видів продукції виробляють в цехах і майстернях училища. Навіть у найскладніші роки вмілий господарник і досвідчений педагог Тадеуш Тишковський не дозволяв сісти на мілину саме завдяки виробництву.

— Дуже важливо, що ми зберегли кістяк колективу, досвідчених майстрів, педагогів, прийшли молоді викладачі — колишні випускники, — каже директор. — Ми переобладнали 5-поверховий гуртожиток під будинок і надали колегам квартири. Те саме зробили в одному крилі 9-поверхового.

Нині у колективі 150 викладачів і майстрів. Усі забезпечені житлом. Якщо в людини є дах над головою, вона менше обтяжена проблемами, а отже, більше віддається роботі, — зауважує співрозмовник.

Директор задоволений тим, що у нього дружний, ініціативний колектив. Разом з учнями майстри виробничого навчання, викладачі пропонують нові зразки продукції. Деталі для сільськогосподарської техніки, побутові вироби, різноманітний слюсарний інструмент — усе це виготовляється умілими руками наставників і вихованців. Навіть верстат зробили власними силами.

На стенді зразків продукції увагу привернув незвичний виріб.

— Це інструмент для художників, — пояснив завідувач майстерні Леонід Кришталь. — Його використовують для нанесення фарб на полотно. Таку дрібницю ніхто не виробляє.

...Вінницький Центр профтехосвіти №1 — єдиний в регіоні навчальний заклад, де випускають верстатників. «Багато ПТУ орієнтуються на «модні» спеціальності, — зазначає Тадеуш Тишковський. — Ми, як і раніше, готуємо токарів, слюсарів, фрезерувальників. Навчаються у нас і майбутні будівельники, столярі. Є спеціальність кухаря-кондитера. Серед нових — спеціальність ювеліра. Настане час, і представників робітничих професій цінуватимуть, як раніше. Щоб випускники мали гарантоване місце роботи, училище готує їх за договорами з базовими підприємствами.

Трудова книжка — найкраще резюме

— Випускникам нашого центру не потрібна характеристика чи резюме, — продовжує директор Тадеуш Тишковський. — Ми запровадили так звану «Трудову книжку учня». Кожен запис в ній скріплений печаткою і підписом директора. Це наше ноу-хау. Якщо наш випускник потрапляє в іншу область, а буває, їдуть і в сусідню Росію, йому не потрібно витрачати час для того, щоб отримати поштою характеристику. У книжці учня всі записи робляться упродовж навчання. Записуються дані про сумлінність у навчанні, про громадську роботу, участь у конкурсах професійної майстерності, здобутки у спорті чи художній самодіяльності тощо...

ДОСЛІВНО

— Директор Погребищенського училища Сергій Огородник, щоб взяти кредит для придбання сучасної техніки, оформив під заставу власний будинок, — каже Анжела Даценко. — Добре, що кредит уже повернули. Але чому керівник має ризикувати своїм майном, а держава не знаходить можливості допомогти закладу?

...Чотири аграрні училища Вінниччини — Гущинецьке, Заболотнянське, Погребищенське і Тульчинське понад десять років співпрацюють з одним із аграрних коледжів Франції.

Один з фахівців відділу профтехосвіти департаменту освіти і науки облдержадміністрації розповів мені про цікавий випадок.

Гості з Франції прибули в черговий раз в Україну і поїхали на поле одного з наших господарств, де сіяли озимі. Вони почали заміряти глибину і відстань залягання насіння. Після цього один з французів на калькуляторі перемножив цифри і емоційно через перекладача пояснив, що на цьому полі можна очікувати урожай пшениці не більш як 50 центнерів з гектара. «Це мало!» — в один голос сказали гості. У Франції, як з'ясувалося, на гірших землях збирають більше...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Першокурсник Вадим Видавський (праворуч) під керівництвом майстра виробничого навчання Ігоря Балецького на фрезерувальному верстаті виготовляє різальну частину до плуга.

Якщо в людини є дах над головою, вона менше обтяжена проблемами, а отже, більше віддається роботі

Треба бути Давидом, щоб перемогти велетня

Нещодавно Національна академія педагогічних наук (НАПН) ініціювала і провела вельми актуальний і цікавий методологічний семінар «Медіаосвіта в Україні: наукова рефлексія викликів, практик, перспектив». Він став першим заходом республіканського рівня після затвердження Президією НАПН у травні 2010-го Концепції впровадження медіаосвіти в Україні. На семінарі виступив, зокрема, Микола Слюсаревський, директор Інституту соціальної та політичної психології НАПН, член-кореспондент академії, кандидат психологічних наук (на знімку).

— Миколо Миколайовичу, історія запровадження й розвитку медіаосвіти в країнах Заходу вимірюється вже кількома десятиліттями. Хто і як у світі підтримує виклик інформаційної доби?

— Важливу роль у цих процесах відіграє передусім ЮНЕСКО, в низці документів якої визначено сутність, головні напрями та завдання медіаосвіти. П'ять років тому спеціальну резолюцію з питань медіаграмотності ухвалив Європейський парламент, який підкреслив, що медіаосвіта має стати компонентом формальної освіти, доступної всім учням, обов'язковою частиною навчальної програми на кожному ступені шкільного навчання.

У документах європейської спільноти наголошується, що медіаосвіту слід відрізняти від використання медіа як допоміжних засобів у викладанні предметів з інших галузей знань (математики, фізики, географії тощо). Інакше кажучи, медіаосвіта — це не навчання за допомогою медіа, а навпаки, вивчення останніх. З другого боку, масову медіаосвіту, що належить (знову ж таки, згідно з рекомендаціями ЮНЕСКО) до основних прав людини і повинна бути пожиттєвою, потрібно відрізняти від розуміння медіаосвіти як форми підготовки фахівців мас-медійної галузі.

— Про медіаграмотність, медіакультуру і відповідно медіаосвіту останнім часом дедалі більше говорять в Україні. А які конкретні кроки зроблено у нас?

— Найістотнішими з них можна вважати затвердження Президією НАПН Концепції впровадження медіаосвіти в Україні, яку підтримала громадськість. У 2010-му Інститутом психології імені Г. С. Костюка НАПН та компанією «Київстар» започатковано проект «Безпека дітей в Інтернеті»; з 2011/2012 навчального року проводиться республіканський експеримент з упровадження розробленої нашим Інститутом вітчизняної моделі медіаосвіти, в якому беруть участь 119 загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів у восьми областях та Києві. Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти МОН України спільно з Міжнародним благодійним фондом «Академія української преси» впроваджено навчальну програму з медіаосвіти для системи підвищення кваліфікації вчителів. Торік видано перший в країні підручник «Медіаосвіта та медіаграмотність» для студентів вищих педагогічних навчальних закладів та слухачів інститутів післядипломної педагогічної освіти за науковою редакцією директора Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка Володимира Різуна.

— Підтримуючи ідеї поширення на вітчизняних теренах медіаграмотності та розвитку медіаосвіти, фахівці здебільшого говорять про те, що найбільше болить — про потребу психологічного захисту населення від так званих патогенних інформаційних потоків, що їх у величезній і дедалі зростаючій кількості продукують мас-медіа задля комерційного чи політичного зиску.

— Така постановка питання правомірна, правильна, своєчасна. Вона, безумовно, відіграла головну роль у приверненні уваги громадськості до проблем розвитку медіаосвіти. Проте цього суто «захисного», «оборонного» підходу аж ніяк недостатньо для усвідомлення всієї повноти її змісту, цілей і завдань. На моє переконання, аби зрозуміти для чого нам потрібна медіаосвіта, чим вона є і якою має бути, треба себе запитати: «Що відбувається із сучасним світом?», «Що відбувається у сфері сучасних медіа?» і «Що відбувається сьогодні з освітою?».

— Отже, Миколо Миколайовичу, що відбувається сьогодні з освітою?

— Інформаційна революція вкупі із сексуальною та іншими соціокультурними перетвореннями глобального характеру спричинила загальне послаблення традиційних інститутів соціалізації підростаючого покоління — сім'ї, школи, дитячого співтовариства. За таких умов було б великою методологічною помилкою й надалі самовпевнено стверджувати, що саме освіта, школа залишаються головним джерелом впливу на засвоєння особистістю соціального досвіду — норм, цінностей, ба, навіть знань про природу, техніку і суспільство.

Ще в 60-х роках минулого століття відомий французький фізик, філософ і культуролог Абраам Моль писав: «Знання, отримані в період шкільного навчання, мають усе менше прикладне значення, набагато більшу роль відіграє те, що пересічна людина прочитає на афіші в метро, почує по радіо, побачить у кіно чи по телебаченню, прочитає в газеті дорогою на роботу чи дізнається із розмов з колегами та сусідами; від школи зостається лише поволока напівзабутих понять».

В умовах переходу до інформаційного суспільства традиційні інститути соціалізації, зокрема й шкільне навчання, дедалі помітніше відсуває на другий план телевізійний і комп'ютерний екран як абстрактний сукупний дорослий, причому з усе більш раннього віку. Насичення середовища існування дитини різноманітною медіапродукцією збільшується воістину вражаючими темпами. Утім, не треба думати, що це спостерігається лише в країнах — лідерах інформаційної революції.

Однак, хочемо ми того чи ні, діти і молодь масово йдуть у віртуальні світи, з головою поринають у стихію інформаційних потоків. Зупинити цей процес, що має об'єктивні причини, неможливо, і відтак конкурувати з медіасферою як значно потужнішим інститутом соціалізації безперспективно. Натомість освіта, починаючи з дошкілля і закінчуючи андрагогікою, гадаю, може й повинна стати на чолі цього масового походу в інформаційну круговерть сучасного світу, очолити його і тим самим узяти під свій контроль, надати йому в міру можливості впорядкованого і конструктивного характеру, наситити світоглядно, змістовно і збагатити технологічно.

Поза сумнівом, належно організована медіаосвіта повинна забезпечувати і захищеність, і продуктивність особистості у світі медіа. Саме виходячи із цього й було сформульовано головні завдання шкільної медіаосвіти, що знайшли відображення в затвердженій Президією НАПН Концепції впровадження медіаосвіти в Україні.

— Нині всеукраїнський експеримент з упровадження вітчизняної моделі медіаосвіти вступив у свою основну стадію. А що далі, Миколо Миколайовичу?

— По його завершенні, котре, сподіваюся, буде успішним, вважаю за доцільне організувати широке обговорення отриманих результатів за участі всіх зацікавлених сторін і з урахуванням підсумків проведеного обговорення здійснювати ухвалення Державної концепції і Програми розвитку медіаосвіти в Україні. Потребує активізації також участь громадських організацій у всеукраїнському медіаосвітньому русі, без подальшого розгортання якого годі сподіватися на втілення ідей медіаосвіти впродовж життя. Отож варто утворити (можливо, при Президії НАПН України) Громадську раду з медіаосвіти, яка б узяла на себе координацію цього руху. Медіаосвіта, тим паче з огляду на її зародковий стан в Україні, є чимось нескінченно малим порівняно з викликами і загрозами інформаційної доби. Але й Давид, як відомо, був невеликим порівняно з велетнем Голіафом, однак переміг.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «Голосу України».

ФАКТ

За даними всеукраїнського репрезентативного дослідження часу споживання телевізійної продукції дітьми різного віку, проведеного Інститутом соціальної та політичної психології НАПН в липні 2012 року, 42% українських дітей можна віднести, за світовими стандартами, до «легких» споживачів телевізійного контенту (менше однієї години на добу), 47% — до «середніх» (від однієї до чотирьох годин), 11% — до «важких» споживачів (понад чотири години). При цьому значне зростання кількості «важких» споживачів уперше спостерігаємо в 6-річному віці, коли дитина йде до школи, отримуючи вільний час поза батьківським контролем; другий пік припадає на 8—9-річний вік, коли закріплюються перші зразки довільної споживацької поведінки і формуються зачатки вольового долання чи недолання спокус, а найбільше «важких» споживачів маємо у підлітковому, 12-річному, віці. Отже, напрошується аналогія із споживанням «легких» і «важких» наркотиків: спершу на залежність підсаджує телебачення, а потім вона переростає у значно важчу за наслідками інтернет-залежність.

АКТУАЛЬНО

Брак науковців, транспорту, зате браконьєрів вистачає

Вісімнадцять професорів, аспірантів та студентів Варшавського університету, Інституту ботаніки НАН України, університетів Києва, Харкова, Херсона та Мелітополя взяли участь у міжнародній науковій експедиції північним Приазов'ям. Маршрути дослідників пролягли від Донеччини до Херсонщини. Мета експедиції — не тільки вивчення біологічного розмаїття приморських степів та стану червонокнижної рослинності, а й ознайомлення з роботою нещодавно створених тут національних природних парків.

Однак враження у науковців залишилися неоднозначні: якщо у заповідниках на кшталт Чорноморського біосферного, Українського степового та Асканії-Нова, створених ще за часів СРСР, і з охороною, і з дослідницькою роботою все гаразд, то в новітніх установах не вистачає буквально всього — від кваліфікованих наукових кадрів для ведення спостережень за навколишнім середовищем до транспортних засобів для боротьби з «моторизованими» браконьєрами на суші і на морі.

«Це стосується як національних природних парків «Меотида» і «Приазовський», так і парку «Олешківські піски». Останній займає понад десять тисяч гектарів території єдиної в Європі пустелі, у його штаті є управлінці й охоронники, але для них чомусь не передбачено жодного транспортного засобу. Але ж пересуватися піщаними дюнами за скаженої літньої спеки чи зимових вітрів пішки просто небезпечно — потрібні машини підвищеної прохідності», — здивований керівник експедиції, ректор Херсонського державного університету, доктор біологічних наук Олександр Ходосовцев.

На відміну від активістів громадських «зелених» рухів дослідники з України та Польщі не стали влаштовувати акції протесту чи писати колективні листи до Кабміну, Верховної Ради та Президента. Проте за матеріалами, зібраними протягом експедиції, вони підготовлять чимало статей, зокрема і для наукових видань. Відтак учені світу зможуть ознайомитися з ними і визначитися, чи варто співпрацювати з новими природними парками, виділяти їм гранти і започатковувати спільні проекти. Тому оцінки учасників експедиції мали б взяти до уваги вітчизняні відомства у Києві та на місцях, які цими парками опікуються.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ПАМ'ЯТЬ

Київський національний університет імені Тараса Шевченка глибоко сумує з приводу смерті Маргарити Олександрівни Карпенко — визначного мовознавця, доктора філологічних наук, заслуженого професора університету, заслуженого працівника вищої школи України, почесного голови Ради ветеранів війни і праці та голови Ради старійшин університету.

Лише 18 травня Маргариті Олександрівні виповнилося 87 років, а 21 травня 2013 року її серце перестало битися...

Наукова спільнота зазнала великої втрати. Відійшла у вічність Людина, яку знали й любили не лише в Україні, а й далеко за її межами. Численні учні, фахівці з різних гуманітарних дисциплін, у т. ч. понад 50 кандидатів і докторів наук, плідно працюють в Україні та більш як у 20 країнах Європи, Азії, Америки.

Усе її педагогічне й наукове життя було присвячене Київському університету. З 1944 року — студентка, активний учасник повоєнної відбудови, з 1949 — перший в Україні викладач російської мови як іноземної, з 1958 — доцент, з 1974 — професор, тричі обиралася завідувачкою кафедри російської мови як іноземної, з 1958 — доцент, з 1974 — професор, тричі обиралася завідувачкою кафедри російської мови (1977—1991). З 2001 до 2013 року — провідний науковий співробітник, професор Інституту філології.

Прекрасна підготовка, творча обдарованість і виняткова працездатність дозволили їй сказати вагоме слово в російському, українському, східнослов'янському мовознавстві, лінгводидактиці, соціолінгвістиці, лінгвокультурології, теорії художньої мови. Вона — відома дослідниця спадщини першого ректора університету М. Максимовича, засновник нового в Україні освітнього й наукового напряму вивчення російської (згодом — української) мови як іноземної, сприяла утвердженню сучасної української русистики, традицій Київської історико-філологічної школи щодо східнослов'янських студій та наукового українознавства, започаткованих М. Максимовичем у XIX ст. в університеті Св. Володимира і в XX ст. підтриманих у КДУ М. Грунським, Л. Булаховським, їх послідовниками.

Авторка понад 250 науково-методичних праць українською, російською, німецькою, французькою мовами, які достойно поповнили сучасну філологічну скарбницю. Організаторка й активна учасниця багатьох наукових конференцій, конгресів, симпозіумів, наукових програм, зокрема ЮНЕСКО. Тривалий час працювала відповідальним редактором наукового збірника «Русское языкознание» (вип. 1—25), багатьох монографій, у т. ч. виданих за кордоном; член редколегії наукових видань «Вісник КДУ. Серія філології», «Мова і культура», «Проблеми славістики», «Русистика», «Русский язык за рубежом». Організатор і голова (1980—1990), член спецради по захисту дисертацій з лінгвістики в Київському університеті, Інституті мовознавства НАН України, Київському педінституті. Голова НМК Мінвузу УРСР, член НМК та науково-координаційних рад Мінвузу СРСР. Член Вченої ради університету, вченої ради Інституту філології КНУ імені Тараса Шевченка. Понад 20 років була співголовою оргкомітету Міжнародної наукової конференції «Мова і культура».

Багатий, сповнений високого творчого лету внутрішній світ Маргарити Олександрівни полонив кожного, хто мав щастя спілкуватися з нею. Імпонувало почуття гумору, що поєднувалося з вимогливістю. Їй властиві різнобічність інтересів і широка ерудиція, гострий розум і глибокі знання, ретельність у дослідженнях, інтелігентність, жіночність, зворушливість і щирість. Її талант розквітнув і довго сяяв на педагогічній ниві, освітлюючи шлях молодим серцям, зігріваючи їх невичерпною материнською любов'ю і полум'яним словом.

Схиляємося перед інтелектом глибокого дослідника й організатора науки, а водночас — перед добротою й людяністю, відкритою душею й мудрістю.

Проводжаючи Маргариту Олександрівну, стверджуємо, що зерна, засіяні нею, проростуть добірними плодами наукових здобутків і засвітяться в учнях новими відкриттями.

Висловлюємо щирі співчуття родині, близьким і всім, для кого Карпенко Маргарита Олександрівна — визначний український вчений і громадський діяч, була Вчителем і Наставником.

Вічна пам'ять про неї не згасне...

Ректорат, профком, Інститут журналістики, Інститут філології, Рада ветеранів війни і праці університету.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 101 (5601)
СУБОТА, 1 ЧЕРВНЯ 2013

У Києві в Головному військово–клінічному госпіталі вчора відбулася Всеукраїнська благодійна акція «Якість життя для наших батьків» із безкоштовного встановлення імплантатів та протезування ветеранів

«На сьогоднішній день уже зникає потреба у функціонуванні малопотужних пологових відділень на 10—15 ліжок, в яких відсутні безпечні умови для пацієнтів». *З такою заявою виступила 29 травня міністр охорони здоров'я України Раїса БОГАТИРЬОВА під час робочого візиту на Дніпропетровщину*

«Відкати»: терапія виживання пацієнта і лікаря

Близько 74 відсотків українських пацієнтів, отримавши призначення лікаря, не дотримуються медичних рекомендацій, які їм дають. Фахівці пов'язують таку ситуацію з падінням довіри до людей у білих халатах і високими цінами на ліки. Відлякують пацієнтів і «наполегливі рекомендації» ескулапів того або іншого конкретного препарату. Як правило, дорогого.

Такі факти мали місце удва роки тому, але відтоді більшість фармацевтичних компаній у світі і в Україні відмовилися від такої злочинної практики й не оплачують лікарям відсоток від «взаємовигідної угоди». Будь-яка корупційна дія фармацевтичних компаній позначиться на їхньому міжнародному статусі, тому вони не ризикують, заявив нещодавно в одному з інтерв'ю президент міжнародного благодійного фонду «Здоров'я українського народу» Сергій Сошинський.

Водночас, як констатував експерт, деякі вітчизняні виробники дякують лікарям «відкатами» за те, що ті призначають їхні препарати.

У 2012 році, за даними дослідницької компанії «Бізнес-Кредит ЛС», громадяни залишили в аптеках майже 25 мільярдів гривень. Ще 7 мільярдів на купівлю медпрепаратів виділили з бюджету.

Схоже, лобіювання товару певних фармвиробників в Україні триває. Але вже не на рівні дільничних терапевтів. Як розповів «Голосу України» кур'єр однієї з київських аптечних компаній, що займається доставкою ліків клієнтам, медикаменти, вартість яких обчислюється в кілька тисяч гривень, часто замовляють лікарняні стаціонари. Переважно онкологічні й кардіологічні. Там на їхню доставку чекають із нетерпінням не тільки пацієнти, а й лікарі, котрі роблять призначення. За словами співрозмовника, хоча зазвичай розплачується з лікарями-лобістами представник фармкомпанії за підсумками певного періоду, іноді і йому доводитися возити разом із ліками «подяку» за їхню виписку. Приміром, за ліки вартістю в 1200 гривень «відкат» був у дві сотні. До того ж продукцію вітчизняних фармзаводів замовляють набагато рідше, ніж зарубіжних.

Здебільшого доводиться доставляти препарати європейського та індійського виробництва.

Обивателеві, який час від часу користується послугами офіційної медицини, складно оцінити масштаби нетрудових доходів тих, хто стоїть на варті нашого здоров'я. Їх можна зрозуміти. Хіба реально прожити хірургові за дві тисячі гривень зарплати? Але держава так оцінює працю медиків, від яких залежить часом життя хворого. І таким ставленням провокує схеми додаткового заробітку. Наприклад, такого, як сприяння фармкомпаніям у поширенні їхньої продукції.

Закон «Про основи охорони здоров'я громадян», що набрав чинності 1 січня цього року в Росії, покликаний відбити у фармацевтичних компаній будь-яке бажання займатися фінансовою мотивацією лікарів і власників аптек, щоб ті просували їхні препарати на шкоду здоров'ю пацієнтів. Але, як зазначають експерти, очікуваного результату він поки що не дав. Незважаючи на тотальну заборону, фармацевтичні компанії продовжують активно «співробітничати» з російськими лікарями.

У США виплата грошей медикам за такі послуги не суперечить закону. Там навіть побутує думка, що міцні стосунки між лікарями й компаніями, котрі виробляють ліки, можуть бути гарними й приведуть до інновацій і кращих варіантів терапії. Цього року в Америці збираються прийняти закон, що змусить фармвиробників оприлюднити в режимі он-лайн інформацію про виплати лікарям, які прописують їхні препарати. Навіть такий вид співробітництва там буде легалізовано.

А в нашій країні міф про безкоштовну медицину продовжує культивуватися. Медична реформа, а по суті, розвал хоч якось працюючої системи, лише переконує громадян у тому, що за своє здоров'я вони відповідають і платять самі.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Пігулкам прописали незалежну виробничу практику

Із прилавків вітчизняних аптек нещодавно вилучили 108 лікарських препаратів. До того ж 60 із них — продукція відомої в Україні німецької торговельної марки «Хеель». Про це на пресконференції днями повідомив голова Держслужби України з лікарських засобів Олексій Соловйов. За його словами, за 2012 рік після перевірки імпортних препаратів до споживача не допущено близько 1 мільйона 500 тисяч упаковок ліків.

Чиновник зазначив: контроль за медичними препаратами має бути такий само, як і в Європі. Цього вимагає законодавство. Держлікслужба пропонує використовувати у фармацевтиці так звану незалежну виробничу практику, згідно з якою всі лікарські препарати мають повністю відповідати описаним виробником властивостям. Крім того, щоб фальсифіковані медикаменти не потрапляли до легального обігу, 2011 року в Європі ввели обов'язкове маркування унікальним номером і двомірним кодом кожної упаковки лікарського засобу. Україна теж ухвалила рішення ввести такі само маркування, але поки що це не було втілено в життя.

За словами Олексія Соловйова, його відомство має намір ініціювати зміни у правилах перевірки аптек. Нині про ревізію попереджають за десять днів. А за такий час і документи, і препарати можна привести до ладу. Мовляв, аптека має бути готова до перевірки щодня.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Центр для новонароджених

У Хмельницькому відкрито новий обласний перинатальний центр.

Це вже десятий такий заклад у державі в рамках національного проекту «Нове життя — нова якість охорони материнства і дитинства». Перший заступник глави адміністрації Президента Ірина Акімова заявила, що не побачила особливих відмінностей в оснащеності цих центрів, які було раніше відкрито вже майже в половині областей країни. Вона переконана: це свідчить лише про загальну високу планку, поставлену і досягнуту саме в цій галузі медицини. Адже той рівень допомоги, який зможуть отримати пацієнти, тепер не різнитиметься залежно від місця їх проживання.

Завідувач відділення інтенсивної терапії Василь Чолій **(на знімку)** може порівняти новий центр із тим відділенням, що діяло на базі міського полового будинку і куди доставляли проблемних породіль з усього краю.

— Раніше нам просто не вистачало місця. Інколи траплялося й таке, що на шести спеціальних ліжечках доглядати доводилося вдвічі більше новонароджених. Тепер таких проблем не буде.

Перинатальний центр розрахований на дев'яносто ліжок для мам і дві з половиною тисячі пологів на рік. Минулого року в області народилися близько 15 тисяч діточок. Понад третина з них були недоношені, отже, потребували медичної допомоги та спеціального догляду.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Кожному четвертому малюку не дають з'явитися на світ

На Херсонщині народжуваність останніми десятиліттями «не перекриває» смертності.

На 12,6 тисячі народжених малюків лікарі тільки минулого року зафіксували 4200 абортів. Отже, кожній четвертій дитині не дають народитися!

Головного лікаря обласного Центру планування сім'ї Наталю Ушакова особливо непокоїть, що у 51 випадку на штучне переривання вагітності зважилися школярки віком від 15 до 17 років, і в 60 випадках своїх ненароджених дітей прирекли на смерть 18—20-річні дівчата. Тут уже проблема не так у низькому рівні доходів, як у браку елементарних знань з делікатної сфери людських стосунків чи невмінні цими знаннями користуватися.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Підлітковий алкоголізм: батьки, будьте пильні!

605 підлітків перебувають на обліку в наркологa в Дніпропетровській області. У шести з них, у тому числі двох хлопчиків 12 і 13 років, — діагноз «алкоголізм». Про це розповіла головний лікар обласного наркологічного диспансеру Наталя Бєлая.

Проблема підліткового алкоголізму і наркоманії актуалізується напередодні літніх канікул. Про те, що з дитиною «щось» відбувається, батьки зауважують найчастіше тільки у вересні...

«З'ясовується, що за літо дитина пристрастилася до алкоголю й легких наркотиків і тепер їй потрібна допомога фахівця, — зазначає Наталя Бєлая. — Ми таких дітей лікуємо й повертаємо додому, але, на жаль, бувають рецидиви, тому що вони повертаються в середовище, де спиртне — норма».

Крім того, наркологи стурбовані зростаючою популярністю кальяну серед підростаючого покоління.

«Кальянний дим містить токсини, що спричиняють онкологію легенів та інші види раку, а також серцево-судинні, респіраторні й інші захворювання, — пояснює головлікар наркодиспансеру. — Часто додають у кальян курильні суміші, які завдають необоротної шкоди психіці».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Медична реформа лише переконує громадян у тому, що за своє здоров'я вони відповідають і платять самі

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Одеської області (проспект Шевченка, буд. 29, 65119) від 03.04.2013 у справі про банкрутство № 5017/838/2012 дочірнє підприємство "Хімпласт" (проспект Адміральський буд. 33-А, м. Одеса, 65010, код ЄДРПОРУ 30945707) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вудуда Гаррі Ігоровича (ліцензія АГ № 594894 від 25.07.2011). Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: а/с 93, м. Одеса, 65078).

Ухвалою господарського суду Запорізької області по справі №908/1383/13 від 16.05.2013р. порушено провадження у справі про банкрутство та відкрито процедуру санації ПП "СІМІНДІ" (код ЄДРПОУ 35397256, адреса: вул. Дзержинського буд. 3, м.Запоріжжя, 69000) в порядку ст. 94 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Керуючим санацією призначено керівника - Захарова Едуарда Олександровича (адреса: 51920 м. Дніпропетровськ бульвар Будівельників, 9 кв.92).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мірошника Ігоря Вікторовича (адреса для листування: 69005 м. Запоріжжя, а/с 1176).

Претензії кредиторів приймаються у місячний строк з дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство і відкриття процедури санації боржника.

Постановою Господарського суду м. Києва від 20 травня 2013 року у справі № 15/921-б Закрите акціонерне товариство "Торговий дім "Продмайстер" (03151, м. Київ, вул. Волинська, 3/4, ідентифікаційний код 25397808) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лінкевича Олега Миколайовича (свідоцтво № 35 від 15.02.2013 р., ідентифікаційний номер 2570503217, 03148, м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 2 А, кв. 43).

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 22. 05.2013 р. по справі № 904/3161/13 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ТОВ "УКРФІНПРОЕКТ", код ЄДРПОУ 32417562, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, буд. 68.

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Кедич Ганна Василівна (м. Дніпропетровськ, вул. Богомаза, будинок 32).

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 23. 05. 2013 року по справі № 904/3759/13 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ТОВ "МЕТАЛ ТРЕЙД СЕРВІС", код ЄДРПОУ 36054218, адреса: 49040, м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя-2, буд. 1, корпус 1, кв. 62.

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Бідков Михайло Леонідович (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, буд. 145, кв. 15).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 14.05.2013 у справі № 5009/4332/12 ТОВ "Хотей-Джоб" (69600, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 75, код ЄДРПОУ 37148542) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Коломієць Юлію Сергіївну (ліцензія № 816 від 17.04.2013р., ІПН 3122517021; 69002, м. Запоріжжя, вул. Гоголя, 85, кв. 94, тел. 067-911-17-51).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Оболонський районний суд м. Києва викликає Білоус Надію Іванівну по цивільній справі № 2-о/756/142/13 за заявою Кукуріки Ольги Антонівни, заінтересована особа: Білоус Надія Іванівна, про встановлення факту не проживання однією сім'єю, в судове засідання на 18 червня 2013 року на 11.00 годин.

Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-є, каб. 18, суддя Васалатій К.А.

Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст.ст. 169, 170 ЦПК України, ст. 185-3 КпАП України.

Суддя К.А.Васалатій.

Постановою Господарського суду м. Києва від 23 травня 2013 року у справі №910/8836/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "АРСІС УКРАЇНА" (03039, м. Київ, пров. Червоноармійський, 14, корп. 1, оф. 3 Б, код ЄДРПОУ 36644939) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лінкевича Олега Миколайовича (свідоцтво № 35 від 15.02.2013 р., ідентифікаційний номер 2570503217, 03148, м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 2 А, кв. 43).

В оголошенні, опублікованому в газеті "Голос України" від 30.05.13р №99(5599) про визнання банкрутом ТОВ "Дніпрожилбуд" по справі №904/3454/13, код ЄДРПОУ правильно читати: 34734779. Далі за текстом.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк , вул. Артема,157) від 21.05.2013 за справою №5006/5/89б/2012 визнано банкрутом Приватне акціонерне товариство "Славагропромсервіс", 84107, Донецька обл., м.Слов'янськ, вул. Леніна, б. 47, код ЄДРПОУ 21974031, р/р 26008301308342 в АТ "ОТП Банк" м. Київ, МФО 300528).

Ліквідатором призначено Скалянського В. В., ліцензія АВ №470492 (84116, Донецька обл., м. Слов'янськь, вул. Олім-пійська, 7/91).

Ліквідатор ТОВ "Український промисловий банк" оголошує про проведення аукціону з продажу майна (активів) Банку, а саме:

Лот № 1. Нежитлове приміщення заг.пл.466,7 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі 1-поверхов. будівлі.
Місцезнаходження: Волинська область, м.Луцьк, Київський майдан, буд.7.
Початкова ціна продажу - 1 344 116,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 134 411,60 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 2. Окремо розташована 3-поверхова будівля заг.пл.463,5 кв.м разом з рухомим майном.
Місцезнаходження: м.Запоріжжя, проспект Леніна, буд.94.
Початкова ціна продажу - 1 261 456,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 126 145,60 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 3. Нежитлове приміщення заг.пл.514,7 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі та у підвалі 9-поверхов. будинку.
Місцезнаходження: м.Київ, Русанівська набережна, буд.18.
Початкова ціна продажу - 1 738 579,29 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 173 857,93 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 4. Окремо розташована 2-поверхова будівля заг.пл.481,6 кв.м разом з рухомим майном.
Місцезнаходження: Миколаївська область, м.Миколаїв, вул.Московська, буд.16.
Початкова ціна продажу - 1 141 197,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 114 119,70 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 5. Окремо розташована 2-поверхова будівля заг.пл.1530,5 кв.м разом з рухомим майном.
Місцезнаходження: м.Суми, вул.Петропавлівська, буд.62.
Початкова ціна продажу - 3 976 461,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 397 646,10 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 6. Нежитлове приміщення заг.пл.129,3 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі багатоповерхового будинку.
Місцезнаходження: м.Харків, вул.Золочівська, буд.23.
Початкова ціна продажу - 438 848,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 43 884,80 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 7. Нежитлове приміщення заг.пл.120,6 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі 4-поверхової будівлі.
Місцезнаходження: м.Харків, вул.Китаєнка, буд.4.
Початкова ціна продажу - 406 841,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 40 684,10 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 8. Нежитлове приміщення заг.пл.90,6 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі багатоповерхової будівлі.
Місцезнаходження: м.Харків, вул.Полтавський шлях, буд.118.
Початкова ціна продажу - 304 970,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 30 497,00 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 9. Нежитлове приміщення заг.пл.161,9 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі 9-поверхового будинку.
Місцезнаходження: м.Херсон, просп.200-річчя Херсону, буд.43.
Початкова ціна продажу - 390 044,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 39 004,40 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Лот № 10. Нежитлове приміщення заг.пл.1002,9 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му та 2-му поверхах 6-поверхової будівлі.
Місцезнаходження: м.Черкаси, вул.Вишневецького Байди, буд.37.
Початкова ціна продажу - 2 513 806,00 грн. (з врахуванням ПДВ).
Сума застави - 251 380,60 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ).

Засоби платежу - грошові кошти.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів з дати публікації оголошення о 10.00 на Українській універсальній товарній біржі (УУТБ) за адресою: м.Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, НК "Експоцентр України", пав.№6. Організатор аукціону - Українська універсальна товарна біржа. Заяви на участь приймаються на УУТБ в робочі дні з 10.00 до 14.00. Тел. (044) 596-96-24, факс (044) 596-95-40. Кінцевий термін прийняття заяв для участі - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Гарантійний та реєстраційний внески вносяться по кожному лоту окремо на р/рахунок 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс Банк", МФО 380838, код ЄДРПОУ 16470831. Отримувач - Українська універсальна товарна біржа. За більш детальною інформацією та з приводу огляду майна звертатись за адресою: 01133 м.Київ, бул.Л.Українки 26, тел./ф. (044)537-47-06, 285-05-27.

ОГОЛОШЕННЯ
про результати проведення процедури закупівлі

1. Замовник:
1.1. Найменування: АК "Харківобленерго"
1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954
1.3. Місцезнаходження: вул.Плеханівська, 149, м.Харків, 61037
1.4. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ). Акціонерна компанія "Харківобленерго", 00131954
2. Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства
3. Процедура закупівлі: Відкриті торги
4. Інформація про предмет закупівлі:
4.1. Найменування предмета закупівлі: Реконструкція 1 корпусу ХМЕМ по вул. Барабашова,6 для розміщення центру підготовки персоналу АК "Харківобленерго".
4.2. Кількість та місце поставки товарів або вид і місце проведення робіт чи надання послуг: м.Харків та Харківська обл., впродовж 2013 року.
5. Інформування про процедуру закупівлі:
5.1. Адреса веб-порталу Уповноваженого органу, на якому розміщувалася інформація про закупівлю:www.oblenergo.kharkov.ua
5.3. Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення процедури закупівлі, опублікованого в державному офіційному друкованому виданні: Голос України № 72(5572) від 13.04.2013 року.
6. Результат проведення процедури закупівлі:
6.1. Дата акцепту пропозиції конкурсних торгів, що визначені найбільш економічно вигідними: 14.05.2013 р.
6.2. Дата укладання договору про закупівлю: 28.05.2013 р.
7. Ціна договору про закупівлю (грн.з ПДВ)
4 700 000,40 (чотири мільйони сімсот тисяч грн. 40 коп.)
8. Інформація про переможця торгів:
8.5. Повне найменування: ТОВ "ПСК Енергобуд"
8.6. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 36191288
8.7. Місцезнаходження : 61052, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 36, кв. 7
8.8. Номер телефону, телефаксу: (057)760-45-29.

ОГОЛОШЕННЯ
про результати проведення процедури закупівлі

1. Замовник:
1.1. Найменування: АК "Харківобленерго"
1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954
1.3. Місцезнаходження: вул.Плеханівська, 149, м.Харків, 61037
1.4. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ). Акціонерна компанія "Харківобленерго", 00131954
2. Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства
3. Процедура закупівлі: Відкриті торги
4. Інформація про предмет закупівлі:
4.1. Найменування предмета закупівлі: Реконструкція електричних мереж у м. Харкові - 2 об'єкта: № 1 - реконструкція ВЛ-110 кВ "ТЕЦ-3 - Барабашова" ВЛ 35 кВ "ТЕЦ-3-ХПИ" заміна опор №17-19"; № 2 - реконструкція ВЛ 0,4 кВ по ул. Шаумяна.
4.2. Кількість та місце поставки товарів або вид і місце проведення робіт чи надання послуг: м.Харків та Харківська обл., впродовж 2013 року.
5. Інформування про процедуру закупівлі:
5.1. Адреса веб-порталу Уповноваженого органу, на якому розміщувалася інформація про закупівлю:www.oblenergo.kharkov.ua
5.3. Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення процедури закупівлі, опублікованого в державному офіційному друкованому виданні: Голос України № 66(5566) від 05.04.2013 року.
6. Результат проведення процедури закупівлі:
6.1. Дата акцепту пропозиції конкурсних торгів, що визначені найбільш економічно вигідними: 14.05.2013 р.
6.2. Дата укладання договору про закупівлю: 28.05.2013 р.
7. Ціна договору про закупівлю (грн.з ПДВ)
Об`єкт 1 — 1 736 542,80 ; об`єкт 2 — 6 980 98,80;
8. Інформація про переможця торгів:
об'єкт №1:
8.5. Повне найменування: ТОВ НВП "Енергобуд"
8.6. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 34014461
8.7. Місцезнаходження : 61052, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 36, кв.7
8.8. Номер телефону, телефаксу: Тел/факс: (057)760-45-29
Об`єкт № 2:
8.9. Повне найменування: ТОВ "Енергосервіс"
8.10. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 30592278
8.11. Місцезнаходження : 61013, м. Харків, вул. Шевченка, 60
8.12.Номер телефону, телефаксу: (057) 760-13-51.

КУРІНЬ

№ 101 (5601) СУБОТА, 1 ЧЕРВНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі, грози, місцями гради і шквали 15—22 м/с. Вітер південний з переходом на західний, 5—10 м/с. Температура вночі 11—16 градусів тепла, на узбережжі морів до 20, у західних областях 6—11 тепла. Удень 21—26, на сході до 30 градусів, на заході 16—21 тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ЧЕРВНЯ

1949. Новий завод «Львівсільмаш» освоїв виробництво і розпочав випуск обприскувача на тракторній тязі для боротьби зі шкідниками садових і лісових дерев. **1965.** Шосткинський хімічний завод, що на Сумщині, випустив першу партію стрічки для відеомагнітофонів. **1967.** Вийшов із друку перший том 26-томної «Історії міст і сіл УРСР», присвячений Харківській області. **1980.** Став до ладу туристичний олімпійський комплекс «Зелена діброва» (Чернівецька область). **1984.** Помер Архип Люлька — український радянський конструктор авіаційних двигунів. **1996.** Україна перевела останні ядерні ракети до Росії, ставши без'ядерною державою.

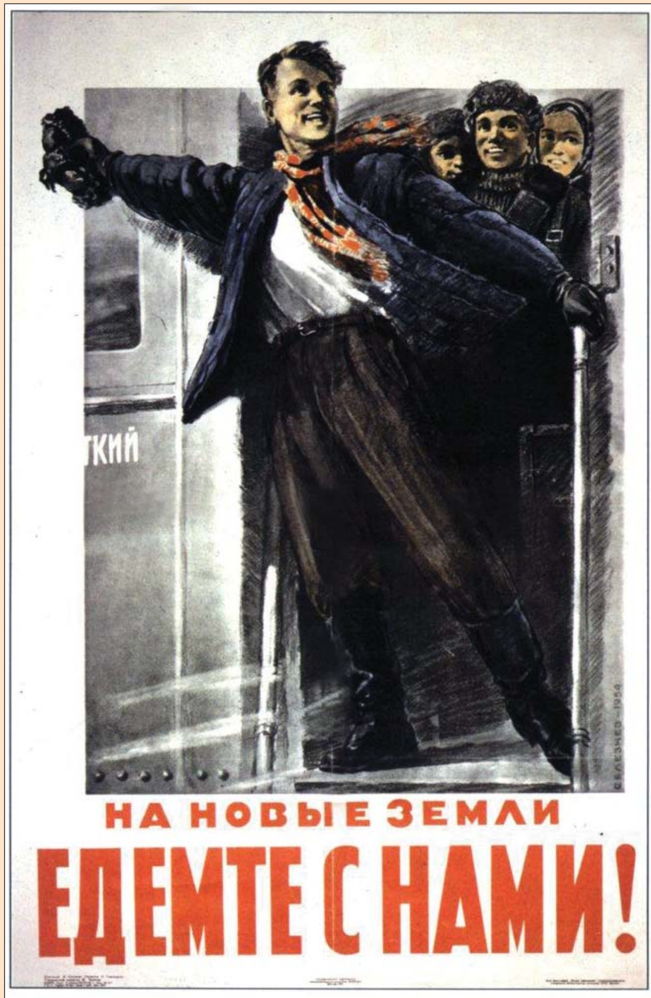
ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

У нашого східного сусіда... їде шапка! Від однієї лише думки, що Україні пропонується купити квиток на Захід.

І ця шапка, щоб втримати нас під собою, аж вивертається, знову спокушає нас зиском від Єдиного економічного простору: золотими газовими горами і небом в нафті. Може, клюнемо, натягнемо її по вуха, щоб не бачити, де Захід, і гайнемо з нею світ за очі — на Схід! Якщо не на Колиму, то на цілину!

Тож, думається, на часі саме це гасло дня:

— Кат бери шапку, тут аби голову додому донести!

Репродукція плакату часів СРСР.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Ви — мені, я — вам

Скажіть мені, про що пишуть сьогоднішні газети, і я скажу, про що вони брешуть.

Орієнтування на місцевості

Що менше демократії, то ближче лігвище демократів.

Грошові оглядини

За грошву наших олігархів можна не те що капіталізм — комунізм побудувати!

Пересторога

Якщо багаті не поділяться з бідними, бідні вимруть, і тоді багатіям не буде кого обдирати.

І все-таки

Життя чудове, особливо після смерті.

Анатомія влади

Добре, коли на голові корона, погано, коли під короною немає голови.

Олександр ПЕРЛЮК.

Невропатологи стверджують

Безмозкі думають спинним мозком, залишки якого зберігаються на самому кінчику куприка.

Виняток із правил

На відому мудрість «Число дурнів незліченно» не поширюється закон переходу кількості в якість.

Боже, збав!

Якщо хакери колись зламають розум дурня, людство нахапається стільки невиліковних вірусів, що пандемія дебілізму назавжди знищить рід гомо сапієнс.

Собача відданість

Дурні й за собачого життя за кісточку з панського столу готові за барина лягти кістками.

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Дитина для жінки — стратегічна зброя, якою вона завдає удару навіть по державі, не кажучи вже про матерів-героїнь...***

☞ ***Безкарність — занадто вільна країна, в якій найважче жити вільнолюбним і чесним.***

☞ ***На будь-яке покоління життя знайдеться завжди злодій чи цілий заклад.***

☞ ***Бардак — звучить гордо і скрізь!***

☞ ***Найкращі шлюхи — із повій, бо вміють тримати ніс «за вітром», особливо — політичні.***

Володимир **ГОЛОБОРОДЬКО.**

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Лебідь, Щука і Рак» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОДУМАЙТЕ САМІ – ДДС

Курінний розуміє дотепників, котрі так емоційно поза форматом рубрики «ДДС» відреагували на закиди Горбачова. Але він упевнений: лише сміх може розчавити таких невігласів та нікчем «горбачових». Як це виходить в наших дедеесників, покаже попереднє домашнє завдання.

Курінний нагадує, що зі списком лідерів ДДС можна ознайомитися на сайтах golosukraine. com. ua і golos.com.ua. Там, як завжди, публікуються додумки всіх учасників конкурсу, а не тільки п'яти кращих.

1. Сергій Горбачов, капітан 1 рангу Чорноморського флоту, військовий журналіст і політолог (РФ):

— Москва повинна провести операцію із примусу України до дружби...

...наприклад, в обмін на оренду бази ЧФ Росії у Севастополі, безплатно, на 100 років передати в оренду Україні всі російські нафтогазові родовища.

(В. ПУЗАНОВ, Запорізька область).

2. Леонід Кожара, міністр закордонних справ України:

— Ніхто не щасливий, що дама, красива дама, колишній Прем'єр-міністр, перебуває у в'язниці. Але все повинно відбуватися за законом...

...всім добре відомої гри, навіть якщо в колоді і не вистачає козирної дами...

(В. РОМАНЕНКО, Очаків).

3. Юрій Луценко, екс-міністр внутрішніх справ України (про те, що українці повинні змінити свою постраждянську свідомість):

УЛИЦА СССР
ВУЛИЦЯ УКРАЇНИ

— Фундамент для нової України нікудишній. Сталін сидить у кожному з нас...

...Шкода, що мене рано випустили. Нехай цей вусатий гад, котрий в мені сидить, ще помучився б.

(В. СЕМЕНО, Полтавська область).

4. Володимир Путін, президент Російської Федерації:

— Тепер із приводу наших відносин з Україною... Я дозволю з вами не погодитися, коли ви оце тепер сказали, що, якби ми були розділені, ми не перемогли б у війні. Ми все одно перемогли б, тому що ми країна переможців...

...А якщо чесно казати про Велику Вітчизняну війну, то Україна лише заважала Росії, без неї ми перемогли б Гітлера швидше й ефектніше.

(С. ЗАВОРОЗКО, Дніпропетровська область).

ЗА ЧТО ?

5. Олександр Бондар, екс-глава Фонду держмайна України (про приватизацію в Україні):

— Хабарів беруть дедалі більше. Чому, не розумію. Хіба що ці гроші йдуть в «общак». Кожен, хто вкрав, відстібає щось наверх. Така система працює завжди...

...і ніхто не передає хабарі вниз, бо в Україні закон земного тяжіння не діє...

(Г. МАКАРЕНКО, Житомир).

Ну що ви оце кажете, що ціни кусаються.

ЦЕНЫ

А тепер нова п'ятірка фраз, що не залишила байдужими ні курінного, ні громаду. Отже:

1. Дмитро Табачник, міністр освіти України:

— Ректори повинні зрозуміти: вистачить набивати кишені і грати у філіали.

2. Юлія Тимошенко, екс-прем'єр-міністр України:

— Стало очевидно, що силовики і гопники — це одне й те саме. Вони просто міняються мундирами і спортивними костюмами «Adidas» між собою. На свята силовики вдягають спортивні костюми і беруть...

3. Михайло Добкін, голова Харківської облдержадміністрації (про участь бюджетників на мітингах):

— Той, хто не хоче, той нікуди не піде. І вчителів, якщо ви і побачити на мітингу, то вони на цьому мітингу будуть не вчителями. Я не думаю, що ми ламаємо когось через коліно...

4. Ігор Прасолов, міністр економічного розвитку і торгівлі:

— Я думаю російською, але кожен день працюю з викладачем української мови, намагаюся і сподіваюся, що через декілька тижнів буду...

5. Леонід Кожара, голова МВС України (про поведінку журналістів на засіданні Кабміну):

— Я до вас спиною ніколи не повернувся б...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

Мал. Володимира КАЗАНЧЕВА, Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Тетяна УВЄРОВА, Олександр ПЄКНИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 29838

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

